

අපගේ ගැලවුම්කාර සාමිඳු

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ

අවිත් ගිවිසුමය.

කොළඹ බයිබල් සමාගම වෙනුවෙන්

සිංහල භාෂාවට පිටපත්කොට

අච්ඡිද්‍යානලදී.

අච්ඡිද්‍යානට යෙදුනේ

මැසිලියන් මිසියොනාරිස් උපද්‍යාන්සේලාගේ

මුද්‍රාකෘත කාලාවේදිය.

1868.

SINGHALESE
.....
THE
NEW TESTAMENT
OF
OUR LORD AND SAVIOUR
JESUS CHRIST.

.....

TRANSLATED INTO SINGHALESE,
AND
PRINTED UNDER THE DIRECTION OF THE COLOMBO
AUXILIARY BIBLE SOCIETY.

.....

COLOMBO:
AT THE WESLEYAN MISSION, PRESS.

1868.

යොහන් විසින් ලියන ලද සුභාරම්ය.

1. පරිබන්ධය. පටන්ගැන්වෙහිදී වාක්‍යයානෝ සිව්දෙනා; වාක්‍යයානෝ දෙවියන්ගේ සමග සිව්දෙනා; ඒවාක්‍යයානෝ දෙවියන්ගේ සමග සිව්දෙනා; ඒවාක්‍යයානෝ දෙවියන්ගේ සමග සිව්දෙනා.
2. වසිව්දෙනා. එම තැනවත්තන්ගේ පටන්ගැන්වෙහි දෙවියන්ගේ සමග සිව්දෙනා.
3. සමග සිව්දෙනා. ඒ තැනවත්තන්ගේ කර්තෘත්වයෙන් සියල්ල මවන ලද්දේය. මවන ලද කිසිවක් උන්වහන්සේ තැනුව නොවන ලද්දේය.
4. දේය. උන්වහන්සේ තුළ ජීවත්ව තිබුණේය. ඒ ජීවත්ව තිබුණේය.
5. ආලෝකය වූයේය. ආලෝකය අප්‍රකාශය වූයේය. අප්‍රකාශය පිළිගත්තේ නැත.

6. දෙවියන්ගේ වසිව්දෙනා එමන ලද යොහන්ගේ වසුන්ගෙන්
7. සිව්දෙනා. ඔහු තවත් කර්තෘත්වයෙන් සියල්ලන් විසින් අදහස පිනිස, ඒ ආලෝකයට සාක්ෂි දෙන්නට
8. සාක්ෂිකාරයෙක්ව ආරම්භය. ඔහු ඒ ආලෝකය හුවුණේය; හුවුණ ඒ ආලෝකයට සාක්ෂි දෙන පණිස
9. ආරම්භය. ලෝකයට එන්නාවූ සියළු වසුන්ගෙන් ආලෝක කර්තෘත්වය වූ ආලෝකයෙහි වූ නිසිතන්ගේ
10. මය. උන්වහන්සේ ලෝකයෙහි

සිව්දෙනා. ලෝකයට උන්වහන්සේ විසින් මවන ලද්දේය; හුවුණ ලෝකය උන්වහන්සේ ඇදිනගත්තේ
11. නැත. උන්වහන්සේ ස්වකීයයන් ලගට ආරම්භය; ස්වකීයයන් උන්ව
12. හන්සේ පිළිගත්තේ නැත. එසේ වී හුවුණ, යම් පවත දෙකෙක් උන්වහන්සේ පිළිගෙන උන්වහන්සේගේ නාමය අදහස් කරන්නේද? එපවත දෙකට දෙවියන්ගේ සමග සිව්දෙනා දරුවන් වෙන්ව බලය දෙන ලද්දේ
13. දේය. ඔවුන් දෙවියන්ගේ සමග සිව්දෙනා ගෙන් මිස, ලෝකයෙන් වත් වා. ගෙන් සිව්දෙනා කැමැත්තෙන් වත් වසුන් කැමැත්
14. තෙන් වත් සුපත්තෝය. ඒවාක්‍යයානෝ වා. ගෙන් වත්, කර්තෘත්වයට සැමැතියෙන් සම්පූර්ණව, අප අතරෙහි සිව්දෙනා; පිනිසන්නන්ගේ ඒකත්වය නිසිතන්ගේගේ තේජස වෙන්, උන්වහන්සේගේ තේජස දුටුවේ.

15. යොහන් උන්වහන්සේ ගැන සාක්ෂි දෙමින්, “මට පසුව එන්නා මට පලවුවෙන් සිව් වැනිත්, මට වඩා උතුම් කෙනෙකැයි, යම් කෙනෙක් ගැන කියමිද? ඒ වූ නිසිතන්ගේ මයයි” මහත් ශබ්දයෙන් කියමි.

16. උන්වහන්සේගේ සම්පූර්ණතාවෙන් අපි සියල්ලෝ වැඩි වැඩිව
 17. කරුණාව ලැබීමුව. මක්නිසාද, ව්‍යවස්ථාව මෝසෙස් කරනකොට ගෙන දෙවලද්දීය. නුවුත් කරුණාවද සැබැකමද යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කරනකොටගෙන පැමිණ
 18. නෝය. කවරෙක්වත් කිසි කලක දෙවියන්වහන්සේ දුටුවේ නැත. පියානන්වහන්සේගේ ඒකජන මාර්ග ප්‍රත්‍යාපනවහන්සේම උන්වහන්සේ එළිදරව්කලයේක.
 19. “නුව කවරෙක්දැයි” යොහන්ගෙන් අසන්ට, හුදෙවිවරු යෙරුසලමේ සිට පූජකයන්ද ලෙවිවරුද යවුනල, ඔහු විසින් දුන් සාක්ෂි මේය.
 20. ඔහු සැබැව්ම කියමින්, “මම ක්‍රිස්තුස් නොවෙමි” නොසඟවා
 21. සත්‍යයම කීයේය. “එසේවිනම් නුව කවරෙක්ද? එළියදැයි?” ඔවුන් ඇසුනල, “නොවෙමි” කීයේය. “නුව ඒ අනාගතවක්තූදැයි?” ඇසුවෝය; “නැතැයි” උන්
 22. තර දුන්යේය. එකල, “අප එවුවන්ට අපි උත්තර දෙන පිනස, නුව කවරෙක්දැයි නුව ගැනම නුව කියන්නේ මොකදැයි?” ඔහුගෙන්
 23. ඇසුවෝය. ඔහු, “යෙසායාස අනාගතවක්තූ කී ගැටියට, ‘ආමින් වහන්සේගේ මාග්නස් ඇදහැරපල්ලායයි, වහන්සුයෙහි හඬගසන් නෙකුගේ ගබ්දය’ වචයයි” කීයේය.
 24. එවනලද අයවල් එරිසිවරුය.
 25. එවිට ඔවුන් කථාකොට, “එසේවිනම් නුව ක්‍රිස්තුස්වත්, එළියවත්, ඒ අනාගතවක්තූවත් නොවෙතම, බව්තීස්ම කරන්නේ මක්නිසාදැයි?”
 26. ඔහුගෙන් ඇසුවෝය. යොහන් ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මම වතුරෙන් බව්තීස්මකරමි; නුවුත් නුවලා නාදනන කෙතෙක් නුවලා අත
 27. රෙහි සිටිනසේක. මම පසුව එන උන්වහන්සේ මට පලමුව සිටි

සේක. උන්වහන්සේගේ වහන්සඟලේ පරිභව වූදන්ටවත් මම වටින්
 28. හේ නැතැයි” කීයේය. යොහන් බව්තීස්මකරමින් සිටි යොද්දනෙන් එයොබ බෙතාබරේදී මේ කාරණා සිහිවුනේය.
 29. පසුවද, යොහන් තමන් ලඟව එන්නාවූ යේසුස්වහන්සේ දක කියනුයේ, “බලාපල්ලාය, ලෝකයෙහි පාපය දුරුකරන්නාවූ දෙවියන්වහන්සේගේ බැටළු පැටියාය.
 30. ‘මම පසුව එන්නාවූ මනුෂ්‍යයා මට පලමුවෙන් සිටි බැවින්, මට වඩා උතුම් හේකැයි’ මම කීමේ,
 31. මුත්වහන්සේ ගැනාය. මම උන්වහන්සේ නොහැඳින්වෙමි; නුවුත් උනිහන්සේ රජ්‍යයෙල්ඟට එළිදරව් වෙත පිනස, මම වතුරෙන් බව්තීස්මකරමින් ආගෙමි” කීයේය.
 32. තවද යොහන් සාක්ෂි දෙමින් කියනුයේ, “ආත්මයානන්වහන්සේ පරවිගෙකු මෙන් අහසින් බැස උන්වහන්සේ පිට සිටින බව දුටුමි.
 33. මමද උනිහන්සේ නැඳිනෙමි; නුවුත් වතුරෙන් බව්තීස්ම කරන්ට මා එවූ තැනැනිහන්සේම, ‘ගමෙන් මත්තේ ආත්මයානනිහන්සේ බැස සිටින බව දැකීද, උන්වහන්සේම සුඛාත්මයෙන් බව්තීස්මකරනසේ
 34. කැයි’ මට කීසේක. මම ඒ දක, මුත්වහන්සේ දෙවියනිහන්සේගේ ප්‍රත්‍යායයි සාක්ෂි දුනිමි” කීයේය.
 35. පසුවද යොහන් තමන්ගේ ශ්‍රියත්ගෙන් දෙන්නෙක් සමග සිටින
 36. විට, යේසුස්වහන්සේ ඇවිදිනවා දක, “බලාපල්ලාය, දෙවියන්වහන්සේගේ බැටළු පැටියායයි”
 37. කීයේය. ඒ ශෝලොස් දෙන්නද ඔහුගේ බන් අසා, යේසුස්වහන්සේ
 38. පස්සේ ගියේය. එවිට යේසුස්වහන්සේ කැරී, තමන් පස්සේ එන් නාවූ ඔවුන් දක, “කුමක් සොයනවාදැයි?” ඔවුන්ගෙන් ඇසුයේක.

ඔවුන්ද, ආචාරිත්වගත්ත යන අතී
ඇති “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ පදිවිව
සිව්නේ කොතනදැයි?” ඇසු
39. වෝග. උන්වහන්සේ, “ඇවිත්
බලාපල්ලායයි” ඔවුන්ට කීයේක.
ඔවුන්ද ගොස් උන්වහන්සේ වාසය
කරන ස්ථානයදැක, දස පැය පමනවූ
බැවින් ඒ දවස උන්වහන්සේ සමග
40. සිටියෝය. ගොහන්ගේ බස් අසා
උන්වහන්සේ පස්සේ ගියාවූ දෙත්
නාගෙන් එකෙක්, සීමොන් පේත්තුස්
41. ගේ සඟන්දරවූ අන්දම. ඔහු
පලවුකොට තමන් සඟන්දරවූ සි
මොන් දැක, “මෙසියස් දුටුවෙයි”
ඔහුට කීයේය. එහි අතීතතම ක්‍රිස්තුස්
42. තුරුය. එවිට ඔහු ගේසුස්වහන්
සේ ලගට කැඳවාගෙන ආයේය.
ගේසුස්වහන්සේ ඔහු බලා, “සුඛ
යෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්ය. සුඛ
නම කෙළින් වේගයි” කීයේක. එහි
අතීතතම ගලය.

43. පසුවද ගේසුස්වහන්සේ ගලි
ලයට පිටත්ව ගන්නට කැමතිව
පිලිප් දැක, “මා පස්සේ වරෙන්
44. නැගී” ඔහුට කීයේක. පිලිප්ද
අන්දම සහ පේතාස් විසූ බැත්තෙකිද
45. සුවර වැසියෙක. පිලිප්ද නතා
නියෙල් දැක, “ගම් කෙසෙත් ගැන
ව්‍යවස්ථාවෙහි වෝගෙන් විසිනුත්,
අනාගතවත්තූන් විසිනුත් ලියනලද්ද
දේද? උන්වහන්සේ දුටුවිව. උන්ව
හන්සේතම ගෝසැප්ගේ පුත්‍රවූ
නාසරුත් ගේසුස්යයි” ඔහුට කීයේය.
46. නතානියෙල්ද, “නාසරුත් සුව
රින් කිසි ගහපතක් වෙන්නට සුළු
වන්දැයි” ඔහුගෙන් ඇසුයේය.
පිලිප්ද, “ඇවිත් බලාපත්නැගී”
47. ඔහුට කීයේය. ගේසුස්වහන්සේ
නතානියෙල් තමන් ලගට එනවා
දැක, “මොහු සැබැවූ වඩා නැති
ඊශ්‍රායෙල් කෙසෙකැයි” ඔහු ගැන
48. කීයේක. නතානියෙල්, “මා අප්‍ර
නන්තේ භෞගොවදැයි?” උනිහන්

ගේගෙන් ඇසුයේය. ගේසුස්වහන්
සේ උන්තර දෙවින්, “පිලිප් සුඛ
කැඳවන්ට පලවුවෙන්, දිමුල් ගස
යට සිටියදී සුඛ දුටිමිනි” කීයේක.
49. එවිට නතානියෙල් උන්තර
දෙවින්, “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ දෙවි
ගන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාය; ඔබව
හන්සේ ඊශ්‍රායෙල්ගේ රජයයි”
50. කීයේය. ගේසුස්වහන්සේ ඔහුට
උන්තර දෙවින්, “දිමුල් ගස යට සිටි
ගදී සුඛ දුටිමිනි සුඛට කී බැවින්
අදහගන්නවාද? සුඛවිට වඩා වගන්
දේ දකිනවා ඇතැයි” කීයේක.
51. තවද උන්වහන්සේ, “සැබවක්
සැබවක් සුඛලාට කියමි, මින් මතු
භවිතය ඇරී, දෙවියනිහන්සේගේ
පුතයෝ වසුණ පුත්‍රයා කර බසින
බවද නතින බවද සුඛලා දකිනවා
ඇතැයි” කීයේක.

2. පරිවෙජ. තුන්වෙනිද ගලිල
ගෙහිවූ කානානි විවාහ මංගල්‍යයක්
විස. ගේසුස්වහන්සේගේ මැනියෝද
2 එහි සිටියාය. ගේසුස්වහන්සේත්
උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝත් ඒ
මංගල්‍යයට කැඳවනු ලැබුවෝය.
3. මුද්‍රිකපාතය අඩුවූකල, “ඔවුන්
ට මුද්‍රිකපාතය නැතැයි” ගේසුස්ව
හන්සේගේ මැනියෝ උනිහන්සේට
4. කීවාය. ගේසුස්වහන්සේ, “සත්‍රිය,
සුඛවත් මටත් එයින් කම් කිමිද? මා
ගේ වේලාව තවම පැවූකුණේ නැතැ
5. යි” කීයේක. උනිහන්සේගේ මැනි
යෝ, “උනිහන්සේ සුඛලාට කියන
දේ කරපල්ලායයි” වැඩකාරයන්ට
6. කීවාය. සුදෙව්වන්ගේ පවිත්‍රවීමේ
ව්‍යවහාරය ලෙස, එක එකට වෙනු
ක දෙකක් තුනක් පමන අල්ලන්
නාවූ ගල් සැලි ගසක් එහි තබා
7. තිබුනේය. ගේසුස්වහන්සේ, “ඒ
සැලිවල වතුර පුරවාපල්ලායයි”
ඔවුන්ට කීයේක. ඔවුන්ද ඒවා කට
8. දක්වා පිරව්වෝය. එවිට උන්ව

හත්තේ, “එහිත් අරන්, ම.ගලා
ගෙහි ප්‍රධානතා ලඟට පලයල්
ලාගනි” ඔවුන්ට කීයේක. ඔවුන්ද
9. ගෙනගියේය. ම.ගලාගෙහි ප්‍රධා
නතා වතුරෙන් සැදූ මුද්‍රිකපාන
රහ බලා, වතුර ගෙනා වැඩකාරයෝ
මිස කොතනින් ගෙනාවාද කියා
10. නොදන, මනමාලයා කැඳවා, “සි
ගළු වක්‍රණයෝ පලවුකොට හොඳ
මුද්‍රිකපාන දෙති; කැඳව්නු ලැබූ
වෝ හොඳටම විකල්පි රච කරක
මුද්‍රිකපාන දෙති; නුබ මේ වෙන
තුරුම හොඳ මුද්‍රිකපාන නැබුණේ
11. ගනි” ඔහුට කීයේය. යේසුස්ව
හත්තේ ගලිලයෙහි කානානදී මේ
පලවුවෙහි ආශ්චර්‍යය කොට,
තමන්ගේ තේජස පෙන්වුයේක.
උත්වහන්සේගේ ගෝලයෝ උන්
12. වහන්සේ අදහගත්තෝය. ඉන්
පසු උත්වහන්සේද උත්වහන්සේගේ
මැනියෝද සහෝදරයෝද ගෝල
යෝද කපණ්ණඩුවට ගියේය.
නුමුත් ඔවුන් බොහෝ දවස් එහි
නොසිටියේය.

13. යුදෙව්වන්ගේ පාස්කු ම.ග
ලාය කිට්ටුවකල, යේසුස්වහන්සේ
14. යෙරුසලමට ගියේය. එහි පැ
මින, දේවමාලිගාවේ ගවහින් බැට
එවන් පරෙව්ගන් විකුනන්නෝද
මිල මාරුකරන්නෝද ඉන්න බව
15. දුක, සිහිත් ලඟුවලින් කසගත්
සාද, මාලිගාවෙන් ඔවුන් සියලුතු
බැටඑවන්ද ගවහින්ද පිටත එලවා,
මිල මාරුකරන්නන්ගේ මිලඉසුරුවා,
16. මෙස පෙරලාදවා, “මේ දේවල්
මෙතනින් හැරගනිල්ලාය; මාගේ
පියානැවතන්සේගේ ගේ වෙලඳුම්
ගෙගත් නොකරල්ලාගනි” පරෙ
ව්ගන් විකුනන්නන්ට කීයේක.
17. එවිට, “ඔබවහන්සේගේ ගේ
ගැන ආලිතය මා දැව්වේනි” ලියා
තියෙබන බව උත්වහන්සේගේ ගෝ
ලයන්ට සිහිවිණ.

18. එකල යුදෙව්වරු උත්වහන්
සේට කථාකොට, “ඔබ මේ දේ
කිරීමට මොන ලකුනක් අපට දන්
19. වන්නේදැයි?” ඇහුවෝය. යේසු
ස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්,
“නුබලා මේ දේවමාලිගාව නැහැ
වොත් තුන් දවසකින් ගොබනග
20. මිනි” කීයේක. යුදෙව්වරු, “මේ
මාලිගාව ගොබනැතිවට සතලිස්
සාවුරුද්දක් ගියේය. නුබ ඒක තුන්
දවසකින් ගොබනගන්නේදැයි?”
21. කීවෝය. නුමුත් උත්වහන්සේ
තමන්ගේ ගර්ථය නැමති දේවමාලි
22. ගාව ගැන කථාකලයේක. උත්
වහන්සේ ඔවුන්ට මේ කාරනා කී
බව, උත්වහන්සේ මලවුන්ගෙන්
නැගුවුනාහින් පසු, උත්වහන්සේගේ
ගෝලයෝ සිහිකොට, ලියවිලිද
යේසුස්වහන්සේ කී වචනයද අදහා
ගත්තෝය.

23. උත්වහන්සේ පාස්කු ම.ගලා
යේදී යෙරුසලමෙහි සිටි කල්හි,
බොහෝ දෙන උත්වහන්සේ විසින්
කල ආශ්චර්‍යයන් දුක, උත්වහන්
සේගේ නාමය කෙරෙහි අදහගත්
24. තෝය. නුමුත් යේසුස්වහන්සේ
සියල්ලත් අදහන බැවින්, තමාම
25. ඔවුන්ට බැඳුනේ නැත. චක්‍රණ
ගත් තුළේ තියෙබන සියල්ල දනගත්
බැවින්, ගවෙක් ගැන සාක්ෂි ලැබී
මෙන් උත්වහන්සේට කමක් නැත.

3. පරිච්ඡේදය. යුදෙව්වන්ගේ ප්‍රධා
නියෙක්වූ නිකදේමුක්නම් එරිසි
2. ගෙත් සිටියේය. ඔහු රතීගේ
යේසුස්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්,
“රතීහී, ඔබවහන්සේ දෙවියනිහන්
ගේ කෙරෙහි ආවාඩු ගුරු කෙනෙ
කැහි දනිවුම්; මක්නිසාද, ගවෙක්
සමග දෙවියන්වහන්සේ නැත්නම්,
ඔබවහන්සේ කරන්නාවූ මේ ආශ්
චර්‍යයන් කරන්නට ඔහුට බැරියහි”
3. උත්වහන්සේට කීයේය. යේසුස්

වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, යමෙක් නැවත ඉපත්නොත්, ඔහුට දෙවියන්වහන්සේගේ රජය දකින්නට 4. බැරියයි” කීසේක. එවිට නිකදේ මුස්, “මනුෂ්‍යයෙකුට මහළු පුදු ලපදින්නට පුළුවන් කොහොමද? දෙවෙනි වර මව්කුසම් ඇතුල්ව උපදින්නට පුළුවන්ද?” උත්වහන්සේ 5. ගෙන් ඇසුයේය. යෙසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, යමෙක් වතුරෙහි ආත්මයෙන්ද ඉපත්නොත්, ඔහුට දෙවියන්වහන්සේගේ රජයට ඇ 6. තුල්වෙන්නට බැරිය. මාංශයෙන් උපන් දේ මාංශය; ආත්මයෙන් 7. උපන් දේ ආත්මය. කුඩලා නැවත උපදින්නට ඕනෑයයි මම 8. කීවාට පුදුමවෙන්ට එපාය. හුලඟ කැමති කැමති තැනට ගසන්නේය; එහි ශබ්දය කුඩව ඇසෙන්නේය; කුමුත් කොහෙන් එන්නේද කොතනට ගන්නේද කී නොදන්නේය. ආත්මයෙන් උපන් සියලුම එසේ 9. මයයි” කීසේක. නිකදේමුස් උත්වහන්සේට උත්තර දෙමින්, “මේ දේ වෙන්ට පුළුවන් කොහොම 10. දැයි?” ඇසුයේය. යෙසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “ඊශ්‍රායෙල්ගේ ගුරුකෙනෙක්වූ කුඩ මේ දේ දනෙත් 11. නැද්ද? සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, අපි දන්නා දේ කියමු; අපි දුටු දේවම සාක්ෂි දෙමු; කුමුත් කුඩලා අපේ සාක්ෂි නොගනිති. 12. මම කුඩලාව පොලොවේ දේ කී කල්හි කුඩලා අදහා නොගත්තොත්, සිව්සියවූ දේ කියනවානම් ඒ දේ අදහගන්නේ කොහොමද? 13. සිව්සියයෙන් බැස්සාවූ, සිව්සියයෙහි සිටින්නාවූ මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා මිස, කිසිවෙක්වත් සිව්සියට නො 14. නැංගේය. මෝසෙස් වහන්සේගේද සරියා එහි ලෙසම,

15. මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාද, තමානිහන්සේ අදහගන්නා සියල්ලෝම විනාශයට නොපැමිණ සද්‍යාල ජීවනය ලබන පිණිස, ඔහුව කුඩවන්නට ඕනෑය. 16. මක්නිසාද, උත්වහන්සේ අදහගන්නා සියල්ලෝම විනාශයට නොපැමිණ සද්‍යාල ජීවනය ලබන පිණිස, දෙවියනිහන්සේ තමන්ගේ ඒකර්ත පුත්‍රයා දෙමින්, ලොවට 17. එපවන ප්‍රේම කලසේක. තවද, ලෝකයා වරදට පත්කිරීම පිණිස නොව, උත්වහන්සේ කරනකොට ගෙන ලෝකයාගේ ගැලවීම පිණිස, දෙවියනිහන්සේ තමන්ගේ පුත්‍රයා 18. ලෝකයට එවූසේක. උත්වහන්සේ අදහගන්නා තැනැත්තෝ වරදට පත්නොකරනලද්දේය. අදහා නොගන්නා තැනැත්තෝ, දෙවියන්වහන්සේගේ ඒකර්ත පුත්‍රයාගේ නාමය අදහා නොගත් බැවින්, දැන්ම වරදට පත්කරනලද්දේය. 19. ලෝකයට ආලෝකය පැමිණියේය; කුමුත් මනුෂ්‍යයන්ගේ ක්‍රියාවල් තදුරුව තිබෙන බැවින්, ඔවුන් ආලෝකයට වඩා අභිකාරයට ප්‍රිය කරති; ඒකම ඔවුන් වරදට පත්ව 20. මට කාරනා වේ. මක්නිසාද, තදුරුකම් කරන සියල්ලෝ ආලෝකයට අප්‍රියව, තමන්ගේ ක්‍රියාවල් ප්‍රකාශ නොවෙන පිණිස ආලෝක 21. යට එනෙන්නැත. කුමුත් සැබැව කරන තැනැත්තෝ, තමන්ගේ ක්‍රියාවල් දෙවියනිහන්සේ කෙරෙහි කරනලද්දී ප්‍රකාශවෙන පිණිස, ආලෝකයට එන්නේයයි” කීසේක.

22. ඉන්පසු යෙසුස්වහන්සේද තමන් ගෝලයේද සුදුසු රටට පැමිණියේය. එහිදී උත්වහන්සේ ඔවුන් සමග සිට බව්තීස්ම කලසේක. 23. යොහන්ද සාලිම් ලඟවූ බොහෝ වතුර ඇති ඒනොන් යන භාන යෙහි බව්තීස්මකරමින් සිටියේය. මනුෂ්‍යයෝද ඇවත් බව්තීස්ම ලැබූ

24. චෝය. යොහාන් එතැනටම ගියේ ගෙයින් දමනු නොලැබුණේය.

25. එකල පර්වතවල ගැහ හුදෙකි වත් සහ යොහාන්ගේ ගෝලයන් අතර වාදයක් හටගත්තේය.

26. එවිට ඔවුන් යොහාන් ලඟට ඇවිත්, “ගබ්බි, යොදින් එගොඩ නුබසමග සිටියාටු ගමෙන් ගැහ නුබ සාක්ෂි දුන්නේද? උනිහන්ගේම බිම් තිත්ම කරනගේක. සියල්ලෝද උන් වහන්සේ වෙතට පැමිණෙතිස්”

27. ඔහුට කීවේය. යොහාන් උතාර දෙමින් කියනුයේ, “මනුෂ්‍යයෙකුට භවිෂ්‍යයෙන් දුන් දෙයක් හැර කිසි

28. වස්තු දෙයක්ව බැරිය. ‘මම ක්‍රිස්තුස් නොවෙමි; නුමුත් උන්වහන්සේට ඉස්සරව එවතලද්දෙමි’ මම කී බවට නුබලාම සාක්ෂිකාරයෝ

29. වෙති. මනමාලි ඇත්තා මනමාලයාය; නුමුත් මනමාලයාගේ බස් අසමින් සිටින්නාටු මිත්‍රයා මනමාලයාගේ කථාවට බොහෝසෙයින් සන්තෝසවෙයි. එසේම මාගේ මේ සන්තෝසය සම්පූර්ණවූයේය.

30. උන්වහන්සේ වසිනවෙන්ටද

31. මම අඩුවෙන්ටද නිසිය. උඹින් එන්නාටු උනිහන්සේ සියලුන්ටම උතුමිය. භූමියෙන්ටු තැනැත්තෝ භූමිකව, භූමිය ගැහ කථාකරන් ගේය. භවිෂ්‍යයෙන් එන්නාටු තැනැත්තන්ගේ සියල්ලන්ට උතුමිව,

32. තවත්වහන්සේ විසින් අහස ද කසු දේ ගැහ සාක්ෂි දෙනගේක. නුමුත් කවරක්වත් උන්වහන්සේගේ

33. සාක්ෂිය පිළිකොගන්නේය. දෙවියන්වහන්සේ විසින් එවතලද්දවු තැනැත්තන්ගේ ප්‍රමාදයක් නැතුව දෙවියන්වහන්සේගෙන් ආත්මය ලැබ, දෙවියන්වහන්සේගේම වචන

34. කියන බැවින්, ගමෙන් උන්වහන්සේගේ සාක්ෂි පිළිගන්නොත්, ඔහු දෙවියන්වහන්සේගේ හැඩ කෙතෙකැයි තවත්තේ මුද්‍රය නැඩුණේය.

35. පියානන්වහන්සේ සුත්‍රයාට දේවව, සියල්ල උනිහන්සේගේ අතට

36. බාරදුන්නේය. සුත්‍රයානැතිහන්සේ කෙරේ අදහන්නාට සදකල් ජීවත්වීම ඇත. සුත්‍රයානන්වහන්සේට කීකරු නොවෙන්නා ජීවනය නොදන්නේය. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ උදහස ඔහු කෙරෙහි පවත්න්නෙයි” කීයේය.

4. පරිච්ඡේ. යෙසුස්වහන්සේගේ ගෝලයෝ මිස, උන්වහන්සේම බිම් තිත්ම නොකලගේක; නුමුත්,

2. “යොහාන්ට වඩා යෙසුස්වහන්සේ ගෝලයන් සාදගෙන බිම්තිත්මකල ගේකැයි” එරිසිවරුන්ට ආරච්ඡු බව

3. භාවිතවහන්සේ දන, යුදය හැර

4. ගලිලයට නැවත ගියගේක. උන්වහන්සේ සමාරිය මැදින් ගන්නට

5. ඕනෑය. එකල, යාකොබ් තවත් සුත්‍රවූ ගෝසැල්ට දුන් බිම්ට නුදුරුව තිබෙන සමාරියෙහි සිබාර්නම් නුව

6. රකට පැමිණිගේක. එහි යාකොබ්ගේ ලීද තිබුණේය. යෙසුස්වහන්සේ ගමනින් වෙනෙසව, ලීන් පඬිය උඩහිඳගත්තේය. එවිට හවෙති පැය

7. පවත විය. සමාරියේ භක්‍රියක් වතුර අදින්නට ආවාය. යෙසුස්වහන්සේ, “මට බොන්ට දියත්නැයි”

8. ඇව කීගේක. මන්තිසාද, උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ කැම මිලේට

9. ගන්නට නුවරට ගියෝය. එවිට යුදෙව්වරුන් සමග සමාරිවරුන්ගේ ගනුදෙනුවක් නැති බැවින්, සමාරියෙහි භක්‍රි උනිහන්සේට කථාකොට, යුදෙව් කෙනෙක්වූ නුබ සමාරියේ භක්‍රියෙක්වූ මගෙන් බොන්නට ඉල්ලන්නේ කොතොමදැයි” කීවාය.

10. යෙසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ නැග්ග කිමෙන්ද කියාත්, ‘මට බොන්නට දියත්නැයි’ නුබට කීවේ කවිද කියාත් නුබ දනගත්තානම්, නුබ

ඔහුගෙන් ඉල්ලනවා ඇත. එවිට
 ඔහු කුඩව ජීවනදායක වතුර දෙන
 11. වා ඇතැයි” ඇට කීයේක. ඒ
 හේ, “ආම්නි, කුඩව වතුර අදින
 භාජනයක් නැත; ලිඳ දැමුවේය.
 එහෙයින් මේ ජීවනදායක වතුර
 12. කුඩව කොසින්ද? “මේ ලිඳ
 අපට දුන් අපගේ පියවු යාකොබ්ව
 වඩා කුඩ උතුම් කෙතෙක්ද? ඔහුද
 ඔහුගේ පුත්‍රයෝද ඔහුගේ සිව්පා
 වෝද මෙයින් බිඳවැටී” උනිහන්
 13. සේට කීවාය. යේසුස්වහන්සේ
 උන්වර දෙමින්, “මේ වතුරෙන්
 බොන්නාව නැවත පිපාසවෙයි.
 14. කුඩුත් මම දෙන්නාවු වතුර
 බොන්නාව කවදවත් පිපාස වෙන්
 නේ නැත. මම ඔහුට දෙන වතුර,
 සදාකාල ජීවනයට වතුර උපනනාවු
 උල්පතක් වෙන්, ඔහු ඇතුලෙහි
 15. වත්තේයයි” කීයේක. ඇ “ආම්නි,
 මට පිපාස නොවෙන පිනිසද,
 මෙහි අදිත්ට තේන පිනිසද, ඒ
 16. වතුර දුනමැනවයි” කීවාය. යේ
 සුස්වහන්සේද “කුඩ ගොස්, කුබ්බි
 පුරුෂයා කැඳවාගෙන, මෙහි වරෙන්
 17. නැගී” ඇට කීයේක. ඒ හේ, “මට
 පුරුෂයෙක් නැතැයි” කීවාය.
 යේසුස්වහන්සේ ඇට කියනසේත්,
 “මට පුරුෂයෙක් නැතැයි කුඩ කීවා
 18. හරි. වක්නිසාද, කුඩව පුරු
 ෂයෝ පස්දෙනෙක් වුවෝ; දුන්
 සිව්න නැතැත්තේ කුබ්බි පුරුෂයා
 නොවේය, ඒ ගැන සැබැව්ම කීවා
 19. යයි” කීයේක. හේද උන්වහන්
 සේට කියන්නී, “ආම්නි, කුඩ අනා
 ගතවක්නු කෙතෙකැයි දනිමි.
 20. අපගේ පියවරු මේ කන්දේදී
 නම්කාර කලෝය; කුඩුත් නම්ස්
 කාර කටයුතු වූ භාජනය ගෙරුළු
 මෙයයි කුඩලා කියතියි” කීවාය.
 21. යේසුස්වහන්සේ ඇට කීයන
 සේත්, “හේ, මාගේ වචනය අදහ
 හනින්න; මේ කන්දේදීවත් ගෙරු

සලබෙදිවත් පියානනිහන්සේට න
 මස්කාර නොකරන කාලය පැරි
 22. තෙත්තේය. කුඩලා නොදන්
 නා දේට නම්ස්කාර කරති. ගැලවීම
 සුදෙව්වන්ගෙන් වන බැවින්, අපි
 දන්නා දේට නම්ස්කාර කරමු.
 23. කුඩුත් සැබැවු නම්ස්කාර කරන්
 තෝ ආත්මයෙන්ද සැබැතමෙන්ද
 පියානනිහන්සේට නම්ස්කාර කරන
 කාලය පැමිනෙන්නේය; දැනුත් පැ
 මින තිබෙයි; වක්නිසාද, පියානන්
 වහන්සේ තවත්වහන්සේට නම්ස්
 කාර කරන පිනිස එබදුවත් සො
 24. යනසේක. දෙවියන්වහන්සේ
 ආත්මයෙක; උන්වහන්සේට නම්ස්
 කාර කරන්නන් විසින් ආත්මයෙකු
 සැබැතමෙන්ද නම්ස්කාර කරන්ට
 25. සුදායයි” කීයේක. හේද කියන්
 තී, “ක්‍රිස්තුස්යයි කියනලද මෙහි
 යස් එනසේකැයි දනිමි. උන්වහන්
 සේ ආකල සියල්ල අපට දනිනසේ
 26. කැයි” කීවාය. එවිට යේසුස්ම
 හන්සේ, “කුඩ සමග කථාකරනවා
 27. මම ඔහුමයයි” ඇට කීයේක. එ
 විට උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ
 ඇවිත්, උන්වහන්සේ හේ සමග
 කථාකරනවාට පුදුවුවෝය. කුඩුත්,
 කුමක් යොග්‍යතෙක්ද? නොගොත්
 ඇ සමග කථාකරන්නේ වක්නිසා
 දයි? කවුරුවත් ඇහුවේ නැත.
 28. එකල හේ කලය තබා, කුඩරට
 29. ගොස්, “මා විසින් කල සියල්ල
 මට කීවා වූ මනුෂ්‍යයෙකු බලන්නට
 වරෙල්ලාය; ඒ ක්‍රිස්තුස් නොවේ
 30. දැයි” මනුෂ්‍යයන්ට කීවාය. එවිට
 ඔවුන් කුඩරන් පිටත්ව උනිහන්සේ
 වෙතට පැමුණුවෝය.

31. ඒ අතර ගෝලයෝ, “ආවාටී
 නි, කැවමැනවයි” උන්වහන්සේට
 32. කීවෝය. උනිහන්සේ, “කුඩලා
 නොදන්නා කැම කන්ට මට ඇ
 33. තැයි” ඔවුන්ට කීයේක. එවිට,
 “වුන්වහන්සේට කැම කවුරුවත්

භක්තව්‍යාදය” කියා, ගෝලයෝ ඔවු
 34. නොවුන් කථාකරගනොත්. රේ
 සුත්වහන්සේද “මාගේ කැමැත්ත
 මා එවූ උත්වහන්සේගේ කැමැත්ත
 කොට උත්වහන්සේගේ වැඩ තිත්ද
 35. කිරීම. තව භාර මසකින් ගො
 යම් කපන කාලය පැමිණෙන්නේ
 යයි කුබලා නොකිසිද? කුබලාගේ
 ඇත් ඔසවා කුඹුරු දිසා බලාපල්
 ලාය; ගොයම් දුනටම කැපීමට පැහි
 36. තිබෙන බව පෙනෙන්නේය. චුර
 රත්නාත් කපන්නාත් එක්ව සත්
 තෝසවෙන පිතිස, කපන්නා කුලී
 ලැබ සදාකල් ජීවත්වීමට අකැමැත්ත
 37. එකතුකරනවා ඇත. වෙසින්
 ‘එකෙක් චුරත්තේය; අනිකෙක්
 කපන්නේය’ යන කීම හැඩැය.
 38. කුබලා විසින් වැඩ නොකල
 ගොයම් කපන්නට කුබලා යවී;
 අන්‍යයෝ වැඩකලෝය; කුබලා
 ඔවුන්ගේ වැඩේ එලපුගෝජන ලැබූ
 39. වෝගයි” කීයේය. “මා විසින්
 කල සියල්ල මට කීවායයි” සාක්ෂි
 දුන් භක්තියෙන් වචන නිසා, ඒ නුවර
 බොහෝ සමාරියගෝ උත්වහන්සේ
 40. අදහගත්තෝය. සමාරියගෝ
 උත්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, තමන්
 සමග සිටින ලෙස ඉල්ලුවෝය. උත්
 වහන්සේද දෙදවසක් එහි සිටියේය.
 41. වෙනත් බොහෝ දෙන උත්ව
 හන්සේගේම වචන නිසා අදහා,
 42. භක්තියට කථාකොට, “දුන් කුබල
 මවන නිසා අදහාගන්නේ නැත;
 අපිම උත්වහන්සේගෙන් අසා, හැඩ
 මට ලෝකයාගේ හැලවුන්කාරයාවූ
 ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මුත්වහන්සේගේ
 කියා දනිමුයි” කීවෝය.
 43. දෙදවසකට පසු උත්වහන්සේ
 එතනින් පිටත්වූ, ගලිලයට ගිය
 44. යේය. “අනාගතවත්තු කෙනෙ
 කුට තමන්ගේ දේශයේදී ගොරව
 නැතැයි” රේසුස්වහන්සේම සාක්ෂි
 45. දුන්නේය. ගලිලයට උත්ව

හන්සේ පැමිණිකල, රේසුසලාම
 ම.ගලා කාලයෙහිදී උත්වහන්සේ
 විසින් කල සියල්ල දුටුවාට ගලිල
 ගෝ උත්වහන්සේ පිළිගත්තෝය.
 මක්නිසාද, ඔවුහුත් ම.ගලායට
 46. පැමිණ සිටියෝය. එකල, රේසුස්
 වහන්සේ තමන් විසින් වතුරෙන් මුද්‍රි
 කපාහස සැදුවාට ගලිලගේ කානා
 නුවරට නැවත ගියේය. කප
 ක්‍රිස්තුමෙහි රෝගීව සිටියාවූ දුග්‍ර
 ගෙන් ඇති මුලාදුනියෙන් සිටියේය.
 47. ඔහු රේසුස්වහන්සේ සුදගෙහි
 සිට ගලිලයට ආ බව අසා, තමාගේ
 දුග්‍රයා මරනාසන්නව සිටි බැවින්
 උත්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, “මාගේ
 දුග්‍රයාට සුවකරන්නට අවමැනවයි”
 48. උත්වහන්සේගෙන් ඉල්ලීය. එවිට
 රේසුස්වහන්සේ, “කුබලා ලකුණු
 ආශ්වයෙහිවල්ද නොදක අදහගත්
 49. තේ නැතැයි” ඔහුට කීයේය. ඒ
 මුලාදුනියා, “කොමිනි, මාගේ දුග්‍රයා
 නාහින්නට පලවුවෙන් අවමැනවයි”
 50. කීයේය. රේසුස්වහන්සේ, “පල
 ගන්න; කුබලා දුග්‍රයා ජීවත්ව සිටිත්
 තේයයි” ඔහුට කීයේය. ඔහු රේසුස්
 වහන්සේ කී වචනය අදහගෙන
 51. ගියේය. ඔහු යනකල, ඔහුගේ
 වැඩකාරයෝ ඔහු ඉදිරියට ඇවිත්,
 “කුබලා දුග්‍රයා ජීවත්ව සිටින්නේ
 52. යයි” ඔහුට දන්වුවෝය. එවිට
 ඔහු, “කොමි වේලේ සිට සුවවෙන්නට
 පටන්ගත්තේදැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසු
 රේය. ඔවුන්ද, “ඊගේ සත්වෙහි
 පැයේදී උන බැස්සායයි” ඔහුට
 53. කීවෝය. එකල, “කුබලා දුග්‍රයා
 ජීවත්ව සිටින්නේයයි” රේසුස්ව
 හන්සේ තමහට කිවී පැයමගහි පියා
 දන, ඔහුද ඔහුගේ සියළු ගෙහි වැසී
 54. ගෝද අදහගත්තෝය. රේසුස්
 වහන්සේ සුදගේ සිට ගලිලයට
 නැවත ඇවිත් කලාවූ දෙවෙනි ආශ්
 වයෙහි වේය.

5. පරිච්ඡේද. එහිත් පසු සුදෙව්ව
 රුත්තේ මංගල්ලයක් විය. රෙසුස්ව
 හත්තේද රෙසුස්වට හිතතේක.
 2. රෙසුස්වට බැව් දෙර ලග,
 හෙබ්බු භාෂාවෙන් බෙතෙස්ද
 නම්වූ, මවු පහක් ඇති පොකුනක්
 3. ඇත්තේය. කලින් කලට දේවදු
 තරෙක් පොකුනට බැස, වතුර
 කලබත්තේය. වතුර කැලමුණු පසු
 පලමුකොට එහි බැස ගමෙකුට ගම්
 රෝගයක් ඇත්නම්, ඒක සුව වත්
 4. තේය. එබැවින්, ඒ මවුටල අති
 යේය, කොරුය, විසලි අවතල ඇත්
 තෝ, ගසාදී බොහෝ රෝගාතුර
 යේ වතුර කැලමිම පැමිනෙනතුරු
 5. බලාසිව්ගේය. එහි තිත්අව අවු
 රුද්දක් රෝගයෙන් පිහිනවු මනුෂ්‍ය
 6. ගෙස් සිව්ගේය. රෙසුස්වහත්තේ
 මත්පලව උත් මිහු දුක, මොහු
 බොහෝ කල්කිගරෝගාතුරගෙකැයි
 දුක, “සුව ලබන්ට කැමතිදැයි?”
 7. මිහුගෙන් ඇසුරේක. රෝගියා
 උත්වහත්තේට උත්තර දෙමින්,
 “සොමිනි, වතුර කැලබෙන කල,
 මා පොකුනට බස්වන්ට මට කවුරු
 වත් නැත; ඒ නිසා මම ගතකල,
 වෙන කෙනෙක් මට පලමුවෙන්
 8. බස්තේයයි” කීගේය. රෙසුස්ව
 හත්තේද, “නැතිට, නුබේ ඇද උසු
 ලාගත ඇවිදපත්තැයි” කීගේක.
 9. එවලේම ඒ මනුෂ්‍යයා සුවපත්ව,
 තමාගේ ඇද උසුලාගත ඇවිද්දේය.
 10. ඒ දවස සබත් දවසය. එහෙයින්
 සුදෙව්වරු, “මේ සබත් දවසය; ඇද
 උසුලාගත ගන්ට හරි නැතැයි” සුව
 කරනු ලැබූ මනුෂ්‍යයාට කීවේය.
 11. මිහු මවුන්ට උත්තර දෙමින්,
 “මා සුවකල උනිහත්තේම, ‘නුබේ
 ඇද උසුලාගත ඇවිදපත්තැයි’
 12. මට කීගේකැයි” කීය. එවිට
 මවුන්, “නුබේ ඇද උසුලාගත ඇවි
 දිත්ව නුබට කී මනුෂ්‍යයා කවිදැයි”
 13. මිහුගෙන් ඇසුවේය. ඒ සොන

ගේ සමුහයක් සිටි බැවින්, රෙසුස්ව
 හත්තේ පහට හිතතේක. එහෙයින්
 සුවකරනු ලැබූ මිනිසා උනිහත්තේ
 කවුද කියා දනගත්තේ නැත
 14. ඉන්පසු රෙසුස්වහත්තේදේවමා
 ලියාවේදී මිහුදුක, “බලාපනන, නුබ
 සුව ලැබුගේය; නුබට වැඩි කරනක්
 නොපැමිනෙන පිහිස, මතුපටි නො
 15. කරන්නැයි” මිහුට කීගේක. ඒම
 නුෂ්‍යයා ගොස්, තමාට සුවකලේ
 රෙසුස්වහත්තේයැයි සුදෙව්වරුන්ට
 16. දන්වුවේය. රෙසුස්වහත්තේමේ
 දේ සබත් දවසේ කල බැවින්, සුදෙව්
 වරු උත්වහත්තේට පිඩාකොට
 උත්වහත්තේ මරන්ට සෙව්වේය.
 17. එවිට රෙසුස්වහත්තේ මවුන්
 ට උත්තර දෙමින්, “මාගේ පියාන
 නිහත්තේ මෙතැන් දක්වාම ක්‍රියා
 කරනගේක; මවන් ක්‍රියාකෙරෙමිනි”
 18. කීගේක. එහෙයින් උනිහත්තේ
 සබත් කඩකලා පමනක්නොව,
 දෙව්ගත්වහත්තේ තමන්ගේම පියා
 නෝගයි කියමින් තමන් දෙව්ගත්
 වහත්තේ සමාන කරගත් බැවින්,
 සුදෙව්වරු උනිහත්තේ මරන්ට වඩා
 19. වඩා සෙව්වේය. එකල රෙසුස්
 වහත්තේ උත්තර දෙමින්, “සැබ
 වත් සැබවක් නුබලාට කියමි, පියා
 නත්වහත්තේ ගමන් කරනගේකැයි
 පුත්‍රයා දක්නේද? ඒ දේ හැර තනි
 ගම මොකවත් කරන්නට බැරිය.
 පියානත්වහත්තේ කරන දේ පුත්‍ර
 20. යාත් එගේම කරන්නේය. තවද,
 පියානත්වහත්තේ පුත්‍රයා කෙරෙහි
 සෙත්තව, තමනිහත්තේ කරනනාවු
 සියල්ල මිහුට පෙනෙනගේක. නුබලා
 පුළුමවෙන ලෙස, මීට වඩා මහත්
 ක්‍රියාවන් මිහුට පෙන්වනගේක.
 21. මක්නිසාද, පියානත්වහත්තේ
 මලවුන් නැගුවුවා ජීවත්කරන ලෙ
 සම, පුත්‍රයා තමන් කැමතිවුවත්
 22. ජීවත්කරන්නේය. තවද, සියළු
 මනුෂ්‍යයෝම පියානත්වහත්තේට

ගෞරව කරන්නාක්වෙන්ම පුත්‍රයා
ටත් ගෞරව කරන පිනිස, පියානන්
වහන්සේ කවරෙක්වත් විනිශ්චය
නොකොට, සියළු විනිශ්චයම පුත්‍ර
22. යාම බාරදුන්සේක. පුත්‍රයාට
ගෞරව නොකරන්නා ඔහු එවූ පියා
නන්වහන්සේටද ගෞරව නොක
24. රත්තේය. සැබවක් සැබවක්
සුබලාට කියමි, මාගේ වචනය අසා
මා එවූ උන්වහන්සේ අදහන්නාට
සදකාල ජීවනය ඇත. ඔහු වර
දට පත්කොට, වරහින් ජීවනයට
25. පැමිණියේය. සැබවක් සැබවක්
සුබලාට කියමි, දෙවියන්වහන්සේ
ගේ පුත්‍රයාගේ ශබ්දය වලවුන්ට
ඇසෙන පැය පැමිණෙන්නේය;
දුකුන් පැමිණ තිබේ; අසන්නෝද
26. ජීවත්වෙතවා ඇත. මක්නිසාද,
පියානන්වහන්සේ තමන්වහන්සේ
තුලෙහි ජීවනය බරන්නාගේම, පුත්‍ර
යාටත් තමන් තුලෙහි ජීවනය
27. බරන්ට දුන්සේක. ඔහු මනුෂ්‍ය
පුත්‍ර බැවින්, විනිශ්චයකරන්ටද
28. බලය දුන්සේක. මේ කාරනයට
පුද්ගලවෙන්වන එපාය. මක්නිසාද,
මිනිවලවල්හි සිටින සියල්ලෝ ඔහු
ගේ ශබ්දය අසන කාලය පැමිණෙත්
29. තේය. එවිට ගතපත්කම් කලාහු
ජීවනයෙහි නැවත නැතිවීමටද, අග
සපත්කම් කලාහු දඬුවමෙහි නැවත
නැතිවීමටද, පිටත්ව එනවා ඇත.
30. මා එවූ මාගේ පියානන්වහන්
සේගේ කැමැත්ත මිස, මාගේ කැමැ
ත්ත කරන්ට නොසොයන බැවින්,
තනිගම මොකවත් කරන්ට මට සුදු
එවන; මම අහන ලෙසම විනිශ්චය
කෙරෙමි; මාගේ විනිශ්චයද සාධාර
ණය.

31. “මම තනිගම මා ගැනම
සාක්ෂි දුනිමිනම්, මාගේ සාක්ෂි පිළි
32. ගන්ට යුතු නැත. මා ගැන සාක්ෂි
දෙන්නාවූ අනිකෙක් ඇත්තේය.
ඔහු විසින් මා ගැන දෙන සාක්ෂිය

33. පිළිගන්ට යුතු බව දනිමි. සුබ
ලා ගෞරවන් ලඟට මනුෂ්‍යයන් යවූ
වෝය; ඔහුද සැබැකමට සාක්ෂි දුන්
34. තේය. මට මනුෂ්‍ය සාක්ෂිය තමන්
නැත; සුමුත් සුබලාගේ ගැලවීම
35. පිනිසමෙසේ කියමි. ඔහු ඇවිල
තබා වූ දිලිසෙන්නාවූ පහනක සිටි
රේය. සුබලා ඔහුගේ එළියට ස්පර්ශ
කලක් සන්තෝසවෙන්වන කැමති
36. වූවෝය. සුමුත් ගෞරවන්ගේ
සාක්ෂියට වඩා මහත් වූ සාක්ෂියක්
මට ඇත්තේය. එනම්, ගම් ක්‍රියාවක්
තීන්දුකරන්ට පියානන්වහන්සේ මට
නිගමකලසේත්ද; මම කරන ඒ
ක්‍රියාවම පියානන්වහන්සේ මා එවූ
37. බවට සාක්ෂි දෙන්නේය. මා එවූ
පියානන්වහන්සේම මා ගැන සාක්ෂි
දුන්සේක. සුබලා තවදවත් උන්ව
හන්සේගේ ශබ්දය ඇසුවේවත්,
උන්වහන්සේගේ රූපය දුටුවේවත්
38. නැත. උන්වහන්සේ විසින් එහි
තලද නැතැත්තේ සුබලා අදහ
නොගත් බැවින්, උන්වහන්සේගේ
වචනය සුබලාගේ හිතේ පවතින්
39. රත් නැත. සුබලියවිලි සොයා
පල්ලාය; මක්නිසාද, එහි සුබලාට
සදකල් ජීවත්වීම ඇතැයි සුබලා
සිතති. ඒවා මා ගැන සාක්ෂි දෙ
40. ති. සුමුත් සුබලා ජීවනය
ලබන පිනිස, මා ලඟට එන්නට
41. කැමති නැත. මනුෂ්‍යයන්ගෙන්
42. ගෞරව නොලබමි. සුමුත් සුබ
ලා හදුනමි; සුබලා තුලෙහි දෙවි
ගන්වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රේමය
43. නැත්තේය. මම මාගේ පියා
නන්වහන්සේගේ නාමයෙන් අගෙ
මි; සුමුත් සුබලා මා පිළිගන්නේ
නැත. වෙන කෙනෙක් තමාගේම
නාමයෙන් එකෙන්නම්, සුබලා ඔහු
44. පිළිගන්නවා ඇත. දෙවියන්ව
හන්සේ කෙරෙන් පමනක් පැමි
ණෙන ගෞරවය නොසොයා, ඔවු
නොවුන්ගෙන් ගෞරව සොයන්

නාවු කුඩලාට අදහසත්ව පූර්වත්
 45. කොතොමද? පියානත්වහන්
 සේගේ ඉදිරියෙහි මම කුඩලාට
 වැරදි තබන්නෙමිහි නොසිතල්ලාය.
 කුඩලාට වැරදි තබන්නේ, කුඩලා
 46. විශ්වාසකරන මෝසෙස්මය. තව
 ද, මෝසෙස් මා ගැන ලිචි නිසා,
 කුඩලා ඔහු අදහසගන්නවානම්
 47. මාත් අදහසනිති. කුමුත් ඔහු
 ගේ ලියවිලි අදහසොගන්නවානම්,
 මාගේ වචන අදහස්ගේ කොතො
 මදැයි” කීසේක.

6. පරිච්ඡේ. ඉන්පසු, ගේසුස්ව
 හන්ගේ ගලිලයේ තිබේරියත්තමිටු
 2. මුදෙන් එගොඩට ගියසේක. ම
 හත් සමූහයාද උච්භන්ගේ පස්සේ
 ගියෝය. මන්නිසාද, රෝගාතුරයන්
 කෙරෙහි උන්වහන්ගේ විසින් කල
 3. ආස්වය්වල් මවුන් දුටුවෝය. ගේ
 සුභ්වහන්ගේ කැකට නැගී, තමන්
 ගෝලයන් සමග වැඩලත්ගේක.
 4. එකල සුදෙව්වරුන්ගේ පාස්කු
 5. මංගල්යය කිට්ටුවීම. ගේසුස්වහන්
 ගේ ඉදිරිය බලා, තමන් ලඟට බො
 හෝ සමූහයෝ එනවා දැක, “මො
 වුන්ට කන්නට කැම අපි කොත
 නින් මිලේට ගනිමුදැයි” පිලිප්ට
 6. කීසේක. තමන්වහන්ගේ විසින්
 කටයුතු කීමෙන්දැයි තමන්ම දන්න
 කුමුත්, ඔහු පරික්ෂාකරන්ට මෙසේ
 7. කීසේක. පිලිප් උන්වහන්ගේට
 උත්තර දෙමින්, “ඔවුන්ගෙන් එක
 එකාට වික වික දෙන්නට මසු දෙසි
 යයක ගෙවිත් මදිගයි” කීගේය.
 8. උච්භන්ගේගේ ගෝලයන්ගෙන්
 එකෙක්වූ සීමොන් පෙත්රුස්ගේ
 9. සහෝදරවූ අන්ද්‍රියාස්ගේ, “ගෙවි
 පසක්ද කුඩා මසුන් දෙත්
 නෙක්ද ඇත්තාවූ තරුණයෙක් මෙහි
 ඇත. කුමුත් මෙපමන දෙකෙකුට
 ඒවා කුමටදැයි” උච්භන්ගේට කීය.
 10. ගේසුස්වහන්ගේ, “මනුෂ්‍යයන්

වාඛ්කරවාපල්ලාගයි” කීසේක. එත
 න තනකොල බොහෝය. එවිට
 ගහන් වසගෙන් පත්දහසක් පමනවූ
 11. මනුෂ්‍යයෝ වාඛ්වුනෝය. එකල
 ගේසුස්වහන්ගේ ගෙවි අරගෙන,
 සතුටකොට, ගෝලයන්ට බෙදාදුන්
 සේක. ගෝලයෝද ඉදහත්තවුන්ට
 බෙදාදුනෙන්නෝය. එසේම මසුන්ගෙන
 ඔවුන්ට කැමති පමන දුන්නෝය.
 12. ඔවුන් තුප්තියට පැමිනිකල්හි,
 “කිසිවක් නැතිනොවෙන පිනිස,
 ඉතුරුවන කැබලි එකතුකරපල්ලා
 ගයි” තමන් ගෝලයන්ට කීසේක.
 13. එවිට ඔවුන් එකතුකොට, මිනි
 සුන් කාලා ඉතුරුවන ගෙවිගෙවි පහේ
 කැබලිවලින් පෙට්ටි දෙලහක් පුර
 වාගත්තෝය.

14. ගේසුස්වහන්ගේ විසින් කල
 ආස්වය්සිය ඒ මනුෂ්‍යයෝ දැක,
 “සැබැවටම මුච්භන්ගේ ලෝකයට
 එන්නාවූ අනාගතවත්තුවෙයි” කී
 15. වෝය. එකල ඔවුන් ඇවිත් ත
 මන් රජකමට තබාගන්නා පිනිස බ
 ලාත්කාරගෙන් අල්වාගනිතිහිගේසු
 ස්වහන්ගේ, දැක, තනියම නැවත
 16. කන්දට ගියසේක. සවස්වූකල
 උන්වහන්ගේගේ ගෝලයෝ වෙර
 17. ලටගොස්, නැවට නැගී, මුදෙන්
 කප ක්කවුටට ගත පිනිස ගියෝය.
 එවිට අක්කාරවිය. ගේසුස්වහන්ගේ
 18. ඔවුන් ලඟට ආවේ නැත. තද
 සුලභයක් ගැසු බැවින්, මුද කැලමු
 19. සේය. ගව්වක් පමන දුර පැද
 ගත ගියාවූ ඔවුන්, මුද පිට ඇවිදි
 මින් නැව ලඟට එන්නාවූ ගේසුස්ව
 20. හන්ගේ දැක, හගවුවෝය. උන්
 වහන්ගේද “මමග; හගකොවෙල්
 21. ලාගයි” ඔවුන්ට කීසේක. එවිට
 ඔවුන් උච්භන්ගේ සත්තෝසගෙන්
 නැවට ගත්තෝය. එවෙල්ම නැව
 ඔවුන් විසින් ගන්ට ගිය ඉබ්බට පැමි
 හුනේය.

22. පසුවද, වෙරළේ සිටියාවූ ස්ත්‍රී
 හයෝ උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්
 නැගා වූ නැව මිස එහි වෙත කිසි
 නැවක් නැති බවත්, ගේසුස්වහන්සේ
 ගේ තමන් ගෝලයන් සමග එ
 නැවට නොනැගුණු බවත්, උනිහන්
 සේගේ ගෝලයන් පමනක් ගිය
 23. බවත්, දැනගත්තෝය. සුදුසු
 ස්මාන්තවහන්සේ සතුටකොට ගත්
 තැනකදී සමූහයාට ගෙවී දුන්සේනි
 ද; ඊට සුදුසු වූ තීරණයක් සිට
 24. වෙන නැව් ආවේය. එසේහෙ
 ගින් සමූහයෝ ගේසුස්වහන්සේවත්
 උනිහන්සේගේ ගෝලයන්වත් එ
 නැගෑහි දැන, නැව්වලට නැගී, ගේ
 සුස්වහන්සේ සොයමින් කපණිසකවූ
 25. මට ගියෝය. ඔවුන් මුදෙන්
 එගොඩව සිටී උත්වහන්සේ දැක,
 “ගුණි, ඔබවහන්සේ කොහි වේලේ
 මෙතනට ආසේන්දුයි” ඇසුවේය.
 26. ගේසුස්වහන්සේ උතර දෙමින්,
 “සැබවක් සැබවක් සුවලාට කියමි.
 සුවලා විසින් ආශ්වයවිල් දුටු බැ
 වින් නොව, ගෙවී කා තුළතියට පැ
 මිනි බැවින් සුවලා මා සොයති.
 27. විනාසවෙන්නාවූ කැම පිනිස
 වැඩනොකොට, පියවූ දෙවියන්ව
 හන්සේ විසින් මුදුනල මනුෂ්‍ය සුත්‍රයා
 සුවලාට දෙන්නාවූ, සදකාල ජීවත්
 වීම පිනිස පවතින කැමට වැයමි
 28. කරපල්ලායයි” කීසේක. එවිට
 ඔවුන්, “දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩ
 කරන පිනිස අප විසින් තුමක් කර
 රමුදුයි” උත්වහන්සේගෙන් ඇසූ
 29. වේය. ගේසුස්වහන්සේ උතර
 දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩ
 නම්, උත්වහන්සේ එවූ තැනැත්තා
 සුවලා විසින් අදහගැන්වෙයි” ඔ
 30. වූන්ට කීසේක. එවිට ඔවුන්,
 “එසේවනම්, අප විසින් දැක ඔබව
 හන්සේ අදහගන්නා පිනිස, මොන
 ලකුණක් අපට පෙන්වනසේන්ද?
 ඔබවහන්සේ කරන්නේ මොකද?

31. ‘ඔහු ස්වභාවයෙන් ඔවුන්ට කන
 පිනිස කැම දුන්නෙයයි’ ලියා තිබේ
 න ලෙස, අපේ පියවරු වනාන්ත
 රේදී මන්නා කැවෙන්නයි” උනිහන්
 32. හේට කීවේය. එකල ගේසුස්
 වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේන්,
 “සැබවක් සැබවක් සුවලාට කියමි,
 මෝසෙස් ස්වභාවයෙන් කැම සුව
 ලාට දුන්නේ නැත. මාගේ පියානන්
 වහන්සේ ස්වභාවයෙන් සැබෑවූ කැම
 33. සුවලාට දෙනසේක. දෙවියන්
 වහන්සේ දෙන කැමනම්, ස්වභාව
 යෙන් බැස ලෝකයාට ජීවනය
 34. දෙන කැමෙයි” කීසේක. එවිට
 ඔවුන්, “ස්මාන්ති, ඒ කැම නිතරම
 35. අපට දුනමැනවයි” කීවේය. ගේ
 සුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේන්,
 “ජීවන දයක කැමනම් මමය; මා
 ලඟට එන්නාට කිසි කලෙකත් බඩ
 ගිනි වෙන්ගේ නැත. මා අදහන්
 නාට කිසි කලෙකත් පිපාස වෙන්
 36. ගේ නැත. මම සුවලාට කී
 ලෙසම, සුවලා මා දැකත් අදහන්
 37. ගේ නැත. පියානන්වහන්සේ
 මට දෙන සියලුම මාලඟට එනවා
 ඇත. මා ලඟට එන තැනැත්තා
 ඒකාන්තයෙන්ම අහක නොදමි.
 38. මන්තිසාද, මා එවූ තැනැත්තන්
 සේගේ කැමැත්ත මිස, මාගේ කැමැ
 ත්‍ය කරන්ට ස්වභාවයෙන් නොබැස්
 39. සෙමි. මා එවූ පියානන්වහන්
 සේගේ කැමැත්තනම්, උනිහන්සේ
 මට දුන් සියල්ලන්ගෙන් කිසිවෙක්
 නැතිනොකොට, අන්තිම දවසේදී
 40. ඔවුන් නැතිවීමය. මා එවූ තැ
 නන්වහන්සේගේ කැමැත්තනම්,
 සුත්‍රයා දැක ඔහු කෙරෙහි අදහන්
 නාවූ සියල්ලන්ට සදකාල ජීවනය
 ලැබීමත්, අන්තිම දවසේදී මා විසින්
 ඔවුන් නැතිවීමෙන්යයි” කීසේක.
 41. එවිට “ස්වභාවයෙන් බැස්සාවූ
 කැමනම් මමෙයි” උත්වහන්සේ කී
 බැවින්, යුදෙව්වරු උත්වහන්සේ

42. ගැහ කොඳුරමින්, “මොහුගේ සැපයේ පුත්‍රයාගේ සේසත් නොවේද? මොහුගේ මව්පියන් අපි නාදනමුද? එසේවනම්, ‘මම ඥාතියෙක් බැස්සෙමි’” මොහු කියන්නේ කොතෙක් ද?

43. මදුරු කිවේය. එකල සේසත් වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින් කියනසේත්, “සුඛලා අතරෙහි

44. කොඳුරත්ව එපාය. මා එවූ පියා නැතිහැන්සේ වීසින් මා උගව පවුසු වන්නාවූ කෙනෙකුට මිස, වෙන කාටවත් මා උගව පැමිණෙනවාට බැරිය. මම අන්තිම දවසේදී ඔහු

45. නැගුවමි. ‘සියලොත්ම දෙවියන් නැතිහැන්සේ වීසින් උගනිනු ලබති’” අනාගතවත්තන්ගේ ලියවිලිවල ලියා තිබෙයි. එසේමෙයින් පියානත්ව හන්සේගෙන් අසා උගත් සියල්ලෝම මා උගව එනවා ඇත.

46. එසේ සුමුත්, දෙවියන් නැතිහැන්සේ කෙරෙත් ආ තැනැත්තා මිස, කවුරු වත් පියානැතිහැන්සේ දුටුවේ නැත. ඔහුට පියානත්වහන්සේ දුටුයේය.

47. සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, මා අදහනවාට සදකාල ජීව

48. නය ඇත. ජීවනදයක කාට

49. මමය. සුඛලාගේ පියවරු වනාන්තුයේදී මත්තා කැ සුමුත් නැසු

50. නෝය. මෙයින් කත කවුරු සුමුත් නොනඟින පිනිස, ඥාතිය

51. ගෙන් බැස්සාවූ කැම මෙය. ඥාතියෙක් බැස්සාවූ ජීවනදයක කැම මමය; කවුරු සුමුත් මේ කැම කැ වොත් සදකාල ජීවත්වනෙත්ය. ලොකුන්ගේ ජීවත්වීම පිනිස මම දෙත්තාවූ කැමනම්, මාගේ මාංශයෙහි” කී

52. සේය. එවිට සුදෙව්වරු ඔවුනොවුන් අතරේ වාදකරමින්, “අට කැමට තවත්තේ මාංශ දෙත්තාව මොහුට පුළුවන් කොතොමදැ” කී

53. වෝය. ඒ නිසා සේසත්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේත්, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, සුඛලා මනුෂ්

පුත්‍රයාගේ මාංශ නොකනවානම්, ඔහුගේ ලේ නොබොනවානම්, සුඛලා තුලෙහි ජීවනය ඇත්තේ

54. නැත. මාගේ මාංශ කන්නාවූ මාගේ ලේ බොන්නාවූ තැනැත්තාට සදකාල ජීවනය ඇත. අන්තිම දව

55. සේදී මම ඔහු නැගුවමි. මක්නිසාද, මාගේ මාංශය සැබෑවූ කැමත්,

56. මාගේ ලේ සැබෑවූ කීමත්ය. මාගේ මාංශ කන්නාවූ මාගේ ලේ බොන්නාවූ තැනැත්තේ මා ඇතුලෙහි වසෙයි; මමද ඔහු ඇතුලෙහි

57. වසෙමි. ජීවමානවූ පියානත්ව හන්සේ මා එවූවාක්මෙන්ද, මමත් පියානත්වහන්සේ නිසා ජීවත්වත්තාක්මෙකු, මා කත තැනැත්තේම

58. මා නිසා ජීවත්වෙනවා ඇත. ඥාතියෙක් බැස්සාවූ කැම මෙය. මේක සුඛලාගේ පියවරු කැමනවා වාගේ කොටෙයි. ඔවුන් එයින් කැ සුමුත් නැසුනෝය. යමෙක් මේ කැම කැවොත්, ඔහු සදකාල ජීවත්වෙ

59. නවා ඇතැයි” කීසේය. උත්තරයෙන් කපණිකවූමේ සිතගෙන් ගත් උගනිද්දී මේ කාරණා කීසේය.

60. උත්තරයෙන්ගේ ගෝලයන්ගෙන් බොහෝදෙන ඒ අසා, “මේ කීම අප්‍රසන්නය; මේක පිලිගත්ව

61. කාට පුළුවන්දැ” කීවෝය. ගෝලයන් ඒ ගැහ කොඳුරනවා සේසත් වහන්සේ තමන් සිතියදහ, ඔවුන්ට කියනසේත්, “මේක සුඛලාට බාධා

62. වක්ද? මනුෂ් පුත්‍රයා පෙර විසු තැනට හඟිනවා සුඛලා දකිනවා

63. නම් කෙසේද? ජීවත්කරන්නේ ආත්මය. මාංශයෙන් කිසි ප්‍රයෝජනයක් නැත. මම සුඛලාට කියන වචනව ආත්මයද ජීවනයද වෙයි.

64. සුමුත් සුඛලා අතරෙත් සමහරක් අදහනෙත් නැතැයි” කීසේය. සේසත්වහන්සේ බෙරයේ කීවේ, නො අදහනෙත් කවුරුද, තව නැතිහැන්සේ පාලාදෙන තැනැත්තා කවුදැයි, මුල

65. පටන් දූතගත් නිසාය. තවද උත්වහන්ගේ කීයනගේත්, “එහෙයින් වාගේ පියානැතිහන්ගේ විසින් බලය දුන් කෙනෙකුට මිස, කාටවත් වා ලඟට එනනට බැරි බව කුබලාට 66. කිමි” කීගේක. එතැන් පටන් උත්වහන්ගේගේ ගෝලයන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් උත්වහන්ගේ සමග නොහැසිර අහකු හිගේය.

67. එකල යෙසුස්වහන්ගේ, “කුබලාත් අහකුව යන්ට කැවිතිදැයි” දෙලොස් දෙනාගෙන් ඇසුගේක. 68. එවිට සිඛෝන් පේතුස් උනිහන්ගේට උගාර දෙමින්, “සාමිනි, අපි කවුරු ලඟට ගමුද? සදාකල් ජීවනග දෙන වචන ඔබවහන්ගේට ඇත් 69. ගේය. ඔබවහන්ගේ ජීවමාන දෙවියනිහන්ගේගේ පුතු වූ ක්‍රිස්තුස් ගයි, අපි දූතගත අදහමුගයි” කී 70. ගේය. යෙසුස්වහන්ගේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මම කුබලා දෙලොස්දෙන තෝර නොගනිමිද? කුමුත් කුබලාගෙන් එකෙක් මට වීරු 71. ඔකාරගයි” කීගේක. සිඛෝන්ගේ පුතු වූ යුදස් ඉස්කාරියෝගේ ගැන මෙසේ කීගේක. මක්නිසාද, දෙලස ගෙන් එකෙක් වූ ඔහු උත්වහන්ගේ පාලාදෙන තැනැත්තාය.

7. පරිපෙව්. ඉන්පසු යුදෙව්වරු යෙසුස්වහන්ගේ මරන්ට යෙවූ බැවින්, උත්වහන්ගේ යුදගෙහි ගැසී මරන්ට නොකමැතිව, ගලීලගෙහි හැසුරුනුගේක.

2. යුදෙව්වරුන්ගේ කුඹාරම් නම් 3. වූ මංගල්‍යය ලත්විය. එවිට උත්වහන්ගේගේ සහෝදරගේ කීය නෙහෝ, “කුම කරන ක්‍රියාවල් කුමක් ගෝලයෝත් දකින පිහිස, මෙයින් පිටත්ව යුදයට ගිය මැන 4. ව. මක්නිසාද, ප්‍රතිබලවත්නට සොයන්නාවූ තැනැත්තෝ කිසි දෙයක් රහසින් කරන්නේ නැත. එබැ

වින් කුම මේ දේ කරනවා නම්, ලෝකයට තමන් දක්වුව මැන 5. වයි” කීවේය. මක්නිසාද, උත්වහන්ගේගේ සහෝදරගේ පවා උත්වහන්ගේ අදහගත්තේ නැත. 6. එවිට යෙසුස්වහන්ගේ ඔවුන්ට කීයනගේත්, “මාගේ කාලය තවම පැවුනුගේ නැත. කුබලාගේ කාලය 7. නිතරම පැමිනී තිබෙයි. කුබලාට ශෙවර වෙන්නට ලෝකයට බැරිය. කුමුත් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවල් නසුරු බවට මම සාක්ෂි දෙන බැවින්, මට 8. ශෙවරවෙති. ඒ මංගල්‍යයට කුබලා පලගලාය; මාගේ කාලය තවම සමුදායක් වූවකු වූ හෙයින්, ඒ මංගල්‍යයට 9. දැන්ව නොගනිමි” කීගේක. උත්වහන්ගේ මෙසේ ඔවුන්ට කීයා, ගලී 10. ලගෙහි සිටිගේක. තවද තමන්ගේ සහෝදරගේ ගිය කල, උත්වහන්ගේද අප්‍රතිබව රහස් වසගෙන් මංගල්‍යයට ගියගේක.

11. යුදෙව්වරු මංගල්‍යගෙහිදී උත්වහන්ගේ සොයමින්, “ඔහු කො 12. තැන්හිදැයි” ඇසුවේය. සමූහයන් අතරෙහි උත්වහන්ගේ ගැන මහත් කෙදිරිමක් විය. සමහරෙක්, “ඔහු සන්සුරුසගෙකැයි” කීවේය. සමහරෙක්, “නැත; ඔහු සමූහයා 13. රවටත්තේගයි” කීවේය. කුමුත් යුදෙව්වරුන්ට හය නිසා, කවුරුවත් උත්වහන්ගේ ගැන ප්‍රතිබලයන් කපා 14. කලේ නැත. මංගල්‍යය මැදදී යෙසුස්වහන්ගේ දෙව්මාලිගාවට 15. ගොස් ඉගැන්වූගේක. එවිට යුදෙව්වරු පුදුමව, “කවදවත් භූත තරාවූ මුත්වහන්ගේ පණිතගෙත්ව සිටිනෙක කොහොමදැයි” කීවේය. 16. යෙසුස්වහන්ගේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මාගේ ඉගැන්වීම මා එවූ උත්වහන්ගේගේ මිස, මාගේ 17. නොවේය. ගමෙක් උත්වහන්ගේගේ කැමැත්ත කරන්නට කැමතිනම්, ඔහු ඒ ඉගැන්වීම දෙව්ගත්

වහන්සේගෙන්වූ ඉහැන්වීමක්ද, නොහොත් මාගේ සිතිය උපදවා
 18. කිහිප දේදැයි දනගනිති. තමාගේ ගිහෙන් උපදවන දේ කිහිපයා තමාගේම ගෞරවය සොයති; නමුත් තමන් එවූ තැනවහන්සේගේ ගෞරවය සොයන්නා සැබෑවූ කෙනෙකු; ඔහු කෙරෙහි වමාවක් නැත.
 19. මෝසෙස් නුවලාව වැවසාරව දුන්නේ නැද්ද? නමුත් නුවලාගෙන් කවුරුවත් වැවසාරව රක්ෂාකරන්නේ නැත. මා මරන්නට සොයන්නේ
 20. හේ මක්නිසාදැයි” කීහේක. සමූහයෝ උත්තර දෙමින්, “නුවට යන්නෙක් ආවේසව ඇත; නුව මරන්නට සොයන්නේ කවුදැයි”
 21. කීවෝය. යෙසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “එක් ක්‍රියාවක් කෙලෙඹි; එයට නුවලා සියල්ලෝ පුදුම
 22. වෙයි. මෝසෙස් වම්මිණේදෙනා නුවලාව දුන්නේය; ඒත් මෝසෙස්ගෙන් නොව පියවරුන්ගෙන් වූයේය. නුවලාද සබත් දවසේදී මනුෂ්‍ය
 23. යෙකු වම්මිණේදෙනා කරයි. මෝසෙස්ගේ වැවසාරව අවලංගු නොකරන පිනිස, මනුෂ්‍යයෙක් සබත් දවසේදී වම්මිණේදෙනා ලබනවානම්, මම සබත් දවසේදී මනුෂ්‍යයෙක් සම්පූර්ණයෙන් සුවකලාවට නුවලා
 24. මා කෙරේ කුමට කිපෙද්ද? බාණික විනිශ්චයෙන් මිස, නිකම් පෙනෙන හැටියට විනිශ්චය නොක
 25. රල්ලායයි” කීහේක. එවිට යෙරුසලම වාසීන්ගෙන් සමහරු කිහිපයෝ, “ඔවුන් විසින් මරන්නට සො
 26. යන්නේ මොහු නොවේද? මොහු හයක් නැතුව කළාකරන්නේය; ඔවුන්ද මොහුට කිසි දෙයක් කිහිපයක් නැත. ඔවුන් මොහු ක්‍රිස්තුස්ම
 27. යයි සැබැවටම දන්නෝද? මොහු කොතනින් ආයේදැයි දනිමුව. නමුත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එනකල, උළුහන්සේ කොතනින් එනසේක්

දැයි කවුරුවත් නොදන්නේයයි”
 28. කීවෝය. ඒ නිසා, දේවමාලිගාවේ උගන්වමින් සිටියාවූ යෙසුස්වහන්සේ යඛිද පවත්වමින්, “නුවලා මා කවුද කියාත්, කොතනින් ආවාද කියාත් දනිති. මාගේම කැමැත්තෙන් නාගෙමි; නමුත් මා එවූ උන්වහන්සේ සැබෑ කෙනෙකු. නුවලා උන්වහන්සේ අඳුනන්නේ නැත.
 29. මම උන්වහන්සේ කෙරෙහි ආබැවින්ද, උන්වහන්සේ විසින් මා එවූ බැවින්ද, උන්වහන්සේ අඳුන
 30. මිනි” කීහේක. එවිට ඔවුන් උන්වහන්සේ අල්ලන්නට සෙව්වෝය. නමුත් උන්වහන්සේගේ කාලය ඒ වෙනතුරුම නොපැවුණුක බැවින්, කවුරුවත් උන්වහන්සේ ඇල්වීමේ
 31. නැත. සමූහයාගෙන් බොහෝ දෙනා උන්වහන්සේ අදහගෙන, “ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ආකල, මුත්වහන්සේ විසින් කල ආශ්ච්ඡාදවලට වඩා උනිහන්සේ කරනසේක්දැයි” කීවෝය.

32. සමූහයෝ උනිහන්සේ ගැන මෙයාකාර කොඳුරැකි එරිසිවරු ඇසු වෝය. ඔවුන්ද, නායකපුද්ගලයෝද, උන්වහන්සේ අල්ලන්නට යෙවකයන්
 33. ගැව්වෝය. එවිට යෙසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කිහිපයෙක්, “සල්පට්ට්ට්ට් මම නුවලා සමඟ සිටිමි; ඉන්පසු මා එවූ උන්වහන්සේ ලගට
 34. ගමි; නුවලා මා සොයති; නමුත් නුවලාව සමඟ නොවෙමි. මම සිටින තැනට එන්නට නුවලාව නුදුරුව
 35. නැයි” කීහේක. ඒ නිසා යුදෙව්වරු ඔවුනොවුන් කළාකරමින්, “ඔහු අපට සමඟනොවෙන්නට කොතනට යන්නේද? ශ්‍රීකයන් කෙරෙහි දුෂිත හිතවූන් ලගට ගොස්, ශ්‍රීකයන්
 36. ට උගන්වන්නේද? ‘නුවලා මා සොයති; නමුත් නුවලාව සමඟ නොවෙමි; මම සිටින තැනට එන්නට නුවලාව නුදුරුවනැයි’ ඔහු විසින්

කී කාරනාව මොකදැයි” කීවේය.
 37. ම.ගලායේ අන්තිම වහන් දව
 සෙහි රේසුසභයන්ගේ වැඩසිට ගබ්ද
 පවත්වන්නේ, “ගබ්දාව පිපාස ඇද්ද;
 38. ඔහු මා ලඟට ඇවිත් බිවාගෙයි. ග
 බ්දාව මා අදහස්කෙරෙයි; සුඛ ලිය
 විල්ලෙහි කියා තිබෙන හැටියට,
 ජීවන දයක වතුර ඇති ගංගා
 ඔහු කෙරෙත් ගලනවා ඇතැයි”
 39. කීරේක. මේ උත්වහන්ගේ අද
 හනවුන්ට ලැබෙනවාට තිබෙන ආත්
 මය ගැන උත්වහන්ගේ කීරේක.
 මක්නිසාද, රේසුසභයන්ගේ ඒතාක්
 කල්ම ගේජසට නොපැමිණි බැවින්,
 ඒතාක්කල්ම සුඛාත්මය නොදෙන
 40. ලද්දේය. සමූහයාගෙන් බොහෝ
 දෙන මේ වචනය අසා, “සැබැවටම
 මූනිහන්ගේ අනාගතවත්තුවෙයි”
 41. කීවේය. සමහරු, “මූනිහන්ගේ
 42. ක්‍රිස්තුස්ගේ” කීවේය. සමහරු,
 “ක්‍රිස්තුස් ගලිලයෙන් එනවා ඇද්ද?
 ක්‍රිස්තුස් දවිත්ගේ වංශයෙකු, දවිත්
 විසු බැත්ලෙහෙමි කුමරියද එනවා
 ඇතැයි සුඛලියවිල්ලෙහි කියා තිබේ
 43. නවානොවේදැයි” කීවේය. මෙ
 ගේ උනිහන්ගේ ගැන සමූහයා අත
 44. රෙහි ගේදයක් වූයේය. ඔවුන්
 ගෙන් සමහරෙක් උත්වහන්ගේ අල්
 ලන්ට කැමතිවුවේය. කුමුත් කවුරු
 වත් උත්වහන්ගේ පිට අත් නැඩුවේ
 45. නැත. පසුව සේවකයෝ නායක
 සුජයයන් සහ එරිසිවරුන් ලඟට
 ආවේය. එකල ඔවුන්, “කුමලා ඔහු
 නොගෙනාවේ මක්නිසාදැයි” සේව
 46. කයන්ගෙන් ඇසුවේය. සේවක
 යෝ උතාර දෙමින්, “මේ මනුෂ්‍යයා
 ලෙස කිසි කලෙක කිසි මනුෂ්‍ය
 ගෙන් කුමකලේ නැතැයි” කීවේ
 47. ය. එවිට එරිසිවරු ඔවුන්ට උත්
 තර දෙමින්, “කුමලාත් රැවටුවෝද?
 48. ප්‍රධානීන්ගෙන් එරිසිත්ගෙන්
 වත් කිසිවෙක් ඔහු අදහගනොත්ද?
 49. කුමුත් ව්‍යවස්ථාව නොදන්නාවූ

මේ සමූහයා සාපලත්තේයයි” කී
 50. වේය. එකල ඔවුන්ගෙන් එ
 කෙත්වූ, ගුත්‍රියෙහි රේසුසභයන්ගේ
 ලඟට ගියාවූ නිකදේවුන් උත්තර
 51. දෙමින්, “කාට කුමුත් කියන්
 තට තිබෙන දෙයක් පලවූ කොටම
 නොඅසා, ඔහු කරන්ගේ මොකද
 නොදන, අපගේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ඔහු
 වරදට පවුසුවන්නට සූතුදැයි”
 52. ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේය. ඔවුන්ද
 මුහුට උත්තර දෙමින්, “කුමුත් ගලි
 ලයෙක්ද? සොයා බලාපත්ත; ගලි
 ලයෙන් කිසි අනාගතවත්තුවා කෙ
 නෙත් නොනැගිටින්නේයයි” කී
 53. වේය. එවිට සියල්ලෝම තම
 තමන්ගේ ගෙවලට ගියෝය.

8. පරිච්ඡේදය. රේසුසභයන්ගේද
 2. මලිව කන්දට ගියේය. උත්ව
 හන්ගේ උදයම දේවමාලියාවට නැව
 ත අසේක. සියළු සෙනග උනිහන්
 ගේ ලඟට පැමිණියෝය; උත්වහන්
 ගේ වැඩසිට, ඔවුන්ට ඉගැන්වුණේය.
 3. එවිට පරපුරුස සේවකයා කරද්
 දීම අසුවූන සත්‍රියන් ලියන්තෝද
 එරිසිවරුද උත්වහන්ගේ ලඟට ගෙ
 4. නවුත්, මැදසිටුවා, “ආචාරිනි, මේ
 සත්‍රි පරපුරුස සේවකයා කරද්දීම
 5. අල්ලන්නට ගෙදුනාය. මෙබඳුව
 වන්ට ගල් ගසා මරන්නට, මෝසෙස්
 ව්‍යවස්ථාවෙහි අපට අනකලේය.
 එහෙත් ඔබවහන්ගේ කුමක් කියන
 සේක්දැයි” උනිහන්ගේගෙන් ඇසු
 6. වේය. මේ කාරනාව කීවේ, උත්
 වහන්ගේ පරික්ෂාකරමින් උත්වහන්
 ගේට දෝෂ පවුසුවන පිනිසත.
 කුමුත් රේසුසභයන්ගේ නැමී, ඇඟි
 7. ලෙලන් බිම ලිවුණේය. ඔවුන්
 උනිහන්ගේගෙන් අසමින් සිට්ද්දීම,
 උත්වහන්ගේ කෙලින්ව, “කුමලා
 අතරෙන් පවු නැති මනුෂ්‍යයෙක්
 ඇට පලවූකොට ගලක්ගසාවයි” කී
 8. යා, නැවතත් නැමී බිම ලිවුණේය.

9. ඔවුන් ඒ අසා, තමතමන්ගේ හුදකැන්වීමට වරදකාරයන් බව හැඟී, වැඩිවහල්ලා පටන් බාලයා දක්වා එක එකා පිටත්ව ගියේය. ශේෂස්ථානයෙන් පමනක් සිටියේය; 10. ඒ සූර්ය වැද සිටියාය. ශේෂස්ථානයෙන් කෙළින්ම, ඒ සූර්ය ගැර වෙත කවුරුවත් නොදැක, “සූර්ය, සුබව වැරදි තබමින් සිටියේ නොදීද? කවුරුවත් සුබ අවිච්ඡිද්ධව නිගමන කළේ නැද්දැයි?” ඇගෙන් ඇසූ 11. සේක. ඇ “සොමිනි, නැතැයි” කීවාය. එවිට ශේෂස්ථානයෙන්, “මම ද සුබ අවිච්ඡිද්ධව නිගමන නොකරමි; පලයන්න; බොහෝ පටන් පව් නොකරන්නැයි” ඇට කීයේය.

12. ශේෂස්ථානයෙන් නැවතත් ඔවුන් සමග කථාකරමින්, “ලෝකයෙහි ආලෝකය මමය. මා පස්සේ එන්නා අප්පරෙහි නොහැසිර, ජීවන යෙහි ඵලිත ලබන්නෙහිය” කීයේය.

13. එවිට එරිසියෝ, “සුබ තමන් ගැනම සාක්ෂි දෙන්නෙහිය. සුබ සාක්ෂි සැබෑ නැතැයි” උච්ඡාස 14. සේට කීවේය. ශේෂස්ථානයෙන් උත්තර දෙමින්, “මම මා ගැනම සාක්ෂි දෙන සුමුත්, මම ආවේ කොතනිකු යන්නේ කොතනටදැයි දැනගත් බැවින්, මාගේ සාක්ෂි සැබෑය. මම කොතැන්හි සිට ආගෙමිද, කොතැනට ගෙමිදැයි සුබ

15. ලා දන්නේ නැත. සුබලා මා. ශාකාරයෙන් විනිශ්චය කරති; මම කවුරුවත් විනිශ්චය නොකරමි.

16. මම විනිශ්චය කෙරෙමිනම්, මම තනිමග නොසිට මා එවූ පියානන්ව

හන්ගේ මා සමග සිටින බැවින්, 17. මාගේ විනිශ්චය සැබෑය. ‘දෙ

නෙකුගේ සාක්ෂි සැබෑයයි’ සුබලාගේ වෘත්තාවෙහි ලියන

18. ලද්දේය. මම මා ගැන සාක්ෂි දෙමි; මාගේ පියානන්වන්ගේද මා ගැන සාක්ෂි දෙනෙහිනැයි” කීයේය.

19. එවිට ඔවුන්, “සුබ පියා කොතනදැයි” උත්තරයන්ගෙන් ඇසූ

වේය. ශේෂස්ථානයෙන් උත්තර දෙමින්, “සුබලා මා අප්පරෙහි වත්, මාගේ පියානන්වන්ගේ අප්පරෙහිවත් නැත. සුබලා මා ඇඳි

නොනම්, මාගේ පියානන්වන්ගේගේ අප්පරෙහිවත් නැතැයි” කීයේය.

20. ශේෂස්ථානයෙන් දේවමාලිකාවේ උගන්වමින් සිට, මුදල් ගබඩාවෙහි

මේ වචන කීයේය. උච්ඡාසයෙන් කාලය ඒකාක්ෂරව නොපැමිණි බැවින්, කවුරුවත් උච්ඡාසයෙන් ඇල් එබේ නැත.

21. නැවතත් ශේෂස්ථානයෙන්, “මම පිටත්ව ගෙමි; සුබලා මා සො

යනවාදැයි. සුමුත් සුබලා තමන්ගේ පාපයෙහි මැරෙන්නවා දැයි. මම යන

සොයනට සුබලාට එන්නට සුදුසුව

22. නැයි” කීයේය. එවිට සුබලා

විඳ, “මම යන සොයනට සුබලාට එන්නට සුදුසුවනැයි මොහු කියත්

ගේ, මොහු තමන්ම නොගන්නටය”

23. කීවේය. තවද උත්තරයෙන්, “සුබලා පහලින් වෙති; මම ඉහලින්

වෙමි. සුබලා මෙලොවින් වෙති; 24. මම මෙලොවින් නොවෙමි. එහෙ

යින් ‘සුබලා තමන්ගේ පාපයෙහි ණයනවා දැයි’ සුබලාට මම කිමි.

මන්තිසාද, මම ඔහුගෙහි සුබලා අදහ නොගත්තොත්, සුබලාගේ

පාපයෙහි මැරෙන්නවා දැයි” කී

25. සේය. එවිට ඔවුන්, “සුබ කවු

දැයි” උත්තරයන්ගෙන් ඇසූ

වේය. ශේෂස්ථානයෙන්ද, “මම පල

මු සුබලාට කී නැතැත්තෙම වෙමි.

26. සුබලා ගැන කියන්නට විනිශ්චය කරන්නට බොහෝ කාරණා දැ

ත. සුමුත් මා එවූ උච්ඡාසයෙන් සැබෑ කෙසෙක. මවද උච්ඡාසයෙන්

ඇසූ දේ ලොවට කියමි” කීයේය.

27. උත්තරයෙන් පියානන්වන්ගේ ගැන ඔවුන්ට කථාකලයේනැයි, ඔ

28. වූත්ව වැටහුනේ නැත. එවිට ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කිසිකයක්, “සුඛලා මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා එ සවු පසු, මම ඔහුම වෙත්, මාගේ පියානන්වභාවයේ වම ඉගැන්වූ දේ කිසිවකුට මිස මාගේ කැමැත්තෙන් කිසි දෙයක් නොකරණ බවත්, 29. සුඛලා දනනවා ඇත. මා එවු උත්වභාවයේ මා සමගය. මාගේ පියානන්වභාවයේට ප්‍රසන්න දේ මම නිතරම කරනෙහිත්, උභයත්වයේ මා තනිම සිටින්නට ඇරිගේ නැ. 30. තැයි” කීයේක. උත්වභාවයේ මෙයේ කියද්දීම, බොහෝ දෙන 31. උභයත්වයේ අදහසත්තෝය. එ කල ශේෂස්වභාවයේ තවත් අදහසත් ගුණවිවර්ණත්ව කිසිකයක්, “සුඛලා මාගේ වචනගෙහි පිහිටා සිටිනවානම්, සැබැවට මාගේ ගෝල 32. ගේ වෙති; සුඛලා සැබැකම දන්නවා ඇත; සැබැකම සුඛලා මුදනවා ඇතැයි” කීයේක. 33. ඔවුන් උභයත්වයේට උතර දෙමින්, “අපි ආශ්‍රිතයෙන් පැවත එන්නෝ වෙමු; අපි කිසි කලෙක කවරෙකුටත් වාල් නුහෙමු. ‘සුඛලා මුදනු ලබනවා ඇතැයි’ සුඛ කියනෙන් නොහොමදැයි” කීවේය. 34. ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, පවිතරන සිග්ලෝම 35. පාපයට වාල්වෙති. වාලා නිතරම පවිලේ සිටින්නේ නැත; පුත්‍රයා 36. නිතරම සිටින්නේය. එසේනෙහිත්, පුත්‍රයා සුඛලා මුදන්නේනම් සැබැවටම සුඛලා මුදනු ලබනවා 37. ඇත. සුඛලා ආශ්‍රිතයෙන් පැවත එන්නෝගෙහි දනිමි; සුමුත් මාගේ වචනය සුඛලා ඇතුලේ පිහිටා නැති බැවින්, මා වරින්තට සො 38. යති. මම මාගේ පියානන්වභාවයේ ලඟදී දුටු දේ කියමි; සුඛලා සුඛලාගේ පියා ලඟදී දුටු දේ කර

39. තිසි” කීයේක. ඔවුන් උත්තර දෙමින්, “ආශ්‍රිත අපගේ පියානෝගෙහි” උභයත්වයේට කීවේය. එවිට ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කිසිකයක්, “සුඛලා ආශ්‍රිතයේ පුත්‍රයෝ 40. නම්, ආශ්‍රිතයේ ක්‍රියා කරති. මා විසින් දෙවියන්වභාවයෙන්ගෙන් අසනුද සැබැකම සුඛලාට කීමි. මා වරින්තට දුන් සුඛලා සොයති; 41. ආශ්‍රිත එසේ කලේ නැත. සුඛලා සුඛලාගේ පියාගේ ක්‍රියා කර තිසි” කීයේක. එවිට ඔවුන්, “අපි භවිෂ්‍යකමින් උපන්නෝ නොමු වුව. අපගේ පියානෝ එක්කෙනෙක; ඒ දෙවියන්වභාවයේමයයි” කීවේය. 42. එවිට ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කිසිකයක්, “ඉදින්, දෙවියන්වභාවයේ සුඛලාගේ පියානෝනම්, සුඛලා මම ප්‍රේම කරනවා ඇත. මක්නිසාද, මම දෙවියන්වභාවයේ කෙරෙන් ආගෙමි; මාගේ කැමැත්තෙන් නාගෙමි; උත්වභාවයේ මා 43. එවුගේක. මාගේ කිම සුඛලාට නොවැටහුනේ මක්නිසාද? මාගේ වචන පිළිගත්ව සුඛලාට බැරි නිසා 44. ය. සුඛලාගේ පියා සාතන්ය; සුඛලාගේ පියාගේ ආසාවන් කරන්ට සුඛලා කැමතිවෙති. ඔහු මුල පටන් මිනි වරින්නෙක. ඔහු තුලේ සැබැකම නැති නෙහිත්, ඔහු සැබැ කමෙන් අහස්ව ගියේය. ඔහු බොරු කාරයෙක; බොරුවේ පියාය. ඒ නිසා ඔහු බොරුවක් කිසික කල, 45. ඔහුගේම දේ කියන්නේය. මම සුඛලාට සැබැකම කියමි; එනෙහිත් 46. සුඛලා මා අදහස්ගේ නැත. මා වරදකාරයෙක්කොට මිද්දුදෙනට ‘සුඛලා අතරෙන් කාට පුළුවන්ද? මම සැබැකම කියනවානම්, මා අදහ 47. නොගන්නේ මක්නිසාද? දෙවියන්වභාවයේ කෙරෙන් ආ නැතැත් ගේ දෙවියන්වභාවයේගේ වචන පිළිගන්නේය. සුඛලා දෙවියන්ව

හත්තේ කෙරෙත් නොවූ බැවින්, ඒ වචන පිළිගත්තේ නැතැයි” 48. කීර්තිය. එවිට සුදෙව්වරු උන් තර දෙමින්, “සුඛ සමාරියෙකැයි කියාද, ගණනා වැනුනාවූ කෙනෙකැයි කියාද, අපි කිහිපයා හඬ නො වේදැයි” උන්වහන්සේට කීවේය. 49. රේසුස්වහන්සේ උතාර දෙමින්, “මම ගණනා වැනුනාවූ කෙනෙක් නොවෙමි; මම මාගේ පියානන්ව හන්සේට ගෞරව කෙරෙමි; සුඛලා 50. මට අගෞරව කරති. මම මාගේ ගෞරවය නොසොයමි; ඒ සොයන් නාවූ විනිශ්චයකරනාවූ කෙනෙක් 51. ඇත. සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, ගමෙක් මාගේ වචනය රක්ෂා කරන්නෙහි, ඔහු කිසි කලෙකත් මරනය දකින්නේ නැතැයි” කීර්තිය 52. ක. එවිට සුදෙව්වරු, “සුඛගණනා වැනුනාවූ කෙනෙකැයි දන් දනි මුව. ආශ්වාමිභ් අනාගතවත්තුසුද නැසුනෝය. සුඛද ‘ගමෙක් මාගේ වචනය රක්ෂාකරන්නෙහි, ඔහු කිසි කලෙකත් මරනයේ රහ විඳිත් 53. තේ නැතැයි’ කියන්නේය. සුඛ අපගේ පියවූ ආශ්වාමිභ් වඩා උතුම් කෙනෙක්ද? ඔහු නැසුනේය; අනාගතවත්තුසුද නැසුනෝය. සුඛ කවරෙක කියා සිතන්නේදැයි” කීවේ 54. ග. රේසුස්වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “මම මටම ගෞරව කෙරෙමි නම්, මාගේ ගෞරවය සිත්වෙයි. මම ගෞරව කරන්නේ, මාගේ පියානන්වහන්සේය. උන්වහන්සේ සුඛ ලාගේ දෙවියන්වහන්සේගේ සුඛලා 55. කියති. සුමුත් සුඛලා උනිහන්සේ අඳුනන්නේ නැත. මම උන්වහන්සේ අඳුනමි; ‘උන්වහන්සේ නාදුනමි’ කීමනම්, මමත් සුඛලා සමාන බොරු කියන්නෙක් වෙමි. මම උන්වහන්සේ අඳුනමි; උන්වහන්සේගේ වචනයද රක්ෂාකෙරෙමි. 56. දුඛලාගේ පියවූ ආශ්වාමි මාගේ

දවස දැනිත්ව ප්‍රීතියෙන් බලාසිටී රේය; දෑක, සන්තෝසසුවන්නේය” 57. කීර්තිය. එකල සුදෙව්වරු, “තම වගේ පනහකට නොපැමිණි යාවූ සුඛ ආශ්වාමි දුටුරේදැයි” උන් 58. වහන්සේට කීවේය. රේසුස්වහන්සේ, “සැබවක් සැබවක් සුඛ ලාට කියමි, ආශ්වාමිගේ ඉපදීමට පලමු මම ඇත්තෙමි” ඔවුන්ට 59. කීර්තිය. එවිට ඔවුන් උන්වහන්සේට ගහන පිනිස, ගල් අතට ගත්තෝය. සුමුත් රේසුස්වහන්සේ සැඟවී, ඔවුන් මැදින් ගොස්, දේවමාලිගාවෙන් පිටත්ව ගියේය.

9. පරිච්ඡේදය. රේසුස්වහන්සේ ගමින්, මවු කුරේ පටන් අනිවු මනුෂ් 2. ගෙක් දුටුරේය. එවිට උන්වහන්සේගේ හෝලගේ, “ආචාරිනි, කවුරු විසින් කරනලද පාපයකින් මොහු අනිව උපන්නේද? මොහු විසින්ද? මොහුගේ මව්පියන් විසින්දැයි” 3. ඇසුවේය. රේසුස්වහන්සේ උන්තර දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ ක්‍රියාවන් මොහු කෙරේ ප්‍රකාශකරන පිනිස මිස, මොහු විසින්වත් මොහුගේ මව්පියන් විසින්වත් කල පාපය 4. කින් මේ දේ සිම්බුගේ නැත. දවහල්ව තිබෙන කල, මා එවූ උන්වහන්සේගේ වැඩ මා විසින් කටයුතුය. කාටවත් වැඩකරන්ට සුදුසුවන්නවූ 5. රුහුණ පැමිණෙන්නේය. මම ලෝකයෙහි සිටින අතර, ලෝකයෙහි ආ 6. ලෝකය වෙමි” කීර්තිය. උන්වහන්සේ මේ වචන කියා, නිමට කෙලගසා, එතින් බඩ සාදා, ඒ මඩ අනි 7. ගාගේ ඇස්වල ගා, “සුඛ ගොස්, සිලෝහමි පොකුණෙන් නාපන්නැයි” ඔහුට කීර්තිය. සිලෝහමි ගත වචනයෙහි අභීතනම්, “එවනලද” යනුය. එවිට ඔහු ගොස්, නා, පෙණිව 8. ලැබ ආගේය. එකල අහල්වාසි ගෝද, ඔහු අත්බව සිටි කල ඔහු

සුඛි අග්ගච්ඡද, “ඉදගෙන, සිභවත්
 ඉල්ලීමේ මොහු නොවේදැයි” කීවේ
 9. ය. සමහරෙක්, “මේ මිත්තමය;”
 තවත් සමහරෙක්, “මොහු මිත්ත සමා-
 නයයි” කීකල, මහු, “ඒ මමයයි”
 10. කීරේය. එවිට මවුන්, “සුඛි
 ඇස් පැදුරෙන් කොහොමදැයි” මහු
 11. ගෙන් ඇසුවේය. මහු උත්තර
 දෙමින්, “යේසුස්නම් මනුෂ්‍යයෙක්
 මම සාදා වාගේ ඇස්වල හා, ‘සුඛි
 සිලොහම් පොකුණට ගොස් නාප-
 නකැයි’ වට කීරේය. මමද ගොස්
 නා, පෙනීම ලැබීමි” කීරේය.
 12. එකල මවුන් “මහු කොතැන
 දැයි” ඇසුවේය. “මම නොදනිමි”
 මහු කීරේය.

13. පලමු අතිව සිටි මහු එරිසින්
 14. ලඟට ගෙන ගියේය. යේසු
 සමහන්සේ මම සාදා මහුගේ
 ඇස් පැදු දවස, සබත් දවසය.
 15. එරිසිවරුද “සුඛිව පෙනීම ලැබු-
 රේ කොහොමදැයි” මහුගෙන්
 ඇසුවේය. මහු, “උන්වහන්සේ
 වාගේ ඇස්වල මම ගැසෙක. මම
 නාලා පෙනීම ලැබුණෙමි” මවුන්ට
 16. කීරේය. එවිට එරිසිවරුන්ගෙන්
 සමහරෙක්, “ඒ මනුෂ්‍යයා සබත් දව-
 ස නොපවත්වන බැවින්, දෙවියන්
 වහන්සේ කෙරෙන් ආ කෙනෙක්
 නොවේයයි” කීවේය. තවත් සමහ-
 රෙක්, “මෙයාකාර ආශ්වර්‍යයන්
 කරන්නට පරිකාරයකුට පුළුවන්ද
 යි” කීවේය. මෙසේ මවුනොවුන්
 17. අතරේ ගේදගක් විය. නැවතද
 මවුන්, “සුඛි ඇස් මහු විසින්
 පැදු බැවින්, මහු ගැන සුඛි කියත්-
 තේ මොකදැයි” අනියාගෙන් ඇසු-
 වේය. “අනාගතවක්තු කෙනෙ
 18. කැයි” මහු කීරේය. සුමුත් යු-
 දෙව්වරු පෙනීම ලැබූ අග්ගේ මව්
 පියන් කැඳවනතුරු, මහු අත්බව
 සිට පෙනීම ලැබුණෙය් අදහසො
 19. ගෙන, “අත්බව උපන්නෙය්

සුඛිලා කියන සුඛිලාගේ පුත්‍රයා
 මොහුද? එසේනම්, දුන් මිත්තට පෙ-
 තෙන්සේ කොහොමදැයි” මවුන්
 20. ගෙන් ඇසුවේය. මහුගේ මව්
 පියෝ මවුන්ට උත්තර දෙමින්,
 “මොහු අපගේ පුත්‍ර බවද, අත්බව
 21. උපන් බවද දනිමුව. සුමුත් දුන්
 කොහොම මොහුට පෙනෙන්නේද
 කියාත්, මොහුගේ ඇස් පැදුරේ
 කවුද කියාත්, අපි දන්නේ නැත.
 මොහුට වගේ ඇත; මොහුගෙන්
 අසාපල්ලාය; මහු කියන්නෙය්”
 22. කීවේය. මහුගේ මව්පියෝ යු-
 දෙව්වරුන්ට හසින් මෙසේකීවේය.
 මක්නිසාද, කවුරුවත් උනිහන්සේ
 ක්‍රිස්තුස්යයි කීරේනම්, මහු සිහ-
 ගෝගගෙන් අහස්කරු ලබන්නේ
 යයි, පලමුවෙන්ම යුදෙව්වරු නියෝ
 23. නකලෝය. එහෙයින් මහුගේ
 මව්පියෝ, “මොහුට වගේ ඇත;
 මොහුගෙන් අසාපල්ලායයි” කීවේ
 24. ය. එවිට මවුන් අත්බව සිටි මනු-
 ෂ්‍යයා දෙවනු කැඳවා, “දෙවියන්ව-
 හන්සේට ප්‍රසංසාකරපන්න; මේ
 මනුෂ්‍යයා පරිකාරයෙකැයි අපි දනි-
 25. මුයයි” මහුට කීවේය. මහු උත්-
 තර දෙමින්, “උන්වහන්සේ පරිකා-
 රයෙක්ද නැද්දැයි මම නොදනිමි;
 එකක් දනිමි; පලමු අත්බවමි; දුන්
 මට පෙනීම ඇත්තෙය්” කීය.
 26. මවුන්ද, “මහු සුඛිව කලේ
 මොකද? සුඛි ඇස් පැදුරේ කො-
 හොමදැයි” නැවතත් මහුගෙන්
 27. ඇසුවේය. මහු මවුන්ට උතර
 දෙමින්, “පලමුවෙන් සුඛිලාට කිමි;
 සුඛිලා සැලකුවේ නැත. සුඛිලා
 නැවත අහන්නට කැමතිවන්නේ
 මක්නිසාද? සුඛිලාත් උන්වහන්සේ
 ගේ ගෝලයෝ වෙන්නට කැමති
 28. දැයි” කීරේය. එවිට මවුන්
 මහුට නින්දකොට, “තෝ මහුගේ
 ගෝලයාය; අපි මෝසෙස්ගේ ගෝල-
 29. යෝය. දෙවියන්වහන්සේ මෝ

සෙත් සමග කථාකල බව දනිමුව. මොහු කොතනින් ආශේද්‍රී නොද 30. නිමුගයි” කීවේය. ඒ මනුෂ්‍යයා උත්තර දෙව්න, “උත්තරයන්ගේ මාගේ ඇත් පාදයේක. උත්තරයන්ගේ කොතනින් ආශේද්‍රී, සුබලා 31. දුනොගොත් බව පුදුමයෙක. දෙව්නත්තරයන්ගේ පළිකාරයන්ගේ වචන නොගෙන බවත්, යමෙක් දෙව්නත්තරයන්ගේ කෙරේ හත්ති ඇතුළු උත්තරයන්ගේ කැමැත්ත කරත්තේනම් ඔහුගේ වචන අසන බවත්, 32. අපි දනිමුව. කවුරුවත් අත්බව උපත්තොකුගේ ඇත් පාදවේගයි, ලෝකය පවත්නැත්තේ සිට නැසු 33. කාරනාවක. මුත්තරයන්ගේ දෙව්නත්තරයන්ගේ කෙරෙන් නාශේත්තම්, කිසි දෙයක් කරත්තට උත්තරයන්ගේ සුදුළුවනැයි” කීයේය. 34. ඔවුන් ඔහුට උත්තර දෙව්න, “සියළු ප්‍රකාරයෙන් පාපයෙහි උපත්තොවු තෝ අපට උගන්වන්නේදයි” 35. කියා, ඔහු අහන්නෙලෝය. ඔවුන් විසින් ඔහු අහන්නෙල බව ඇසුවාටු ශේෂ්වත්තරයන්ගේ ඔහු දක, “සුබ දෙව්නත්තරයන්ගේ පුත්‍රයා කෙරෙහි ඇදහිලිකරන්නේදයි” ඔහු 36. ගෙන් ඇසුයේක. ඔහු උත්තර දෙව්න, “ආමිති, මම උත්තරයන්ගේ කෙරෙහි ඇදහිලිකරන්නට උත්තර 37. ගේ කවුදයි” ඇසුයේය. ශේෂ්වත්තරයන්ගේ ඔහුට කියනගේත්, “සුබ උත්තරයන්ගේ පුත්‍රයෝ; සුබ සමග කථාකරන්නේ උත්තරයන්ගේමයි” 38. කීයේක. ඔහුද “ආමිති, මම අද හමි” කියා, උත්තරයන්ගේ වචන 39. කාර කෙලෝය. එවිට ශේෂ්වත්තරයන්ගේ, “ඇත් නොපෙනෙනවුත්ට ඇත් පෙනෙන පිනිසද, ඇත් පෙනෙනවුත් අත්බවෙන පිනිසද, විනිස් වග ගැන මේ ලෝකයට ආගමිති” 40. කීයේක. උත්තරයන්ගේ සමග සිටියාටු එරිසිවරුන්ගෙන් සමග

රෙත් ඒ අසා, “අපිත් අත්බවෙදයි” උත්තරයන්ගෙන් ඇසුවේය. 41. ශේෂ්වත්තරයන්ගේ, “සුබලා අත් බවුනානම් සුබලාට පාපයක් නැත. දන් ‘අපට පෙනෙන්නේයයි’ සුබලා කියති; එහෙයින් සුබලාගේ පාපය පවතින්නේයයි” ඔවුන්ට කීයේක.

10. පරිච්ඡේදය. “සැබවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, යමෙක් දෙරකනින් බැටළු ගාලට ඇතුළුනොව, වෙන මගකින් ඇතුළුවේද; ඔහු සොරෙක් 2. ද කොල්ලකන්නෙක්ද වෙයි. සුමුත් දෙරකනින් ඇතුළුවෙන තැනැ 3. යහාම බැටළු එබේග් වෙයි. ඔහුට දෙරවුපාලයා දෙර හරිති; බැටළු වෝද ඔහුගේ හඬ අසති. ඔහු තමාගේ බැටළුවන්ගේ නම් කියා හඬ ගසා, ඔවුන් පිටතට ගෙනෙයි. 4. ඔහු තමාගේ බැටළුවන් පිටත් නොව, ඔවුන්ට ඉක්කරව ගයි. බැටළු වෝද ඔහුගේ හඬ අසන බැවින්, 5. ඔහු පස්ගේ ගති. උන් වෙන කෙනෙකුගේ හඬ නාදනනගෙයින්, ඔහු පස්ගේ නොගොස් ඔහු කෙරෙන් පලාගනවා ඇතැයි” කීයේක. 6. ශේෂ්වත්තරයන්ගේ මේ උපමාව ඔවුන්ට කී සුමුත්, උත්තරයන්ගේ විසින් කියනලද කාරනාව ඔවුන් 7. තේරුමගන්නේ නැත. එවිට ශේෂ්වත්තරයන්ගේ නැවතත් ඔවුන්ට කියනගේත්, “සැබවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, බැටළු ගාලේ දෙරකන 8. නම් මමය. මට පලවු ආ සියල්ලෝම සොරුද කොල්ලකන්නෝද වෙති. සුමුත් බැටළුවෝ ඔවුන් කීවා 9. ඇසුවේ නැත. මම දෙරකන වෙමි; යමෙක් මා කරනකොටගෙන ඇතුළුවේද; ඔහු රක්ෂාකරනු ලැබ, ඇතුළුවද පිටතටද ගොස් කැම 10. ලබන්නේය. සොරා සොරකම් කරන්නටද මරන්නටද විනාසකරන්නටද

මිස, වෙන කිසිවකට එන්නේ නැත.
 11. ආගමි. ගහපත් බැටළු එබේර්
 මම. ගහපත් බැටළු එබේර් තමා
 ගේ ප්‍රාන බැටළුවන් උදෙසා දෙත්
 12. හේය. සුළුත් බැටළු එබේර්
 නොවූ, බැටළුවන්ගේ ස්වාමියා නො
 වන්නාවූ කුලිකාරයා වුනො එනවා
 දක, බැටළුවන් අත්කැර පලාගයි.
 එවිට වුනො උන් අල්ලමින්, බැටළු
 13. රැල කඩින් කඩද එල්ලයි. කුලි
 කාරයා කුලිකාරයෙක් බැවින් බැට
 14. එවන් නොසලකා පලා ගයි. ගහ
 පත් බැටළු එබේර් මමය පියානන්
 වහන්සේ මා ගමිසේ අප්‍රසාදයෙන්
 ද? මම පියානන්වහන්සේ ගමිසේ
 අප්‍රසාදය? එසේ මම මාගේ බැටළු
 15. වන් අප්‍රසාද. මාගේ බැටළුවන්
 මා අප්‍රසාද. බැටළුවන් නිසා මාගේ
 16. ප්‍රාන දෙමි. ඒ හාලට අයිති
 සුළු වෙනත් බැටළුවෝ මට ඇත.
 ඔවුන්ද මා විසින් ගෙනාම යුතුය.
 ඔවුන් මාගේ හඬ අසනවා ඇත.
 එකල එකම රැලක්ද එකම බැටළු
 17. එබේරෙක්ද වෙනත්ය. මා විසින්
 නැවත ගන්නා පිනිස මාගේ ප්‍රාන
 දෙන බැවින්, මාගේ පියානන්ව
 18. සේ මට ප්‍රේමවනසේක. මාගේ
 ප්‍රාන කැමැත්තෙන් දෙනවා මිස,
 කවුරුවත් ඒක මාගෙන් උදුරගත්
 සේ නැත. ඒක දෙත්වද නැවත
 ගත්වද මට බලය ඇත. මාගේ පියා
 නන්වහන්සේගෙන් ඒ අත ලැබීමි”
 19. කිසේක. එවිට ඒ කිසි ගැන
 සුදෙව්වරු අතරේ සේදයක් නැවත
 20. අවගත්තේය. ඔවුන්ගෙන් බො
 හෝකෙනත්, “ඔහු ගණයා වැහු
 නාවූ පිරිසක. ඔහුගේ ඛස් අසත්
 21. තේ භූමිසාදයි” කීවේය. ත
 වත් සමහරෙක්, “මේ ගණයා වැහු
 නාවූ කෙනෙකුගේ ඛස් නොබවයි;
 අනිත්යව පෙන දෙනව යනා

වැහුනාවූ අයට ප්‍රච්ඡේදයි” කී
 වේය.
 22. පවිත්‍රකිරීමකවූ මංගල්‍යය
 යෙරුසලමේ තිබුනේය; සිතල කාල
 23. යද විය. එවිට යෙසුස්වහන්සේ
 දේවමාලිකාවේ සාලමාන්ගේ වඩු
 24. වේ සත්වන්කලයේක. එවිට
 සුදෙව්වරු ඇවිත් උන්වහන්සේ වට
 කර සිට, “කොපමන කල් අපට
 සැක උපදවනසේක්ද? ඔබවහන්
 සේ ක්‍රියාත්මක, ප්‍රකාශයෙන් අපට
 කිවමැනවයි” උච්චන්සේට කීවේ
 25. ය. යෙසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට
 උත්තරයෙහි, “මම සුබලාට කිමි,
 සුබලා අදහගත්තේ නැත. මාගේ
 පියානන්වහන්සේගේ නාමයෙන් මම
 කරන ක්‍රියාවල් මා ගැන සාක්‍ෂි
 26. දෙයි. මම සුබලාට කිමි හැරී
 යට, සුබලා මාගේ රැලෙහි බැටළු
 වෝ නොවන බැවින්, සුබලා අදහ
 27. ගනන්නැත. මාගේ බැටළුවෝ
 මාගේ හඬ අසයි; මමද ඔවුන් අප්‍ර
 28. සාදමි; ඔවුන් මා පස්සේ එයි.
 29. මම ඔවුන්ට සදාකාල ජීවනය
 දෙමි. ඔවුන් කවදවත් විනාස නො
 වෙයි. කවුරුවත් මාගේ අතින්
 30. ඔවුන් උදුරගන්නේ නැත. මට
 ඔවුන් දුන්නාවූ මාගේ පියානන්ව
 හන්සේ සිගල්ලන්ට වඩා උතුම්
 කෙනෙක. මාගේ පියානන්වහන්සේ
 ගේ අතින් ඔවුන් උදුරගන්ට කාට
 31. වත් බැරිය. මමද පියානන්වහන්
 සේද ඒකත්වයක්ව සිටිමුයි” කී
 32. සේක. එවිට සුදෙව්වරු උන්ව
 හන්සේට ගල් ගසන්ට නැවතත්
 33. ගල් අතට ගත්තේය. යෙසුස්
 හන්සේ ඔවුන්ට කියනසේක්, “මා
 ගේ පියානන්වහන්සේගෙන්වූ නො
 යෙක් ගහපත් ක්‍රියාවල් සුබලාට
 දුන්විමි. එයින් කොයි ක්‍රියාව නිසා
 34. මට ගල් ගසද්දයි” කීසේක. සු
 දෙව්වරු උන්වහන්සේට උත්තර
 දෙමින්, “ගහපත් ක්‍රියාවක් නිසා

නොව, කුඩා මනුෂ්‍යයෙක්ව සිට දෙවියන්වහන්සේ වෙන්ව සාදමින් දෙවියන්වහන්සේට අපහාස කරන නිසා, කුඩා ගල් ගසමුගයි” කීවේ 34. ග. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ ඔවුන්ට උන්තර දෙමින්, “කුඩලා දෙව්වරුගේ මම කිමි යන වචන කුඩලාගේ ව්‍යවස්ථාවෙහි ලියා තිබෙනවා නොවේද? සුබලියම්ල්ල කඩකරන්ට 35. බැරිග. එහෙයින් දෙව්ගුණයන්ගේ වචනය ලැබුවන්ට ‘දෙව්වරුගේ’ උන්වහන්සේ කීසේත්නම්, 36. මම දෙව්ගුණයන්ගේගේ දූත වෙමිසි මම කිවි නිසා, පියානන්වහන්සේ විසින් පිරිසිදුකොට ලොවට එවනලද තැනැත්තා දෙව්ගුණයන්ගේට අපහාසකරන්නේගයි කුඩලා 37. කෙසේ කියද්ද? මාගේ පියානන්වහන්සේගේ ක්‍රියාවල් නොකෙරෙමනම්, මා අදහස නොගනිල්ලාග 38. කෙරෙමනම්, කුඩලා මා අදහස නොගනිත්, පියානන්වහන්සේ මා ඇතුලෙහිද මම උන්වහන්සේ ඇතුලෙහිද ඇතැයි දන අදහස පිනිස, ක්‍රියාවන් අදහසගනිල්ලාගයි” කීසේ 39. ක. එවිට උන්වහන්සේ අලලන පිනිස ඔවුන් නැවත සෙවි කුමුත්, උන්වහන්සේ ඔවුන්ගෙන් ගැලවී ගියේක.

40. පසුව උන්වහන්සේ යොදී නෙන් එහොඳ යොහන් පලමුවෙන් බවිතීත්මකල ස්ථානයට නැවත 41. යොහ, එහි වාසගතකලසේක. බොහෝදෙනෙද උන්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, “යොහන් කිසි ආස්වය්‍යයක් කෙලේ නැත; කුමුත් වූන්වහන්සේ ගැන යොහන් කී සිගල්ලම සැබැ 42. ගයි” කීවේග. බොහෝ දෙනෙද එහිදී උන්වහන්සේ අදහගත්තෝග.

11. පරිච්ඡේදය. තවද මරියාද ඇගේ සහෝදරවූ මාර්තාද වසන බෙතාන ගම වාසිවූ ලාසරුත්තම් මනුෂ්‍යයෙක්

2. රෝගාතුර වූයේග. ඒ මරියානම්, ස්වාමීන්වහන්සේට සුවද තෙල් ගා තමාගේ ඉහකෙසින් උන්වහන්සේගේ පාද පිසදුමු තැනැත්තීග. රෝගාතුරවූ ලාසරුත් ඇගේ සහෝදරවූ 3. ගේග. එවිට ඔහුගේ සහෝදරියෝ, “ස්වාමිනි, ඔබවහන්සේ ආදරවූ තැනැත්තා රෝගාතුරව සිටින්නේගයි” උන්වහන්සේට කියා ගැමි 4. වේග. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ ඒ අසා, “ඒ රෝගය දෙව්ගුණයන්ගේගේ ගෞරවය පිනිස දෙව්ගුණයන්ගේගේ දූතයාට එයින් ගෞරව ලැබීමට මිස, මරනය පිනිස නොවේගයි” 5. කීසේක. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ මාණ්ඩලද ඇගේ සහෝදරවද ලාසරුත්ටද 6. ප්‍රේම ඇතිසේක. උන්වහන්සේ ලාසරුත් රෝගාතුරව සිටින්නේගයි අසා, තමන් සිව් ස්ථානයෙහි තව දෙ 7. දවසක් විසුසේක. ඉන්පසු උන්වහන්සේ, “සුදගට නැවත ගමුගයි” 8. ගෝලගන්ට කීසේක. ගෝලගෝ, “ආචාරිනි, ස්වල්ප දවසකට පලමුවෙන් සුදෙව්වරු ඔබවහන්සේට ගල්ගසන්ට සෙවිවේග; එතනට නැවත ගසන්නේද්දයි” උන්වහන් 9. සේට කීවේග. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ උන්තර දෙමින්, “දවසට දෙලොස් පැයක් නැද්ද? ගමන් දවසල් ඇවිදින්නේනම්, මේ ලෝකයෙහි එලිය ඔහුට තිබෙන හෙයින් පැකිලෙන් 10. ගේ නැත. කුමුත් ගමන් රහුගේ ඇවිදින්නේනම්, ඔහුට එලිය නැති නිසා ඔහු පැකිලෙනෙන්නයි” 11. කීසේක. මෙසේ කියා, “අපගේ මිත්‍රවූ ලාසරුත් නිදන්නේග; ඒහු සුවසුවන්ට ගමිසි” ඔවුන්ට කීසේක. 12. එවිට උන්වහන්සේගේ ගෝලගෝ, “ස්වාමිනි, ඔහු නිදසින්නම්, ඔහුට සුවවන්නේගයි” කීවේග. 13. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ ඔහුගේ මරනය ගැන කීසේක. ඔවුන්ගේගේ නිව්‍යවු ව ගැන කීසේක සිතුටේග.

14 එකල රෙස්සුසභාගේ, “ලාසරුස් නැසුණේයයි” ඔවුන්ට ප්‍රකාශ ලෙස
 15. කියා, “සුබලා අදහන්නා පිණිස, මම එහි නොසිටී බැවින් සුබලා නිසා සන්තෝසවෙමි. සුමුත්
 16. ඔහු ලඟට යවුමයි” කීසේක. එවිට දිසුමස්නම් තෝමස්, “මුත්ව භාග්ගේ සමග නසින පිණිස අපිත් යවුමයි” අනිත් ගෝලයන්ට කීසේය.
 17. එවිට රෙස්සුස්වහන්සේ ඇවිත්, ඔහු සොහොන් ගෙයි තබා සතර
 18. දවසකැයි දනගත්තේය. බෙතා නිග ගෙරුසලමට ගව් බාගයක් පම
 19. නදුරය. සුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් මාතෘ සහ මරියාත් ඔවුන්ගේ සහෝදරයා ගැන සනසන පිණිස, ඔවුන් ලඟට ආවෝය.
 20. මාතෘ රෙස්සුස්වහන්සේ එන බව අසා, උන්වහන්සේගේ පෙරමගට ගියාය. මරියා ගෙය්ම සිටියාය.
 21. එවිට මාතෘ රෙස්සුස්වහන්සේට කියන්නී, “ඤාමිනි, ඔබවහන්සේ මෙහි සිටින්නේ නම්, මාගේ සහෝද
 22. රයා නොනසීය. දුකුත් ඔබවහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගෙන් ගමක් දුල්ලනගේක්නම්, ඒක දෙවියන්වහන්සේ ඔබවහන්සේට දෙන
 23. සේකැයි දනිමි” කීවාය. රෙස්සුස්වහන්සේ, “සුබෙ සහෝදරයා නැවත නැගිටින්නේයයි” ඇට කීසේක.
 24. මාතෘ, “අන්තිම දවසේ නැවත නැගිටිමෙහිදී ඔහු නැවත නැගිටින බව දනිමි” කියා උන්වහන්සේට
 25. කීවාය. රෙස්සුස්වහන්සේ ඇට කියනසේක්, “නැවත නැගිටීමද ජීවනද වමය. මා අදහන්නාවූ නැතැත්ගේ මල සුමුත් ජීවත්වත්
 26. සේය. ජීවත්වෙන්නාවූ ගමෙක් මා අදහන්නේද ඔහු කොයි කලක වත් නගින්නේ නැත. මේක අදහන්
 27. නිද්දයි” කීසේක. ඇ “එසේය ඤාමිනි, ඔබවහන්සේ දෙවියනිහන්සේගේ දුතුවූ, ලෝකයට එන්නාවූ

ක්‍රිස්තුසභාගේයයි අදහනනිමි”
 28. උන්වහන්සේට කීවාය. ඇ මෙසේ කියා ගොස් ඇගේ සහෝදරවූ මරියා රහසින් කැඳවා, “ආචාරීන් වහන්සේ ඇවිත් සුබට අභගසන
 29. සේකැයි” කීවාය. ඇ ඒ අසා, වහාම නැගිට උන්වහන්සේ ලඟට
 30. ගියාය. රෙස්සුස්වහන්සේ ඒකාක් කල් ගමට නොපැමින, මාතෘ තමන් වහන්සේගේ පෙරමගට ආවාටු ඉබ්
 31. මේම සිටිසේක. එවිට මරියා සමග ගෙයි සිට ඇ සනසන්නාවූ සුදෙව්වරු ඇ වහාම නැගිට පිටතට යන බව දක, “සොහොන් ගේ ලඟදී අභන පිණිස එහි යන්නියයි”
 32. සිතා, ඇ පස්සේ ගියෝය. එකල මරියා රෙස්සුස්වහන්සේ සිටි තැනට ඇවිත්, උනිහන්සේ දක උනිහන්සේගේ පාමුල වැටී, “ඤාමිනි, ඔබ වහන්සේ මෙහි සිටින්නේ නම් මාගේ සහෝදරයා නොනසීයයි” කීවාය.
 33. රෙස්සුස්වහන්සේ ඇද ඇ සමග ආවාටු සුදෙව්වරුන්ද අභන බව දක, ආත්මගෙන් සුසුම්ලා සෝකව,
 34. දුකි” ඇසුසේක. ඔවුන්, “ඤාමිනි, ඇවිත් බැළීමැනවයි” කීවෝ
 35. ය. රෙස්සුස්වහන්සේ ඇමුසේක.
 36. එවිට සුදෙව්වරු, “මුනිහන්සේ ඔහුට කොපමන ආදරවූසේක්දැයි”
 37. කීවෝය. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක්, “අන්ධයාට පෙතිව දුන්නාවූ මුනිහන්සේට ඔහුගේ මරනගවලක් වන්ට බැරවූහේදැයි” කීවෝය.
 38. එවිට රෙස්සුස්වහන්සේ නැවතත් සුසුම්ලා, සොහොන් ගේ ලඟට ගිය
 39. සේක. ඒක ගුහාවක; ගලක් ඒ පිට තබනලද්දේය. රෙස්සුස්වහන්සේ, “ගල අහක්කරපලායයි” කීසේක. මල නැතැත්තාගේ සහෝදරවූ මාතෘ “ඤාමිනි, මරනට පැමින සතර දවසක් වෙන බැවින්, දනට ගඳ
 40. ඇතැයි” කීවාය. රෙස්සුස්වහන්

සේ, “සුඛ අදහගන්වන්නාන් දෙවියන් වහන්සේගේ මිනිසා ව දකිනවා ඇත කියා සුඛව මම කීවේ නැද්ද 41. දැයි” ඇට කීසේක. එවිට මිනිස තිබුණු සොහොන් ගෙයින් ගල අහස්කලෝය. රෙසුස්වහන්සේද ඇස් ඔසවා, “පිගානන්වහන්ස, මාගේ වචන ඇසූ බවට ඔබවහන් 42. සේව සතුටු කෙරෙමි. ඔබවහන්සේ නිතරම මාගේ වචන අසනසේ කැසී දනිමි. සුමුත් ඔබවහන්සේ විසින් මා එවූ බව සාන්පස සිවින් නාවූ සමූහයා විසින් අදහගන්වා පිනිස, ඔවුන් නිසා කිමිසි” කීසේක. 43. උන්වහන්සේ මෙසේ කියා, “ලාසරුස්, පිටතට වරෙන්තැයි” මහත් ශබ්ද පවත්වා කීසේක. 44. එවිට මල තැනැත්තා, පව්වලින් බැදුණු අත් පා සහ රෙදිකඩින් වෙලාසු මුනද ඇතුළු, පිටතට ආරෝය. රෙසුස්වහන්සේ, “මොහු මුදාගත්ව ඇරපල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීසේක. 45. එවිට මරියා ලඟට ආවාමු යුදෙව් වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් රෙසුස්වහන්සේ කල ක්‍රියාවල් දෑක, 46. උනහන්සේ අදහගන්වන්නා. සුමුත් ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් එරිසින් ලඟට ගොස්, රෙසුස්වහන්සේ විසින් ආල ක්‍රියාවල් ඔවුන්ට කීවේය.

47. එකල නායකපුරුකරෝද එරිසිවරුද සභාව එකතුකරවා, “මක් කරමුද? මේ වසුන්යා බොහෝ 48. ආශ්වයෑවල් කරන්නේය. ඔහුට කිසි දෙයක් නොකලෙමුනම්, සියල්ලෝම ඔහු අදහගන්වනවා ඇත; එවිට රෝමවාසිහු ඇවිත්, අපේ භාගයත් වශීයත් උදුරාගන්නවා ඇ 49. නැයි” කීවේය. ඒ අවුරුද්දට උදාගම පූජකවූ කායාඑස්නම් ඔවුන්ගෙන් එකෙක් ඔවුන්ට කියනුයේ, “සුඛලා මොකවත් දන්නේ නැත. 50. සියළු වශීයා විනාස නොවෙන පිනිස, එක් මිනිසෙක් සෙනග නිසා

මලොත් අපට පුරෝජන ඇති බව සුඛලා සලකන්නේ නැතැයි” කී 51. රෝය. ඔහු ඒ නිව තමාගේ සුඛ නිත්තිවේ නැත. සුමුත් ඔහු ඒ අවුරුද්දට උත්තම පූජකව සිට, රෙසුස්වහන්සේ ඒ වශීයා නිසා නාසින 52. බවත්, ඒ වශීයා නිසා පමනක් නොව දෙවියනිහන්සේගේ කඩින් කඩ ගියාවූ දරුවන් එකතැනකට රුස්කරන බවත්, අනාගත වාක්‍ය 53. ගෙන් කීරේය. එදවසත්, “උන්වහන්සේ කෙසේ නසමුදයි” එක් 54. මන්ත්‍රනය කලෝය. එහෙයින් රෙසුස්වහන්සේ එතැන්පටත් ප්‍රසිඬ රෙන් යුදෙව්වරුන් අතරෙහි නොහැසිර, එයින් පිටත්ව වනාන්තරයට ලගවූ එප්‍රාසිනම් සුවරට ගොස්, තමන් ගෝලයන් සමග එහි සිටී සේක.

55. එකල යුදෙව්වරුන්ගේ පාස්කු මංගල්‍යය කිව්වුයේය. බොහෝ දෙනෙද තමන්ගේ පව්තුම්ම පිනිස, පාස්කු මංගල්‍යයට පලමුවෙන් ගම්වලින් පිටත්ව යෙරුසලමට ගියෝය. 56. ඔවුන් රෙසුස්වහන්සේ සොයමින්, “සුඛලා මක් සිතනවාද? උන්වහන්සේ මංගල්‍යයට හේදේ” කියමින්, දේවමාලිගාවේ සිට ඔවුනො 57. වූන් කථාකලෝය. නායකපුරුකරෝද එරිසිවරුද උන්වහන්සේ අල්වන පිනිස, ඔහු සිවින තැනක් ගමෙන් දනිනොත් ඒ බව කියනබව අනෙකලේය.

12. පරිච්ඡේදය. රෙසුස්වහන්සේ පාස්කු මංගල්‍යයට සදවසකට පලමුවෙන්, බෙතානියට ගියසේක. මැරුනායින් පසු උන්වහන්සේ විසින් මලවුන්ගෙන් නැගිටෙව්වාමු ලාස 2. රුස් එහි සිටීරේය. එහිදී කැමස් උන්වහන්සේට පිළියෙලකලෝය මානී උපභාන කලාය; ලාසරුස් උන්වහන්සේ සමග කන්නට උනන

3. වූත්ගෙන් එකෙන් වූයේය. එවිට මර්ග බොහෝ මිල වටිනාජ්‍යවූයේය. ගෙලින් මනාවක් අරගෙන, ගෙසුස් වහන්සේගේ පාදවල හා, ඇගේ ඉසකෙස්වලින් උත්වහන්සේගේ පාද පිසදමිමය. ගේද ගෙලේ සුව
4. දිත් පිරුනේය. එකල උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් එකෙක්වූ උත්වහන්සේ පාවාදෙන්නාවූ සි මොන්ගේ සුත්‍රවූ සුදස් ඉස්කාරි
5. යොත් කිහිපයක්, “මේ තෙල මසු තුන්සියයකට විකුන දිලිසුන්ට සුදු
6. තෙත් මත්තිසාදයි?” කීය. ඔහු සොරෙක් බැව්හුත් පසුබිග සහ එහි තිබුණු වූදල් දැරූ බැව්හුත් මිස, දිලිසුන් සලකා එසේ කීවේ
7. නැත. එකල ගේසුස්වහන්සේ කියනසේත්, “ඇව වෙහෙස නො දෙල්ලාය; මාගේ සැරිරග නැත් පත්කරන දවසට මේ තෙල මැ
8. තිබාගන ඉදික. තවද සුබලා සමග දිලිත්පෑ නිතරම ඇත; මම සුබලා සමග නිතරම නැතැයි”
9. කීයේය. එවිට සුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ දෙන උත්වහන්සේ එහි සිටිනසේකැයි දන, ගේසුස්වහන්සේ පවසාත් නොව උත්වහන්සේ විසින් මලවූන්ගෙන් නැතිවෙව්වා වූ ලාස
10. රැස්ද දකින පිනිස ආවේය. ලාස රැස් නිසා සුදෙව්වරු බොහෝ දෙනෙක් ගොස් ගේසුස්වහන්සේ
11. අදහගත් බැවින්, නායකසුජන ගෝ බහුද මරන්නට මත්තුන ක ලෝය.
12. පසුවද මංගල්‍යයට ආවා වූ ඔහන් සමූහයක් “ගේසුස්වහන්සේ ගෙරුසලමට එනසේකැයි” අසා,
13. තල් අතු අරගෙන උභයන්සේ ගේපෙරමට පිටත්ව ගොස්, “හෝ සනසා, සොමින්වහන්සේගේ නාම ගෙන් එන්නාවූ රිසුගෙල්ගේ රජුට ආසිඳාදව්වයි” සබ්ද පවත්වමින්
14. කීවේය. “සිගොන්ගේ දුවනි

ගෙනි, හගනොවෙන්හ; සුබෙ රජ කොට එ පැව්ගෙන් පිට නැති එන
15. සේකැයි” ලියා තිබෙන හැටි යට, ගේසුස්වහන්සේ කොට එ පැව් ගෙන් ලැබ ලා පිට නැගුණුයේය.
16. උත්වහන්සේගේ ගෝලයෝ ඒ කාරනා පලවූවෙන් දනගනෝ නැත; නුවුත් ගේසුස්වහන්සේ මගි මතාවට පැමිනි පසු, උත්වහන්සේ ගැන බෙරේ ලියා තිබුණු බවද මෙ ගේ උත්වහන්සේට කල බවද සිහි
17. කලෝය. උත්වහන්සේ සොහොන් ගෙයින් ලාසරුස් පිටතට කැදවා මලවූන්ගෙන් නැතිවූකල, උභයන්සේ සමග සිටියාවූ සමූහයා
18. ඒ ගැන සාක්ෂි දුනෝය. ඒ ආස් වග්ගීය උත්වහන්සේ කලසේකැයි සමූහයාට ආරම්භ වූ බැවින්, ඔවුන් උභයන්සේගේ පෙරමට ගියෝය.
19. එකල එරිසිවරු ඔවුනොවුන් කථාකරගනිමින්, “සුබලා කරන දේ නිස්ප්‍රයෝජන බව සුබලාට නොපෙනේද? ලෝකයා ඔහු පස් සේ ගියාගයි” කීවේය.
20. නමස්කාර කරන පිනිස මංගල්‍යයට ආවුන් අතරේ සමහර භික්ෂු
21. ගෝ සිටියෝය. ඔවුන් ගලිල ගෙහි බැත්සෙසු සුවර වැසිවූ පිලිප් ලතට පැමින, “සොමිනි, ගේසුස්ව හන්සේ දකින්නට කැමැත්තෙමුගයි”
22. කීවේය. පිලිප් ගොස් අන්දූට කීයේය. එවිට අන්දූද පිලිප්ද
23. ගේසුස්වහන්සේට කීවේය. ගේ සුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙ මින්, “මනුෂ්‍ය සුත්‍රයට ගොරව
24. ලැබෙන කාලය පැමිණුනේය. සැබවත් සැබවත් සුබලාට කියමි, ගෝවුම ඇටග බිම වැව් නොම ලොත්, තනිම තිබෙන්නේය. ම ලොත් බොහෝ ඵල දෙන්නේය.
25. තවත්ගේ ජීවිතයට ප්‍රිය වෙන නැතැත්ගත් ඒක නසාගන්නේය. මේ ලෝකයෙහි නමත්ගේ ජීවිත

යට පිහිටි නොවෙන තැනැත්තෙක් සද,
කාලයටම ඒක රක්ෂාකරගත්තේය.
26. ගමෙක් වට සේවය කෙරෙනම්
ඔහු වාපස්සේ ඒවා. මම යම් තැනක
සිටිමිද, එතන මාගේ සේවකයාද
සිටින්නේය. ගමෙක් වට සේවක
කෙරෙනම්, ඔහුට මාගේ පියානනුය.
27. සේ ගොරවකරනසේක. දන්
මාගේ සිත කැලබෙහෙත්ත; කුමක්
කියමිද? පියානන්වහන්ස, මේ පැ-
යින් මා කැලවීවමැනව; කුමුත්
මේ පිනිසම මේ පැයට පැමිනු
28. හෙමි. පියානන්වහන්ස, ඔබ
ගේ නාමය ගොරවයට පැමිනෙවිව
මැනවයි” කීසේක. එවිට “ගොරව
යට පැමිනවිමි; නැවතද ගොරවයට
පමුනුවන්හෙමයි” අහසෙන් ශබ්ද
29. ගත් විය. ලඟ සිටියාවූ සමූහය
ඒ අසා, “අහස ගොරවන්නේයයි”
කීයේය. තවත් සමහරෙක්, “දේව
යුතයෙන් උන්වහන්සේ සමග කථා
30. කෙලේයයි” කීවේය. යේසුස්ව
හන්සේ කියනසේක්, “ඒ ශබ්දය
මානිසා නොව, කුමලා නිසා පැමිනි
31. යේය. මේ ලෝකයෙහි විනිශ්චය
දන් පැමිනෙන්නේය. දන් මේ ලෝ-
කයේ මූලාදානියා දුරුකරනු ලැබේ.
32. මම භූමියෙන් ඔසවාගනු ලැබිමි
නම්, සියල්ලන්ම මා ලඟට ඇදගනි
33. මිනි” කීසේක. වෙසේ කීවේ,
තවත්වහන්සේගේ මරනය කෙරේ
34. දැයි දක්වන පිනිසය. සමූහයා
උන්වහන්සේට උන්තර දෙමින්,
“ක්රිස්තුස්වහන්සේ සදකල් සිටින
කෙකෙකැයි අපි ව්‍යවස්ථාවෙන් ඇසි
මුව. එසේවිනම්, ‘මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා
ඔසවනු ලැබිය යුතුයයි’ කුමවහන්
සේ කියන්නේ කොහොමද? ඒ මනු
35. ෂ්‍ය පුත්‍රයා කවුදැයි” කීයේය. එ-
විට යේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියන
සේක්, “තව ඔල්ප වේලාවක්
ආලෝකය කුමලා සමග ඇත. අද
රෙහි ඇවිදින තැනැත්තෙක් කොතන

ගන්නේදැයි දන්නේ නැත. එබැවින්
අතිකාරය කුමලාට නොපැමිනෙන
පිනිස, කුමලාට ආලෝකය තිබෙන
36. කල ඇවිදපල්ලාය. කුමලා අ-
ලෝකයෙහි පුත්‍රයෙක්වන පිනිස, අ-
ලෝකය කුමලාවතීබෙනකලආලෝ-
කය විභාසකරපල්ලායයි” කීසේක.
යේසුස්වහන්සේ වෙසේ කියා, ඔවුන්
කෙරෙන් ගොස් සැඟවී සිටියේක.
37. ඔවුන් දුදිරියෙහි උනහන්සේ
වෙපවන ආශ්වමේවල් කල කුමුත්,
ඔවුන් උන්වහන්සේ අදහගන්නේ
38. නැත. එසේ සිඬවුනේ, “ඛාමින්
වහන්ස, අපගේ වචන අදහගනෙත්
කවුද? ඛාමින්වහන්සේගේ අන-
කාව ප්‍රකාශකරණලද්දැයි” යෙසු-
සියා අනාගතවත්තුහුගේ කීව සම්පූ-
39. ර්ණයෙහි පිනිසය. තවද ඔවුන්
ට අදහගන්ට කුසුම්වන්විය; මක්නි-
සාද යෙසුසියා නැවතත් කියන්නේ
40. “ඔවුන්ගේ ඇසින් නොදකින
පිනිසද, හිතෙන් තේරුම් නොගත්
නා පිනිසද, හරවාගනු නොලබන
පිනිසද, මා විසින් සුවකරනු නොල-
බන පිනිසද, ඔවුන්ගේ ඇස් අන්ධ
කොට ඔවුන්ගේ හිත් දුක්කලයේ
41. කැසී” කීයේය. යෙසුසියා උන්-
වහන්සේගේ මගිමනාව දක, උන්-
වහන්සේ ගැන කථාකරමින් මේ
42. කාරනා කීයේය. එසේ කුමුත්
ප්‍රධානීන්ගෙන් බොහෝ දෙන උනි
43. හන්සේ අදහගන්නේය; කුමුත්
සිතගෝගයෙන් දුරුකරනු නොලබ-
න පිනිස, එරිසින් නිසා ඒ ඇදහිම
ප්‍රකාශකලේ නැත. මක්නිසාද,
ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රස-
සාවට වඩා මනුෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රසංසා
44. වට කැමතිවූවෝය. යේසුස්ව
හන්සේ ශබ්ද පවත්වමින් කියන
සේක්, “මා අදහන තැනැත්තේ මා
නොව මා එවූ උනහන්සේ අදහන්
45. යේය. මා දකින තැනැත්තේ
මා එවූ උන්වහන්සේ දකින්නේය.

46. මා අදහන සියල්ලෝ අනිකාර
යෙහි නොසිටින පිනිස, මම ලොවට
47. ආලෝකයක්ව ආවෙමි. මම ලෝ
කය ගලවන්ට මිස ලෝකයා විනිශ්
චයකරන්ට නා බැවින්, යමෙක්
මාගේ වචන අසා අදහ නොගනෙත්
නම් ඔහු විනිශ්චය නොකෙරෙමි.
48. මා එපාකොට මාගේ වචන පිළි
නොගන්නා වූ තැනැත්තා විනිශ්චය
කරන්නෙක් ඇත. මම නි වචනව
ලින්ම ඔහු අන්තිම දවසේදී විනිශ්
49. චයකරනු ලබනවා ඇත. මක්නි
සාද මාගේ කැමැත්තෙන් කථානො
කලෙමි; නුමුත් මා එවූ පියානනිහන්
සේම මා විසින් කියනුතු කුමක්ද,
කථාකලයුතු කුමක්දැයි මට අනදුන්
50. සේක. උච්චතන්සේගේ අනනම්
සද්දකාල ජීවිතයෙහි දනිමි; එහෙයින්
මම කියන දේ පියානන්වහන්සේ
මට කියාදුන් ලෙසම කියමි”
කීසේක.

13. පරිච්ඡේ. යේසුසඤ්ඤාත්මයේ මේ
ලෝකයෙන් පිටත්ව පියානනිහන්
සේ ලභව තමන්වහන්සේ යන කා
ලය පැවැත්තෙහි පාස්කුවැගලය
යට පලමුවෙන් දන, ලෝකයෙහි
සිටියාවූ තමන්ගේ සෙනගට ප්‍රේම
කොට කෙලවර දකින එවුන්ට ප්‍රේම
2. කරුණෙක. උත්වහන්සේ පාචා
දෙත්ව සීමෝන්ගේ පුත්‍රවූ යුදස්
ඉස්කාරියෝගේ සාතන් හිත් දුපදවූ
3. පසු, ගනී කැම කද්දීම, යේසුස්ව
හන්සේ පියානන්වහන්සේ විසින්
තමන්ගේ අතට සියල්ල දුන් බවද,
තමන් දෙවියන්වහන්සේ ලභිත් ආ
බවද, දෙවියන්වහන්සේ ලභව යන
4. බවද දන, ගනී කැමෙන් නැගිට,
සළුව වූද තබා, රෙදිකඩක් අරගෙන
5. ඉහළියෙහි බැඳගෙන, භාජනයක
වතුර වත්කොට, ගෝලයන්ගේ පා
සෝදන්ටත් තමන්ගේ ඉහළියෙහි
බැඳගත් රෙදිකඩින් පිසදමින්ටත්

6. පටන්ගත්තේක. සීමෝන් පේත්‍රස්
ලභව උත්වහන්සේ ආකල, “ඛාමී
නි, ඔබවහන්සේ මාගේ පා සෝදන
7. සේක්දැයි” පේත්‍රස් කීයේය. යේ
සුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “මම
කුමක් කෙරෙමිදැයි දුන් නුබට දනො
නෙත් නැත; නුමුත් වතු දනෙත්
8. තේයයි” ඔහුට කීසේක. පේත්‍රස්
ද, “ඔබවහන්සේ කවදවත් මාගේ
පා නොසෝදනසේක්වයි” උත්ව
හන්සේට කීයේය. යේසුස්වහන්සේ
උත්තර දෙමින්, “නුබ නොසෝදන්
නෙමිනම්, මා සමග කොටසක් නුබ
9. ට නැතැයි” කීසේක. සීමෝන්
පේත්‍රස් උත්වහන්සේට කියනුයේ,
“ඛාමීනි, මාගේ පා පමනක් නොව,
අත් දෙකත් හිසත් සමග සේදුවමැ
10. නවයි” කීයේය. යේසුසඤ්ඤාත්මයේ
ඔහුට කියනසේක්, “නැවැත්වූ තැනැ
තෙත් සියළු අන්දමෙන් පවිත්‍රය;
පා සේදීම මිස වෙන දේකින් ඔහුට
කමක් නැත. නුබලා පවිත්‍ර අයවල්
ය; නුමුත් නුබලා සියල්ලෝම එසේ
11. නොවෙති” කීසේක. තමන්
පාචාදෙන්නා දනගත් නිසා, “නුබ
ලා සියල්ලෝම පවිත්‍ර නොවෙති”
12. කීසේක. උච්චතන්සේ ඔවුන්ගේ
පා සෝද, සළුව ඇඳගෙන නැවත
හිඳ ඔවුන්ට කියනසේක්, “මම නුබ
ලාට කෙලේ මොකදැයි නුබලා දනිද්
13. ද? නුබලා ‘ආචාරිනි, ඛාමීනි’
මට කියති; ඒක නුබලා කියනවා
14. හරි; එසේ වෙමි. එසේවිනම්,
ඛාමීවූ ආචාරිවූ මම නුබලාගේ පා
සේද බැවින්, නුබලා විසිනුත් ඔවු
නොවුන්ගේ පා සෝදන්ට යුතුය.
15. මම නුබලාට කලලෙස නුබලාත්
කරන පිනිස, නුබලාට ආප්‍රියයක්
16. දුනිමි. සැබවින් සැබවින් නුබ
ලාට කියමි, වැඩකාරයා තමාගේ
ඛාමියාට වඩා උතුම් නැත; යමත
ලද නැතැත්තේද තමන් යෙවූ තැනැ
17. තාට වඩා උතුම් නැත. මම

දේ කුඩලා දස, ඒවා කරනවානම්
වාසනාවන්තයෝය.

18. “කුඩලා සියල්ලත් ගැන
නොකියමි. මම තෝගගත්තවුන්
දනම්; කුමුත් ‘මා සමග කැම කන්
නා මට විරුධව විවිධ එසවුණෙයයි’
ලියා තිබෙන කාරනාව සම්පූර්ණ

19. වත්තේය. ඒක පැමිණෙන කල
මම ඔහුමගයි කුඩලා අදහන පිනිස,
දන් ඒක පැමිණෙත්ව පලමුවෙන්
20. කුඩලාට කීමි. සැබවක් සැබවක්
කුඩලාට කියමි, මා විසින් එවන
කෙතෙක් පිළිගන්නා මා පිළිගත්
තේය; මා පිළිගන්නා මා එවූ උත්
වහන්සේ පිළිගන්නේයයි” කියේක.

21. ශේෂස්වහන්සේ මෙසේ කියා
කැලඹුනාවූ සිත් ඇතිව, “සැබවක්
සැබවක් කුඩලාට කියමි, කුඩලා
ගෙන් එකෙක් මා පාවාදෙන්නේ

22. යයි” ප්‍රසිධලෙස කියේක. එවිට
කවුරු ගැන කියෙන්නේද ශෝලයෝ
සැකකොට, ඔවුනොවුන් දෙස බැඳී

23. වෙත්. ශේෂස්වහන්සේගේ ශෝ
ලයන්ගෙන් තමන්වහන්සේට ප්‍රියවූ
එකෙක්, උනහන්සේගේ ලැපැත්ත

24. ලග භාන්සිවී සිටියේය. සීමොන්
පේතුස් උන්වහන්සේ කා ගැන
කථාකලසේක්දැයි, අහන්ව ඔහුට

25. සහිඤ්ඤාලෙය. එවිට ඔහු ශේෂස්
වහන්සේගේ ලැපැත්තේ භාන්සිව,
“ඤාමිනි, ඒ කවුදැයි” උනහන්සේ

26. ගෙන් ඇහුණේය. ශේෂස්වහන්
සේ උන්තර දෙමින්, “මම කැබෙල්
ලක් පොහවා යමෙකුට දෙමිද, ඒ
ඔහුමගයි” කියා, කැබෙල්ලක් පො
හවා සීමොන්ගේ පුත්‍රවූ සුදස් ඉස්

27. කාරියොත්ව දුන්නේක. ඔහු
කැබෙල්ල ගත් පසු, භාතත් ඔහුට
වැහුණේය. එවිට ශේෂස්වහන්සේ,
“කුඩ කරන දේ හනික කරපත්

28. නැයි” ඔහුට කියේක. ඒ වචන
ඔහුට මත්තිසා කියෙන්නේදැයි, සමග
උන්නවුන්ගෙන් කවුරුවත් දන

29. ගනොත් නැත. සමගරෙත්, සුදස්
පසුබිස දැරුවැදිත් ශේෂස්වහන්සේ
මංගල්‍යයට සුදුසු දේ මිලදී ගනි
නනැයි, නොහොත් දිළිඳුන්ට මො
කවත් දීපන්නැයි ඔහුට කියෙකැයි
30. සිතුවේය. ඔහු කැබෙල්ල ගත්
මේලේම, පිටත ගියේය; එකල රහු
ගද විය.

31. ඔහු හිතකල ශේෂස්වහන්සේ
කියනසේක්, “මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා දන්
ගෞරවයට පැමුණුනේය; දෙවියන්
වහන්සේද ඔහු නිසා ගෞරවයට

32. පැමුණුනාසේක. දෙවියන්වහන්
සේ ඔහු නිසා ගෞරවයට පැමිණි
සේක්නම්, දෙවියන්වහන්සේද තම
නිහන්සේ නිසා මනුෂ්‍යපුත්‍රයා ගෞ
රවයට පමුණුවනසේක; තවදහනික

ඔහු ගෞරවයට පමුණුවනසේක.
33. දරුවෙහි, තව වීක වේලාවක්
කුඩලා සමග සිටිමි. කුඩලා මා සො
ගහවා ඇත. කුමුත් ‘මම යන තැනට
එන්ව කුඩලාට බැරියයි’ සුදෙව්ව

රුන්ට මම කිලෙසම, දන් කුඩලා
34. වත් කියමි. කුඩලා ඔවුනොවුන්
ට ප්‍රේමකරපල්ලාය; මම කුඩලාට
ප්‍රේමකල ලෙසම කුඩලාත් ඔවුනො
වුන්ට ප්‍රේමකරපල්ලායයි, අභිත්

35. අහත් කුඩලාට දෙමි. කුඩලා
ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කෙරෙන්නම්,
එසින් කුඩලා මාගේ ශෝලයෝයයි
සියල්ලෝ දනගන්නවා ඇතැයි”
කියේක.

36. සීමොන් පේතුස් කථාකොට,
“ඤාමිනි, කොතනට යනසේක්ද
දැයි” උන්වහන්සේගෙන් ඇහුණේය.
ශේෂස්වහන්සේ ඔහුට උන්තර දෙ
මින්, “මම යන තැනට දන් මා සම
ග යන්ව කුඩට බැරිය; කුමුත් පසුව
මා සමග යන්නේයයි” කියේක.

37. පේතුස්ද, “ඤාමිනි, දන් ඔබ
වහන්සේ සමග යන්ව මට බැරි මක්ද
නිසාද? ඔබවහන්සේ නිසා මාගේ
ප්‍රාණය දෙමි” උන්වහන්සේට

32. කීර්ණය යෙසුස්වහන්සේ ඔහුට උත්තර දෙවින්, නුබව ප්‍රාප්ත වා නිසා දෙන්නේද? සැබවක් සැබවක් කුබව කියමි, කුකුලා හඬලත්ව පල වුවෙන්, නුබ තුන්වරක් 'ඔහු නාද නමිති' වා ගැහ කියන්නේයයි" කීර්ණය.

14. පරිච්ඡ. "නුබලාගේ සිත් කැලඹෙනවාට නොදෙල්ලාය; දෙව් ගත්වහන්සේ අදහසල්ලාය; වාන් 2. අදහසල්ලාය. වාගේ පියානත්ව හන්සේගේ ගෙයි නොගෙත් වාස ස්ථාන ඇත; නැත්නම් නුබලාට ඒ බව කියමි. නුබලාට ස්ථානයක් පිළි 3. යෙලකරන්ට යමි. මම ගොස් නුබලාට ස්ථානයක් පිළියෙල කෙ රෙමනම්, මම සිව්න තැන නුබලාත් සිව්නා පිනිස, මම නැවත ඇවිත් 4. නුබලා වා ලඟට ගනිමි. මම යන ස්ථානය නුබලා දනිති; වාග්ගියද 5. දනිති" කීර්ණය. තෝමස්ද, "භාවිතී, ඔබවහන්සේ කොතනට ගතයන්නදැයි අපි දන්නේ නැත. වාග්ගිය දැනගන්නට පුළුවන් කො හොමදැයි" උත්වහන්සේට කීය. 6. යෙසුස්වහන්සේ ඔහුට කියන සේක්, "වාග්ගියද, සැබැකමද, ජීවිතයද මමය. වා කරනකොටගෙන මිස, කවුරුවත් පියානත්වහන්සේ 7. ලඟට ගත්තේ නැත. නුබලා වා ඇදින්නෙත්නම්, වාගේ පියානත්ව හන්සේද අප්‍රනාති. මෙතැන් පවත් නුබලා උත්වහන්සේ හඳුනාති; දුටු 8. වෝද වෙති" කීර්ණය. පිළිප්ද, "භාවිතී, පියානත්වහන්සේ අපට දැක්වුවමැනව; එපමන අපට ඇ 9. තැයි" උනිහන්සේට කීය. යෙසු ස්වහන්සේ ඔහුට කියනසේක්, "පි ලිප්, මම වෙපමන කල් නුබලා සමග සිටියෙමි; නුබුත් වා නැදිත් තේද? වා දුටු තැනැත්තේ පියානත් වහන්සේ දුටුයේය; එසේමනම්,

'පියානත්වහන්සේ අපට දැක්වුව මැනවි' කියන්නේ කොහොමද? 10. මම පියානත්වහන්සේ ඇතුලෙ හිද, පියානත්වහන්සේ වා ඇතුලෙ හිද ඇතැයි අදහන්නේ නැද්ද? මම නුබලාට කියන වචන මමම නොකි යමි. තවද වා ඇතුලෙහි සිටින්නාවූ පියානත්වහන්සේම ඒ ක්‍රියාවල් කර 11. නසේක. මම පියානත්වහන්සේ ඇතුලෙහිත්, පියානත්වහන්සේ වා ඇතුලෙහිත් සිටිනසේකැයි අදහන නිල්ලාය. එසේ නැත්නම්, ක්‍රියාවල් 12. නිසා වා අදහනනිල්ලාය. සැබ වත් සැබවක් නුබලාට කියමි, වා අදහගන්නා මම කරන ක්‍රියාවළුත් කරන්නේය. මම වාගේ පියානත්ව හන්සේ ලඟට ගත නිසා, ඊට වඩා මහත් ක්‍රියාවළුත් කරන්නේය. 13. නුබලා වාගේ නාමයෙන් ගමක් ඉල්වනවානම්, පුත්‍රයා නිසා පියාන නිහන්සේ ගෞරව ලබන පිනිස, 14. මම ඒක කෙරෙමි. නුබලා වාගේ නාමයෙන් ගමක් ඉල්වනවානම්, 15. ඒක මම කෙරෙමි. නුබලා මට ප්‍රේම ඇත්නම්, වාගේ ආශ්‍රිතව 16. රක්‍ෂාකරපල්ලාය. මමද පියාන නිහන්සේගෙන් ඉල්ලන්නෙමි; එව් ට උත්වහන්සේ වෙත සැනසිලිකා රයෙක් නුබලා සමග සදාකල්ම සි 17. විත්ව නුබලාට දෙනසේක; ඒ සැනසිලිකාරයා සැබැකමෙහි ආත් මයානත්වහන්සේය. ලෝකයා උත් වහන්සේ දකින්නේවත් අප්‍රනාත් තේවත් නැත; ඒ නිසා උත්වහන් සේ පිළිගන්ට ලෝකයාට බැරිය. නුබුත් උත්වහන්සේ නුබලා සමග සිටිනබැව්ද නුබලා ඇතුලෙහි වසන බැව්ද, නුබලා උනිහන්සේ අප්‍රනාති. 18. නුබලා අසරනව නාරමි; නුබලා 19. ලඟට එමි. තව වික වේලාවකින් ලෝකයා වා දකින්නේනැත; නුබුත් නුබලා වා දකිති. මම ජීවත්වෙත බැරිත්, නුබලාත් ජීවත්වෙතව

20. ඇත. ඒ දවසේ, මම පියානන්වි
හන්සේ ඇතුලෙහිත්, කුඩලා මා ඇ
තුලෙහිත්, මම කුඩලා ඇතුලෙහිත්
සිටින බව, කුඩලා දන්නවා ඇත.
21. යමෙක් මාගේ ආභාවල් පිළි
ගෙන රක්ෂාකරන්නේනම්, ඔහු මට
ප්‍රේම කරන්නේය; යමෙක් මට ප්‍රේම
කරන්නේනම්, ඔහුට මාගේ පියා
නැතිකමින් ප්‍රේමකරනසේක. මමද
ඔහුට ප්‍රේමකරන්නෙමි; මා ඔහුට ප්‍ර
22. කාසකරනෙහිමි” කියේක. “ආර්ථික,
ආර්ථිකයන් නොවූ සුදස්ද, “ආර්ථික,
ආර්ථිකයන්ගේ ඒසින් ලොවට තමන්
ම ප්‍රකාශ නොකොට, අපට ප්‍රකාශ
කරන්නේ කොහොමදැයි” උන්ව
23. හත්සේගෙන් ඇසුරේය. දේසුස්
වහන්සේ උන්වර දෙමින්, “යමෙක්
මට ප්‍රේමකරන්නේනම්, ඔහු මාගේ
වචනය රක්ෂාකරන්නේය. මාගේ
පියානන්වහන්සේද ඔහුට ප්‍රේමකර
නසේක; අපි ඔහු ලඟට ඇවිත් ඔහු
24. සමග වාසයකරමුව. මට ප්‍රේම
නොකරන තැනැත්තන් මාගේ වචන
රක්ෂාකරන්නේ නැත. කුඩලා අසන
වචනය මා එවූ පියානැතිකමින්සේ
25. මිස, මාගේ නොවේය. මම කුඩ
ලා සමග සිටිද්දීම, මේ කාරනා කුඩ
26. ලාට කිවි. තවද මාගේ නාම
යෙන් පියානන්වහන්සේ එවන
සුඛාත්මනම් සැනසිලිකාරයානන්ව
හන්සේ කුඩලාට සියල්ල උගන්වා,
මා විසින් කුඩලාට කියනලද සියල්ල
27. කුඩලාට සිහිකරවනසේක. කුඩ
ලා වෙත සමාදානය තබා ගනී; මා
ගේ සමාදානය කුඩලාට දෙමි; ලෝ
කයා දෙන්නාක්මෙන් කුඩලාට
නොදෙමි. කුඩලාගේ සිත් කැල
බෙන්ට නොදෙල්ලාය; හඟනො
28. වෙල්ලාය. ‘මම අහස්ව ගොස්
කුඩලා ලඟට නැවත එමිනි’ මම කු
ඩලාට කී බව කුඩලාට ඇසුරෙන්ය.
කුඩලා මට ප්‍රේම කරනවානම්, ‘මා
ගේ පියානන්වහන්සේ ලඟට ගමන්’

මා විසින් කී බවට සත්තෝස වෙන
වා ඇත. මක්නිසාද, මාගේ පියාන
නැතිකමින් මට වඩා උතුම් කෙනෙ
29. ක. ඒ දේ සිබවෙන කල කුඩලා
අදහගන්නා පිණිස, දුන් සිබවෙන්ට
30. පලමුවෙන් කුඩලාට කිවි. මෙ
තැන් පටන් කුඩලා සමග බොහෝ
කොට කථානොකරමි. මක්නිසාද,
මේ ලොවට මුලාදුනියා එන්නේය;
කුමුත් ඔහුට මා ඇතුල් කිසි දෙ
31. යක් නැත්තේය. එහෙත් මේ
දේ සිබවෙන්ගේ, පියානන්වහන්
සේට මම ප්‍රේමකරන බවද, පියානන්
වහන්සේ මට අනකල ලෙස මම
කරන බවද, ලෝකයා දනගන්නා
පිණිසය. නැතිව මෙතනින් ගමුගයි”
කියේක.

15. පරිච්ඡේද. “සැබැවු මිදි වැල
මමය; මාගේ පියානැතිකමින් ඒක
2. රක්ෂාකරන්නාය. මා ඇතුලෙහිවූ
එල නොදෙන සියළු අතු උන්වහන්
සේ කපාදමනසේක; එලගන්නාවූ
සියළු අතු වඩා එලගන්නා පිණිස
3. පරිත්‍යාජකයෙක. මා විසින් කුඩ
ලාට කියනලද වචනයෙන් කුඩලා
4. පරිත්‍යාජ. මා ඇතුලෙහි සිටපල්
ලාය; මමද කුඩලා ඇතුලෙහි සිටිමි.
අත්තක් මිදි වැලෙහි නොපවතී
නම් තනිතම එලගන්නට බැරැව
වාගේ, කුඩලා මා ඇතුල් නොපව
තීන්නම් එලගන්නට කුඩලාට බැ
5. රිය. මිදි වැල මමය; කුඩලා
අතුය. යමෙක් මා ඇතුල් සිටිත්
තේද, මම ඔහු ඇතුල් සිටිමිද,
ඔහු බොහෝ එලගනිනි. මක්නිසාද,
මාගෙන් වෙන්ව කිසිවක් කරනට
6. කුඩලාට බැරිය. යමෙක් මා ඇතු
ල් නොපවතීනම්, ඔහු වේලි ගිහ
අත්තක් වාගේ පිටත දමනු ලැබේ.
එබඳු අතු එක්කොට ගින්නේ දමා
7. දවනු ලැබෙත්. කුඩලා මා ඇතු
ල් සිටිනවානම්, මාගේ වචන කුඩ

ලා ඇතුළු පවතිනම්, සුඛලාශමක්
 සැමතිට ඉල්ලුවොත් ඒ දේ සුඛලාට
 8. දෙනු ලැබේ. සුඛලා බොහෝ
 ඵලශාසිමෙන් මාගේ පියානනිහන්
 යන්ට ගොරව ඇත; එයින් සුඛලා
 මාගේ ගෝලයෝද වෙතවා ඇත.
 9. පියානන්දගන්ගේ මට ප්‍රේමක
 ලාක්මෙන්, මමත් සුඛලාට ප්‍රේම
 කෙරෙමි; මාගේ ප්‍රේමගෙහි සිටපල්
 10. ලාග. මම මාගේ පියානන්වහන්
 ගේගේ ආභාවන් රක්ෂාකොට උන්ව
 හන්ගේගේ ප්‍රේමයෙහි ගම්ගේ සිවිම්
 ද, එසේම සුඛලාත් මාගේ ආභාවල්
 රක්ෂාකරනවානම් මාගේ ප්‍රේමගෙහි
 11. සිවිනවා ඇත. සුඛලා කෙරෙහි
 මාගේ ප්‍රීතිය පවතින පිනිසද, සුඛ
 ලාගේ ප්‍රීතිය සම්පූර්ණවෙන් පිනි
 සද, මේ කාරනා සුඛලාට කිමි.
 12. මම සුඛලාට ප්‍රේම කරාක්මෙන්,
 සුඛලාත් ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කර
 පල්ලාග; මාගේ ආභාවනම් මේග.
 13. ගමෙන් තමාගේ මිත්‍රගන් වෙසු
 වට තමාගේ ප්‍රානග දුනිනම්, ඊට
 වඩා ප්‍රේමගේ කාවවත් ඇත්තේ
 14. නැත. මම සුඛලාට ආභාකරන්
 නාවු දේ සුඛලා කරනවානම්, සුඛ
 15. ලා මාගේ මිත්‍රගේ වෙයි. වැඩ
 කාරයා තමාගේ ස්වාමියා මක්කරන්
 තේදුගි නොදන්නා බැවින්, මෙයින්
 මතු සුඛලාට වැඩකාරගේගේ නො
 කියමි. තවද මාගේ පියානන්වහන්
 ගේගෙන් මම ඇසු සියල්ල සුඛලාට
 දුන්වු බැවින්, සුඛලා මිත්‍රගේගේ
 16. කිමි. සුඛලා මා තෝරගත්තේ
 නැත; සුමුත් මාගේ නාමගෙන්
 පියානන්වහන්ගේගෙන් සුඛලා ග
 මක් ඉල්ලුවොත් ඒ ඒ දේ උනිහන්
 ගේ සුඛලාට දෙන පිනිසද, සුඛලා
 ගොස් ඵලගන්නා පිනිසද, සුඛලා
 ගේ ඵල පවතින පිනිසද, මම සුඛ
 ලා තෝරගෙන නිගවකෙරෙමි.

17. “ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කරපල්
 ලාගහි සුඛලාට ආභාකෙරෙමි.

18. ලෝකයා සුඛලාට භේර වන්
 නේනම්, සුඛලාට පලවුමෙන්
 මට භේරවුගේගේ දුකගනිල්ලාග.
 19. සුඛලා ලෝකයාගේ පක්ෂගට
 වුනොත්, ලෝකයා තමාගේ පක්ෂ
 ගට සිවින අගවළන්ට ප්‍රේමකරන්
 නේග. සුමුත් සුඛලා ලෝකයාගේ
 පක්ෂගට නොසිවින නිසාත්, මම
 ලෝකයාගෙන් සුඛලා තෝරගත්
 නිසාත්, ලෝකයා සුඛලාට භේර
 20. වෙයි. ‘වැඩකාරයා තමාගේ
 ස්වාමියාට වඩා උතුම් නැතැයි’ මා
 එයින් සුඛලාට කී වචනග සිහිකර
 පල්ලාග. ඔවුන් මට පිඩාකලෝනම්,
 සුඛලාටත් පිඩාකරනවා ඇත; මා
 ගේ වචනවල් රක්ෂාකලෝනම්, සුඛ
 ලාගේ වචනවළන් රක්ෂාකරනවා
 21. ඇත. සුමුත් ඔවුන් මා එවු උන්
 වහන්ගේ නාදුනන බැවින්, මාගේ
 නාමග නිසා මේ සියල්ල සුඛලාට
 22. කරනවා ඇත. මම ඇවිත් ඔවුන්
 ට කථානොකෙරෙමිනම්, ඔවුන්ට
 පාපගේ සුමුගේග; දුන් ඔවුන්ගේ
 23. පාපගට වැස්මක් නැත. මට
 භේරවෙන්නා මාගේ පියානනිහන්
 24. ගේටත් භේරවේ. මම ඔවුන්
 අතරෙහි වෙන කාවවත් කරන්නට
 බැරි ක්‍රියාවන් නොකෙරෙමිනම්,
 ඔවුන්ට පාපගේ සුමුගේග. දුන්
 ඔවුන් ඒ දුකත් මටද මාගේ පියා
 නන්වහන්ගේටද භේරවුනෝග.
 25. ‘කාරණවක් නැතුව මට භේරවු
 නෝගහි’ ඔවුන්ගේ ව්‍යවස්ථාවෙහි
 ලියාතිබෙන වචනග මෙගේ සමසු
 26. ගේගේග. සුමුත් පියානන්වහන්
 ගේ කෙරෙන් පිටත එන්නාවු සැබෑ
 කමෙහි ආත්මගවු, සැකසිලිකාරයා
 නනිහන්ගේ පියානනිහන්ගේ කෙ
 රෙන් සුඛලා ලගට එවමි. උනිහන්
 ගේ ආකල මා ගැන සාක්ෂිදෙනගේ
 27. ක. සුඛලාත් පටන්ගැන්මේ සිට
 මා සමග සිවිග බැවින්, සාක්ෂි දෙන
 මා ඇත.

16. පරිච්ඡේද. “සුඛලා බාබාලසු
 නොලබන පිනිස මේ කාරනා සුඛ
 2. ලාභ කිමි. ඔවුන් සිතගෙත්තට
 ලීන් සුඛලා අහස්කරනවා ඇත.
 එපමනක්නොව, සුඛලා මරන්නාවු
 සියල්ලෝ ඒ වැරිම තමන් විසින්
 දෙවියන්වහන්සේට කරන පූජාව
 කැසි සිතන කාලය පැමිණෙන්
 3. ගේය. ඔවුන් පියානනිහන්සේත්
 මාත් නාදනන බැවින්, ඒ දේ සුඛ
 4. ලාභ කරනවා ඇත. තවද ඒ කා
 ලය පැමිණිකල මම බේවා සුඛලාට
 කී බව සිහිවෙන පිනිස, මේ කාරනා
 සුඛලාට කිමි. සුමුත් පටන්ගැන්මේ
 සිට සුඛලා සමග සිටිය බැවින්, මේ
 5. කාරනා සුඛලාට නොකිමි. දැන්
 මා එවු උත්වහන්සේ ලඟට යමි;
 ‘කොතනට යනසේන්දුසි’ සුඛලා
 අතරෙහි කවුරුවත් මාගෙන් අහන්
 6. ගේ නැත. සුමුත් මේ කාරණ සු
 ඛලාට මම කී බැවින්, සුඛලාගේ
 සිත් සෝකගෙන් පිරී තිබෙතෙත්ත.
 7. “එසේ සුමුත් මම සැබැව
 සුඛලාට කියමි; මාගේ අහස්ව යා
 මෙන් සුඛලාට ප්‍රයෝජන ඇත.
 මස්තිසාද, මම අහස්ව නොගියෙමි
 නම, සැතපිලිකාරයානන්වහන්සේ
 සුඛලා ලඟට එන්නේ නැත; සුමුත්
 මම අහස්ව ගියෙමිනම, උත්වහන්
 8. සේ සුඛලා ලඟට එවමි. උත්ව
 හන්සේ ආකල, පාපය ගැනද, බණ්ඩ
 කම ගැනද, විනිශ්චය ගැනද,
 9. ලෝකයාට දනාදෙනසේක. ‘පා
 පය ගැනග’ කීමේ, ඔවුන් මා නො
 10. අදහන බවය. ‘බණ්ඩකම ගැ
 නග’ කීමේ, මාගේ පියානන්වහන්
 සේ ලඟට ගෙමි, එසින් පසු සුඛලා
 11. මා නොදක්නා බවය. ‘විනිශ්ච
 ය ගැනග’ කීමේ, මේ ලෝකගෙහි
 මුලාදුනියා විනිශ්චයකරනු ලබන
 12. බවය. මා විසින් සුඛලාට කියනු
 වූවු වෙනත් බොහෝ කාරණ ඇත;
 දැන් ඒවා දරන්ට සුඛලාට බැරිය.

13. එසේ සුමුත් සැබැකමේහි ආත්
 මයානන්වහන්සේ ආකල, උනිහන්
 සේ සුඛලා සියළු සැබැකමේහි මාගේ
 යට පවුසුවනසේක. තවනිහන්සේ
 ගේම අතිප්‍රාචෙන් කථානොකර, උ
 නිහන්සේට ඇඟෙන දේ කියා, මතු
 පැමිණෙනදේ සුඛලාට දකිනසේක.
 14. උනිහන්සේ මාසන්තක දෙසින්
 අරඟෙන සුඛලාට එළිදරව්කොට,
 මා ගෞරවයට පවුසුවනසේක.
 15. පියානන්වහන්සේ සන්තක සිය
 ලල මාසන්තකය; එහෙයින් ‘මාසන්
 තක දෙසින් අරගන සුඛලාට දක්
 16. වනසේකැයි’ කිමි. මම පියානන්
 වහන්සේ ලඟට යන නිසා, ස්වල්ප
 වේලාවකින් මා දකින්නේ නැත.
 නැවතත් ස්වල්ප වේලාවකින් මා
 17. දකිනවා ඇතැයි” කියේක. එවිට
 තමන් ගෝලයන්ගෙන් සමහරෙක්,
 “ස්වල්ප වේලාවකින් මා දකිනෙන්
 නැත කියාත්, නැවතත් ස්වල්ප
 වේලාවකින් මා දකිනවා ඇත කී
 යාත්, පියානන්වහන්සේ ලඟට යන
 නිසාය කියාත්, මුත්වහන්සේ අපට
 18. කියන්නේ මොකද? ‘ස්වල්ප
 වේලාවකැයි’ උත්වහන්සේ මේ කී
 යන්නේ මොකද කියා, අපි දන්
 ගේ නැතැයි” කථාකරගත්තෝය.
 19. රෙහුස්වහන්සේ තමනිහන්සේ
 ගෙන් ඒ කාරණව ගැන අහන්නට
 ඔවුන් කැමති බව දන, ඔවුන්ට
 කියනසේත්, “ස්වල්ප වේලාවකින්
 මා දකින්නේ නැත, නැවතත්
 ස්වල්ප වේලාවකින් මා දකිනවා
 ඇතැයි, මම කී කාරණව ගැන
 සුඛලා ඔවුනොවුන් කථාකරමින්
 20. සොයද්ද? සැබවත් සැබවත්
 සුඛලාට කියමි, සුඛලා හබා වැල
 පෙනි; සුමුත් ලෝකයා සන්තෝස
 වෙයි. සුඛලා සෝකවෙයි; සුමුත්
 සුඛලාගේ සෝකය සන්තෝසයට
 21. පෙරලෙයි. හත්‍රියක් වදන කල,
 ඇගේ පැය පැමිණි නිසා සෝකවත්

෪෦. සුමිත් ඇ දරුවාවැදුකල, ලෝ
සයේ මනුෂ්‍යයෙක් උපන්නේය යන
සන්තෝෂයෙන් එතැන් පවත් වේද
22. නාමි සිහිකරන්නේ නැත. සුම
ලාත් දන් සෝකවෙහි; සුමිත් නැ
වන සුමලා දක්නෙමි; එවිට සුමලා
ගේ සිත් සන්තෝෂ වන්නේය. සුම
ලාගේ සන්තෝෂය සුමලාගෙන්
කවුරුවත් උදුරගන්නේ නැත.

23. “ඒ දවසේ සුමලා මාගෙන්
කිසි දෙයක් විභාගකරන්නේ නැත.
සැබවක් සැබවක් සුමලාට කියමි,
මාගේ නාමයෙන් පියානනිකන්ගේ
ගෙන් සුමලා ගමක් ඉල්ලුවොත්,
24. ඒ දේ සුමලාට දෙනසේය. දන්
දක්වා මාගේ නාමයෙන් සුමලා
මොකවත් ඉල්ලුවේ නැත. සුමලා
ගේ ප්‍රියය සම්පූර්ණවෙන් පිනිස,
ඉල්ලාපල්ලාය; එවිට සුමලා ලබන
25. මා ඇත. මේ දේ උපමාවලින්
සුමලාට කීමි; සුමිත් උපමාවලින්
නැවත සුමලාට. නොකියා, ප්‍රකාශ
ගෙන් පියානනිකන්ගේ ගැන සුම
ලාට දන්වන්නාවූ කාලය පැමිනෙත්
26. ගේය. ඒ දවසේ මාගේ නාම
ගෙන් සුමලා ඉල්ලනවා ඇත
27. සුමලා මට සෙත්තවූ බැවින්ද,
මම දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙත්
ආමිහි ඇදහූ බැවින්ද, පියානනිකන්
ගේම සුමලාට සෙත්තවනසේය.
ඒ නිසා සුමලා ගැන පියානනිකන්
ගේගෙන් ඉල්ලනෙමිහි නොකිය
28. මි. මම පියානනිකන්ගේ ලභින්
පිටත්ව, ලෝකයට ආමි; නැවත
ලෝකය හැර, පියානනිකන්ගේ
29. ලගට ගමිහි” කියේය. උන්ව
හන්සේගේ ගෝලයෝ, “දන් ඔබ
වහන්සේ උපමා නැතුව ප්‍රකාශයෙන්
30. කියනසේය. ඔබවහන්සේ සිය
ලල දන්නා බවද, කාගේවත් විභා
ගකිරීමෙන් ඔබට ඕනෑකමක් නැති
බවද දන් දනිමුව. මෙසේ ඔබවහන්
සේ දෙවියනිකන්ගේ ලභින් පිටත්ව

31. ආ ඔබ අදහසිගමි” කීවෝය. ගේ
සුන්වහන්සේ ඔවුන්ට උන්හර දෙ
මින්, “සුමලා දන් අදහස්නෝද?
32. සුමලා සියල්ලෝම තමතමන්
ගේ ස්ථානවලට ඉහිරි ගොස්, මා
තනියම හරින කාලය පැමිනෙත්
නේය; දනටම පැමිනි තිබෙයි.
එසේ සුමිත් පියානනිකන්ගේ මා
සමග නිසා තනියම නොවෙමි.
33. මා නිසා සුමලා සමාදාය ලබ
න පිනිස, මේ ආරනා සුමලාට කීමි.
ලෝකයේදී සුමලා දුකට පැමින
නවා ඇත; සුමිත් හිරි සිතීන් සිට
පල්ලාය; මම ලෝකයෙන් ජයගති
මිහි” කියේය.

17. පරිවේද. ගේසුසවහන්සේ මෙ
සේ කියා සිටියාදෙසට ඇත් ඔසවා,
කියනුගේ “පියානනිකන්ස, කාලය
2. පැවුණුගේය. ඔබවහන්සේ විසින්
ඔබගේ පුත්‍රයාට දෙනලද සියල්
ලන්ට සදකාල ජීවනග දෙන පිනි
ස ඔබවහන්සේ සියළු මනුෂ්‍යයන්
කෙරෙහි ඔහුට බලග දන් හෙයින්,
ඔහු කරනකොටගෙන ඔබවහන්
සේට ගෝරව ලැබෙන පිනිස ඔබ
වහන්සේගේ පුත්‍රයාට ගෝරව දුන
3. මැනව. ඒ සදකාල ජීවනගනම්,
එකම සැබැවූ දෙවිවූ ඔබවහන්සේ
සහ ඔබවහන්සේ විසින් එවනලද්
දවූ ගේසුස් ක්‍රිස්තුස් දනගැන්ව වේ.
4. මම ඔබවහන්සේ පොලොවේ
ගෝරවයට පැමිනවීමි. ඔබවහන්සේ
මට කරන්නට දන් වැඩ තීන්දුක
5. ලෙමි. දනට පියානනි, ලෝකය
මැව්වට පලවූවෙන් ඔබවහන්සේ
ලග මට තිබුනාවූ ගෝරවගෙන්,
ඔබවහන්සේ ලගදී මා ගෝරවයට
6. පැමිනෙව්ව මැනව. ඔබවහන්සේ
විසින් ලෝකයෙන් මට දන් මනුෂ්‍ය
යන්ට ඔබගේ නාමය එළිදරව්ක
ලෙමි. ඔවුන් ඔබවහන්සේ සන්තක
වූවෝය; ඔබවහන්සේ ඔවුන් මට

දුන්නේය; ඔවුන් ඔබවහන්සේගේ
 7. වචනය රක්ෂාකරලා. ඔබවහන්
 සේ මට දුන් සියල්ල ඔබවහන්සේ
 8. ලකිණැති ඔවුන් දුන් දනිති. ඔබ
 වහන්සේ විසින් මට දුන් වචන මම
 ඔවුන්ට දුනිමි; ඔවුන් ඒවා පිළිගෙ
 න, මම ඔබවහන්සේ කෙරෙහි ආ
 බව අනුමානයක් නැතුව දුන, ඔබ
 වහන්සේ මා එවූ බව අදහගත්තෝ
 9. ය. මම ඔවුන් නිසා යාඥාකරමි;
 ලෝකයා නිසා යාඥාකොකරමි;
 නුඹුන් ඔබවහන්සේ මට දුන්නාවූ
 ඔවුන් නිසා යාඥාවෙමි; මන්තිසාද,
 ඔවුන් ඔබවහන්සේ සත්තකය.
 10. මා සත්තක සියල්ල ඔබවහන්
 සේ සත්තකය; ඔබවහන්සේ සත්
 තක සියල්ල මා සත්තකය. මමද
 ඔවුන් කරනකොටගෙන ගොරව
 11. ගව පැමිණියෙමි. මෙතැන් පටන්
 මම ලෝකයේ නොසිටිමි; නුඹුන්
 ඔවුන් ලෝකයේ සිටිති; මම ඔබව
 හන්සේ ලගට එමි. සුඛවූ පියානෙහි,
 ඔබවහන්සේ මට දුන්නාවූ ඔවුන් අප
 ගේම ඒකත්වයක් වෙත පිනිස ඔබ
 වහන්සේගේ නාමයෙන් රක්ෂාකර
 12. වැනව. මම ඔවුන් සමග ලෝක
 යේ සිට්දදී, ඔවුන් ඔබවහන්සේගේ
 නාමයෙන් රක්ෂාකෙලෙමි; ඔබව
 හන්සේ මට දුන්නාවූ ඔවුන් ප්‍රචේ
 සම් කෙලෙමි; විනාසගෙහි පුත්‍රයා
 හැර, ඔවුන් අතරෙන් කවුරුවත්
 විනාසවූයේ නැත; බෙසේ ලියවිල
 13. සම්පූර්ණවූයේය. නුඹුන් දුන්
 ඔබවහන්සේ ලගට මම එමි; මාගේ
 ප්‍රියිය ඔවුන් කෙරේ සම්පූර්ණවෙ
 ත පිනිස, ලෝකයෙහිදී මේ කාරනා
 14. කිහිමි. මම ඔවුන්ට ඔබවහන්
 සේගේ වචනය දුනිමි. මම ගම්බේ
 ලෝකයාගේ පක්ෂයට නොවෙමිද,
 එසේම ඔවුනුත් ලෝකයාගේ පක්ෂ
 යට නොවෙති; ඒ නිසා ලෝකයා
 15. ඔවුන්ට ශෛර වූයේය. ඔබව
 හන්සේ විසින් ඔවුන් තදුරෙන්

රක්ෂාකරගත්ව මිස, ලෝකයෙන්
 16. ගෙනයන්ව යාඥාකොකරමි. මම
 ගම්බේ ලෝකයාගේ පක්ෂයට නො
 වෙමිද, එසේම ඔවුනුත් ලෝකයා
 17. ගේ පක්ෂයට නොවෙති. ඔබව
 හන්සේගේ සැබෑකමෙන් ඔවුන්
 පිරිසිදුකලවැනව; ඔබවහන්සේගේ
 18. වචනය සැබෑකමනම් වේ. ඔබ
 වහන්සේ මා ලෝකයට එව්වාසේම,
 19. මම ඔවුන් ලෝකයට ගිවිසිමි. සැ
 බෑකමෙන් ඔවුන් පිරිසිදුවෙන පිනි
 ස, ඔවුන් නිසා මා පිරිසිදුකරගනිමි.
 20. “තවද ඔවුන් නිසා පමනක්
 නොව, ඔවුන්ගේ වචනය කරන
 කොටගෙන මා අදහන්නවූන් නි
 21. සාත් යාඥාකරමි. ඔබවහන්සේ
 මා එවූ බව ලෝකයා අදහගන්නා
 පිනිස, ඔවුන් සියල්ලෝ එකඟයක්
 වේවා. පියවූ ඔබවහන්සේ මා ඇතු
 ලෙහින් මම ඔබවහන්සේ ඇතුලෙ
 හින් සිටින්නාසේම, අප ඇතුලෙහි
 22. ඔවුනුත් එකඟයක් වේවා. අපි
 එකඟයක්ව සිටින්නාසේම ඔවුනුත්
 23. එකඟයක්වෙන පිනිසද, මම ඔ
 වුන් ඇතුලෙහිද ඔබවහන්සේ මා
 ඇතුලෙහිද සිටිමෙන් ඔවුන්ගේ
 එකඟයක්වීම සම්පූර්ණවෙන පිනි
 සද, ඔබවහන්සේ මා එවූ බවත් ඔබ
 වහන්සේ මට ප්‍රේම කලයේම ඔවුන්
 ටත් ප්‍රේමකල බවත් ලෝකයා දන
 ගන්නා පිනිසද, ඔබවහන්සේ වි
 සින් මට දුන් මගිමග මම ඔවුන්ට
 24. දුනිමි. පියානෙහි, ලෝකය
 වැව්වට පලවූවෙන් මට ප්‍රේමක
 ලාවූ ඔබවහන්සේ විසින් මට
 දුන් මගිමග ඔබවහන්සේ මට
 දුන්නාවූත් වසිනුත් දක්නා පිනිස,
 මම සිටින තැන ඔවුනුත් මා සමග
 25. සිටිවට කැමැත්තෙමි. බව්ව්වූ
 පියානෙහි, ලෝකයා ඔබවහන්සේ
 හැඳින්වේ නැත; නුඹුන් මම ඔබව
 හන්සේ හැඳින්වෙමි; මොවුන් ඔබ
 වහන්සේ මා එවූයේකැයි දනගත්

26. තෝග. ඔබවහන්සේ වට ඇත්තා වූ ප්‍රේමය ඔවුන් ඇතුලෙහිද මමත් ඔවුන් ඇතුලෙහිද වෙන පිහිස, ඔබවහන්සේගේ නාමය ඔවුන්ට දැන්වීම්, දන්වන්නෙමි” කීසේක.

18. පරිච්ඡේදය. රේසුස්වහන්සේගේ මෙහි කියා, තවත් ගෝලයන්: සමග කෙළොත්තම් මග එගොඩට ගොස්, එහි තිබෙන උපකතට ගෝලයන් ස 2. මග පැමිණිසේක. රේසුස්වහන්සේ තවත් ගෝලයන් සමග නොගෙස්ව ර එහිගිය බැවින්, උනුහන්සේ පාචා දෙන සුදක් ඒ ස්ථානය දැන පුරු 3. දුග. එහෙයින් ඔහු සේනාව සහ නායක පූර්කයන්ගෙන්ද එරිසින් ගෙන්ද සේවකයන් ලබාගෙණ, පහන් විලක්කු ආශ්‍රිත කරගෙන එන 4. නට ආරෝග. රේසුස්වහන්සේ තවත් පැමිණෙන සියළු දේ දැන පිටත්ව ගොස්, “නුබලා සොගත් නේ කාදුයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේ 5. ක. ඔවුන් උත්වහන්සේට උත්තර දෙමින්, “නාසරුත් රේසුස්ගයි” කීවේය. රේසුස්වහන්සේ, “ඒ මම ගයි” කීසේක. උත්වහන්සේ පාචා දෙන්නා වූ සුදක් ඔවුන් සමග සිටී 6. රෝග. “ඒ මමගයි” රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කී වේලේම, ඔවුන් පස් සෙන් පස්සට ගොස් මිම වැටුවෝය. 7. නැවතත් උත්වහන්සේ “නුබලා සොගත් නේ කාදුයි” ඇසුරේක. ඔවුන් “නාසරුත් රේසුස්ගයි” කී 8. වේග. රේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “ඒ මමගයි නුබලා ට කිමි. එහෙයින් නුබලා මා සොගත් නේනම්, මොවුන්ට ගන්ට හැරපල් 9. ලාගයි” කීසේක. මෙසේ කීවේ, “ඔබවහන්සේ වට දුන්නවුන්ගෙන් කවුරුවත් විනාසවුනේ නැතැයි” උත්වහන්සේ විසින් කියනලද වචන මෙසේ සම්පූර්ණවෙන පින

10. සග. එකල කවුළක් කරන් සිටී. සීමොන් පේත්‍රස් ඒක ඇද, නායක පූර්කයාගේ වැඩකාරයෙකුට ගසා, ඔහුගේ දකුණු කන කපාදමීය. ඒ වැඩ 11. කාරයාගේ නම මල්කස්ග. එවිට රේසුස්වහන්සේ පේත්‍රස්ට කියන සේත්, “නුබේ කවුළු කොපුලේ දමා පත්ත; පියානන්වහන්සේ විසින් වට දුන් කුසලාන නොබොම්දුයි” කීසේක. 12. එකල සේනාවද සේනාපතී යාද සුදෙව්වරුන්ගේ සේවකයෝද 13. රේසුස්වහන්සේ අල්ලා බැඳ, ඒ අවුරුද්දට උත්තම පූර්කවූ කායා එස්ගේ මාමා වූ අන්තස් ලගට පලවූ 14. කොට ගෙනගියේය. ඒ කායා එස්, “සෙනග නිසා එක් මනුෂ්‍යයෙකුගේ මරනය ප්‍රයෝජන ඇතැයි” මන්ත්‍රණ සභාවෙහිදී සුදෙව්වන්ට කී නැතැත්තාය. 15. සීමොන් පේත්‍රස්ද තවත් ගෝලයෙක්ද රේසුස්වහන්සේ පස් සේ ගියේය. ඒ ගෝලයා උත්තම පූර්කයා විසින් අඳුනන බැවින්, රේසුස්වහන්සේ සමග උත්තම පූර්කයාගේ සාලාවට ඇතුල්වූහෝය. 16. නුමුත් පේත්‍රස් දෙරකඩ ලග පිටත සිටියේය. එවිට උත්තම පූර්කයා විසින් අඳුනනලද ඒ අනිත් ගෝලයා පිටතට ගොස්, දෙරටුපා ලිට කියා, පේත්‍රස් ඇතුලට ගෙන 17. ආරෝග. එවිට දෙරටුපාලි වූ දසී, “නුබන් ඒ මනුෂ්‍යයාගේ ගෝලයන්ගෙන් එකෙක් නොවේදුයි” පේත්‍රස්ට කීවාය. “මම නොවෙමි” 18. කීය. සිතල බැවින්, වැඩකාරයෝද සේවකයෝද ගිනි දල්වා තපි මින් සිටියේය. පේත්‍රස්ද ඔවුන් සම 19. ග ගිනි තපිමින් සිටියේය. එවිට උත්තම පූර්කයා රේසුස්වහන්සේගේ ගෝලයන් ගැනද, ඉතැන්විම ගැනද, උත්වහන්සේගෙන් ඇසුරේ 20. ය. රේසුස්වහන්සේ ඔහුට උත්

තර දෙමින්, “මම ප්‍රකාශයෙන්
ලොවට කථාකෙලමි; සුදෙව්වරුන්
නිතර රැස්වෙන්නාවූ සිතගෝගවල
දිත් දෙව මාලිගාවේදීත් නිතරම
ඉඟැන්විමි; රහසින් කිසිවක් නොකි
21. ගෙමි. මාගෙන් අඟන්ගෙන් මක්
නිසාද? මාගේ වචන ඇසුවත්ගෙන්
මම ඔවුන්ට කීවේ මොකදැයි අසා
පත්ත. මම කීවේ මොකදැයි ඔවුන්
22. දනිති” කීසේක. උනිහන්ගේ
මෙසේ කීකල, ලගසිව්ගාවූ සේවක
ගත්ගෙන් එකෙක්, “උත්තම පූජ
කයාට මෙසේ උත්තර දෙන්නේද”
කියා, ගේසුස්වහන්ගේට අතුල් පහ
23. රක් ගැසීය. ගේසුස්වහන්ගේ
ඔහුට උත්තර දෙමින්, “මම තර
කක් කිමිනම්, ඒ තරක ගැන සාක්ෂි
දීපත්ත; භොදක් කිමිනම්, මට පහ
ර දෙන්නේ වන්නිසාදැයි” කීසේක.
24. බැඳලා සිටි උස්වහන්ගේ අත්
තස් විසින් උත්තම පූජකවූ කායා
25. එස් ලගට ගවුනු ලැබුණේක. සි
මොත් පේතුස් ගිනි තපිමින් සිටි
කල, ඔවුන් “සුඛ ඔහුගේ ගෝල
ගත්ගෙන් එකෙක් නොවේදැයි”
ඔහුට කීවේය. “නැත; මම නො
26. වෙමි” කීසේය. උත්තම පූජ
කයාගේ වැඩකාරගත්ගෙන් එකෙක්
වූ, පේතුස් විසින් කත කැපූ තැනැ
තාගේ නැගෙක්, “ඔහු සවග ලග
ගේ සිටි සුඛ සුදුවිමදැයි” කීය.
27. එවිට පේතුස් නැවතද, “නැ
තැයි” කීය. එවලේම කුකුලා හඬ
ලීය.

28. එකල ඔවුන් ගේසුස්වහන්ගේ
කායාඵස් ලගින් නවුසාලාවට ගෙන
ගියේය. එවිට පහන්වීය. ඔවුන්
පාස්තු මංගලා කැමට අපවිත්‍ර
නොවෙන පිනිස, නවු සාලාවට ඇ
29. තුල්වූගේ නැත. එකල පිලාත්
ඔවුන් වෙතට පිටත්ව ගොස්, “මේ
මසුණයාට විරුඬව මොන වරදක්
30. තබද්දැයි” කීය. ඔවුන් උත්තර

දෙමින්, “මොහු වැරදිකාරගෙන්
නොවිනම්, සුඛට ඔහු පාචා නො
31. දෙවුය” කීවේය. එවිට පිලාත්,
“සුඛලා ඔහු ගෙනගොස්, සුඛලා
ගේ ව්‍යවස්ථාව ලෙස විනිශ්චය කර
පල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීය. එවිට
සුදෙව්වරු, “කිසිවෙක් වරන්ට අපට
32. බලය නැතැයි” කීවේය. මෙ
සේ වූගේ, ගේසුස්වහන්ගේ මොන
වරකයකින් මැරෙනගේක්ද කියා
තමන්වහන්ගේ විසින් කියා තිබුන
වචනය සම්පූර්ණවෙන පිනිසය.
33. එවිට පිලාත් නැවත නවුසාලා
වට ඇතුල්ව ගේසුස්වහන්ගේ කැඳ
වා, “සුඛ සුදෙව්වන්ගේ රජදැයි”
34. ඇසුරේය. ගේසුස්වහන්ගේ ඔහු
ට උත්තර දෙමින්, “සුඛම මෙසේ
කියන්නේද, නොහොත් අනුත් මා
ගැන එසේ සුඛට කීවේදැයි” කීසේ
35. ක. පිලාත් උත්තර දෙමින්,
“මම සුදෙව්වෙක්ද? සුඛම ජනි
සුදු නාගකපූජකගේද සුඛ මට පා
වාදුන්ගේය. සුඛකල් මොකදැයි”
36. කීය. ගේසුස්වහන්ගේ උත්තර
දෙමින්, “මාගේ රජ්‍යය මේ ලෝක
ගෙන් නොවේය. මාගේ රජ්‍යය මේ
ලෝකගෙන් විනම්, මම සුදෙව්ව
රුන්ට පාචාදෙසු නොලබන පිනිස,
මාගේ වැඩකාරගේ සුඛ කෙරෙහි.
දුන් මාගේ රජ්‍යය වෙසින් නොවේ
37. යයි” කීසේක. එවිට පිලාත්,
“එසේවිනම් සුඛ රජෙක්දැයි” උත්
වහන්ගේට කීය. ගේසුස්වහන්ගේ
උත්තර දෙමින්, “මම රජෙයි සුඛ
ව කියන්නේය. මම උපන්නෙත්,
ලෝකයට ආවෙන් සැබෑකමට සා
ක්ෂිදෙන පිනිසය. සැබෑකමෙන්
වූ තැනැත්තේ මාගේ ශබ්දය අ
38. සත්තේයයි” කීසේක. පිලාත්
“සැබෑකමනම් මොකදැයි” උත්ව
හන්ගේට කියා, නැවත සුදෙව්ව
රුන් වෙතට පිටත්ව ගොස්, “මොහු
අත කිසි වරදක් මට පෙනෙන්නේ

39. නැත. සුමුත් පාස්කු මංගල්ලය
ගෙහිදී සුබලාට මා විසින් එකෙන්
මුද දෙන සිරිතක් තිබේ; එහෙ
යින් සුදෙව්වන්ගේ රජ මා විසින්
සුබලාට මුද හරිත්ව සුබලා කැමති
40. දැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේය. එ
විට ඒ සියල්ලෝ නැවත මොර
ගසමින්, “මොහු හොඳේය; ඔරබි
බාගයි” කීවේය. ඔරබිබා හො
රෙන්න.

19. පරිච්ඡේදය. එවිට පිරාත් ගේසුස්
වහන්සේට කසවලින් තැලෙව්වේය.
2. හේවාගේද කවු ඔවුන්ගෙන් හො
තා උත්වහන්සේගේ ගිණේ තබා,
3. රත් වහන්සේ උත්වහන්සේට
හදවා, “සුදෙව්වන්ගේ රජුරුවෙ
නි, සුවයේ සිටිනසේත්වයි” කියා
උනිහන්සේට අතුල්පතර දුන්නා
4. ය. එකල පිරාත් නැවත පිටත්ව
ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක්
වට නොපෙනෙන බව සුබලා දුන
ගත්තා පිනිස, මොහු සුබලා ලඟට
5. ගෙනාගෙමි” ඔවුන්ට කීය. එවි
ට ගේසුස්වහන්සේ කවු ඔවුන්ගේ
රත් වහන්සේ දරමින් පිටතට ආසේ
ක. එවිට පිරාත්ද “ඒ වහන්සා
6. බලාපල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීය. එ
විට නායකපුරකගේද ගේවකගේද
උනිහන්සේ දක, මොරගසමින් “කු
රුසියෙහි ඇනගැසුවමැනව; කුරුසි
ගෙහි ඇනගැසුවමැනවයි” කීවේය.
පිරාත්, “සුබලාට මොහු ගෙන
ගොස් කුරුසියෙහි මරපල්ලාය; මො
හුඅත කිසි වරදක් වට පෙනෙන්නේ
7. නැතැයි” ඔවුන්ට කීය. සුදෙව්වරු
ඔහුට උත්තර දෙමින්, “අපට වැඩ
සැමක් ඇත; තමා විසින්ම තමන්
දෙව්ගත්වහන්සේගේ පුත්‍රයාගෙයි කී
බැවින්, ඒ වැඩසැම මැව්ව ඔහු
8. මරනගට සුදුසුගයි” කීවේය. පි
9. ලාත් ඒ අසා වඩා හගව, නැවත
නවුසාලාවට ඇතුල්ව, “සුබකොත

නිත්දැයි” ගේසුස්වහන්සේට කීගේ
ය. ගේසුස්වහන්සේ ඔහුට කිසි උත්
10. තරයක් දුන්නේ නැත. එකල පි
ලාත්, “සුබ මට කළාකරන්නේනැද්
ද? සුබ කුරුසියෙහි ඇනගසන්නටද
මුදන්වද මට බලය ඇති බව දන්
සේ නැද්දැයි” උත්වහන්සේට කීය.
11. ගේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙ
මින්, “ලුඞ්න් සුබට නොදෙනලද්
දේනම්, මට විරුඔව සුබට කිසි බල
ගක් නැත; එහෙයින් මා සුබට පාවා
දුන් නැතැත්තාව වැඩි මහත් පව්
12. ඇත්තේයයි” කීසේක. එතැන්
පටන් පිරාත් උත්වහන්සේ මුදන්ව
ගෙවීය. සුමුත් සුදෙව්වරු, මොරග
සමින් “මොහු මිදුවොත් සුබකාසිසර්
ගේ මිත්‍රයානොවේය. ගෙවැත්තමාව
රජ කරගනිනම්, ඔහු කාසිසර්ව විරු
බව කළාකරන්නේයයි” කීවොය.
13. පිරාත් ඒ බස් අසා, ගේසුස්ව
හන්සේ පිටතට අරගෙන, හෙබ්බු
හාහාබෙන් ගබ්බතාගෙයි කිහිස
ගල්ලාලිනම් ඉබිමේ නවු අසනගෙයි
14. ඉදගත්තේය. එවිට පාස්කු මංග
ල්ලය සුදනම්කරන දවසේ හටවති
පැය පවසාමි. එවිට ඔහු, “සුබලා
සේරජ බලාපල්ලාගයි” සුදෙව්වන්ට
15. කීය. සුමුත් ඔවුන්, මොරගසමින්
“ඔහු අහස්කලමැනව; අහස්කල
මැනව; ඔහු කුරුසියෙහි ඇනගැසුව
මැනවයි” කීවේය. පිරාත්ද, “සුබලා
ගේ රජ කුරුසියෙහි ඇනගසමිදැයි”
ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේය. එවිට නායක
පුරකගේ උත්තර දෙමින්, “කාසි
සර් මිස අපට වෙහ රජෙක් නැතැයි”
16. කීවේය. එකල ඔහු ගේසුස්ව
හන්සේ කුරුසියෙහි ඇනගසනු
ලබනපිනිස ඔවුන්ට පාවාදුන්නේය.
එවිට ඔවුන් ගේසුස්වහන්සේ අල්බා
ගෙන ගියේය.

17. උත්වහන්සේ තමාගේ
කුරුසිය උසුලාගෙන හෙබ්බු හා
හාබෙන් ගොල්ලොනාගෙයි කිහිස

ලද ඉස්කවලඝාතයට පිටත්ව ගිය
 18. සේක. එහිදී යෙසුස්වහන්සේ
 මැදිකොට, උන්වහන්සේගේ දෙපැ-
 තෙන් උන්වහන්සේ සමග වෙහෙත්
 දෙන්නෙක් කුරුසියෙහි ඇහැරුණු
 19. වෝග. තවද පිලාත් පත්‍ර-
 ගත් ලියා කුරුසියෙහි තැබීය. ඒ පත්‍ර-
 ගේ, “මේ යුදෙව්වන්ගේ රජවූ නාස-
 රුත් යෙසුස්වහන්සේ” ලියනලද්දේය.
 20. යෙසුස්වහන්සේ කුරුසියෙහි
 ඇහැරුණු ඝාතය සුවරට සම්ප-
 වැවින්, යුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ
 දෙනෙක් ඒ පත්‍රය කිවෝය.
 ඒ පත්‍රය හෙබ්‍රෙවු ග්‍රීක් ලතින්
 යන භාෂාවලින් ලියා තිබුනේය.
 21. එවිට යුදෙව්වන්ගේ නායක පූජ-
 කයෝ කථාකොට, “යුදෙව්වන්ගේ
 රජයෙහි නොලියා, මම යුදෙව්වන්ගේ
 රජයෙහි, ඔහු විසින් කිහිපලද්දේයෙහි
 ලිවීමැනවයි” පිලාත්ට කීවෝය.
 22. පිලාත් “මම ගමන් ලිවීමද, ඒක
 23. ලිවීමයි” කීයේය. හේවාරෝ
 යෙසුස්වහන්සේ කුරුසියෙහි ඇහ-
 රුණුකල, උන්වහන්සේගේ වහනු
 අරගෙන, එක එක හේවාරයාට එක
 එක කොටස බැහින් සතර කොට
 සත් කලෝය. උනිහන්සේගේ ගට
 ඇඳුමද ගත්තෝය. ඒ ඇඳුම නොම-
 හා උඩ පටන් මුළුල්ලම විශ්‍රා තිබූ
 24. නේය. එබැවින් “මේක නොහි-
 රා කාට වේදෙහි දැනගන්නා පිණිස
 දුදු දමමුයයි” ඔවුනොවුන් කීවෝය.
 මෙසේවූහ “මාගේ වහනු ඔවුන්අත-
 රේ බෙදා, මාගේ ඇඳුම පිණිස දුදු දුමු
 වෝයයි” යන ලියවිලි සම්පූර්ණ
 වෙහෙපිණිසය. එහෙයින් හේවාරෝ
 25. මෙලෙසකලෝය. තවද යෙසුස්ව-
 හන්සේගේ මැනිගේද, මැනිගේගේ
 සහෝදරවූ කෙලයෝමාගේ භාග්‍යාවූ
 මරියාද, මන්දලාගේ මරියාද, උනි-
 හන්සේගේ කුරුසිය ලඟ සිටියෝය.
 26. එවිට යෙසුස්වහන්සේ ලඟ සිටි-
 නොවූ තමන්ගේ මැනිගේද, තමන්

විසින් දේවකරනලද හෝලයාද
 දුක, “සත්‍රිග, සුබේ පුත්‍රයා බලාපත්
 නැයි” තමාගේ මැනිගේට කියා
 27. “සුබේ මැනිගේ බලාපත්
 නැයි” හෝලයාට කීසේක. එමේ
 ලෙහි පටන් ඒ හෝලයා තමාගේ
 28. ගෙදරට ඇ පිලිගත්තේය. ඉන්
 පසු යෙසුස්වහන්සේ දුන් සියල්ල
 තීන්දුවූන බව දුක, ලියවිල්ල සම්-
 පූර්ණවෙහ පිණිස, “පිපාස ඇත්
 29. නෙමිනි” කීසේක. එවිට කාන්-
 ගෙන් පිරුණු භාජනයක් එහි තබා
 තිබුනේය. ඔවුන් මුදු ගත්තත් කාන්-
 ගෙන් පොවා, හිසොප්දඩක බැඳ,
 උන්වහන්සේගේ මුඛයට දික්ක
 30. ලෝය. යෙසුස්වහන්සේ කාන්-
 ගෙන් “තීන්දුවූනෙයයි” කියා,
 හිස නවා ප්‍රාන පාටාදුන්
 සේක.

31. ඒ දවස සුදනම්කරන දවස
 බැවින්, සබත් දවසේ ශරීර කුරුසි-
 යෙහිම නොතිබෙන පිණිස, ඔවුන්
 ගේ කෙඩා බිදවා ඔවුන් අහන්කර
 වන්ට, යුදෙව්වරු පිලාත්ගෙන් ඉල්ලී
 32. වෝය. මක්නිසාද ඒ සබත්දවස
 මහත් දවසක්ය එකල හේවාරෝ ඇ-
 වීත්, උනිහන්සේ සමග කුරුසියෙහි
 ඇහැරුණුකල පලවූවෙහිගාගේ සහ
 33. අනිකාගේත් කෙඩාබිත්දෝය. සු-
 මුත් ඔවුන් යෙසුස්වහන්සේ ලඟට ඇ-
 වීත්, උනිහන්සේ මල බව දුක, උන්-
 වහන්සේගේ කෙඩා බිත්දේ නැත.
 34. තවද හේවාරිග්ගෙන් එකෙක්
 හෙල්ලයකින් උනිහන්සේගේ ඇල
 පතට ඇත්තේය; එවිල්ල ලේත් ව
 35. ගුරත් එහිත් පිටත්වූනේය. ඒ දුටු
 තැනැත්තෝ එයට සාක්ෂි දුන්නේය;
 ඔහුගේ සාක්ෂි සැබෑය; සුබලා අද
 හන පිණිස, ඔහු සැබැව් කියන බව
 36. ඔහුම දන්නේය. මේ සිබවූහේ,
 “උනිහන්සේගේ ඇටවලින් එකක්
 වත් බිඳිනු නොලැබෙයි” ලියා
 තිබුන ලියවිල්ල සම්පූර්ණවෙහ

37. පිනිසය. නැවතත්, “ඔවුන් විසින් අත්නාලද තැනත්වහන්සේ බලනවා ඇතැයි” වෙත ලියවිල්ලක කියා තිබෙන්නේය.

38. ඉන්පසු යුදෙව්වන්ට හසින් රහසින් යෙසුස්වහන්සේට ගෝලවූ, අර්මාතයෙහි ගෝසැප් යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු ගෙනගෙන පිනිස, පිලාත්ගෙන් ඉල්ලීම; පිලාත් අවසර දුන්නේය. එහෙයින් ඔහු ඇවිත්, යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු ගෙන

39. ගියේය. පලමුවෙන් යෙසුස්වහන්සේ ලඟට රුච්ඡියෙහි ආවාටු නික දේමුන්ද ගැබ්ගත් මිත්‍රවූ අතිල් රත් තල්සියයක් පවත අරගෙන ආයේය.

40. එකල ඔවුන් යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු අරගෙන, යුදෙව්වරුන් තැන්පත්කරන සිරිගේ හැසිරීමට සුවද බඩු සමග රෙදිවලින් වෙළ

41. වෝය. උනිහන්සේ කුරුසියෙහි ඇතැහැනු ස්ථානයෙහි උගනක් විය. ඒ උගනෙහි කවදවත් කවුරුවත් නොතැබුවාටු අළුත් සොහොන්

42. ගෙයක් තිබුනේය. යුදෙව්වරුන්ගේ සුදුකම් කරන දවස බැවින්ද, ඒ සොහොන් ගෙය සමීප බැවින්ද, යෙසුස්වහන්සේ එහි තැබුවෝය.

20. පරිච්ඡේදය. සතියේ පලමුවෙනිද අළුතම වේලේ, මන්දලායෙහි මරියා අපුර තිබෙද්දීම සොහොන්ගේ ලඟට ගොස්, සොහොන් ගෙයින් ගල අහක්කොට තිබෙන බව

2. දුටුවාය. එවිට ඇ සිමොන් පේත්‍රස්ලඟටද, යෙසුස්වහන්සේ විසින් පේත්‍රමකරණලද අනිත් ගෝලයා ලඟටද දුටුගෙන ගොස්, “ආමිනිහන්සේ සොහොන් ගෙයින් අහක්කොට ගෙනගොස්, කොතන තැබුවෝද නොදනිමුයි” ඔවුන්ට කීවාය.

3. එකල පේත්‍රස් සහ අනිත් ගෝලයා සොහොන් ගේ ලඟට ගත්ව

4. පිටනු, දෙනනම එක දිව්වෝය.

අනිත් ගෝලයා පේත්‍රස්ට ඉස්සරින් වඩා හනින දිවගොස්, පලමුකොට

5. සොහොන්ගෙය ලඟට පැමිණ, නැමී බලා එහි තබනලද රෙදි දුටුයේය.

එසේ කුමුත් ඇතුලට ගියේ නැත.

6. එවිට සිමොන් පේත්‍රස් ඔහු පස්සේ සොහොන් ගෙව ඇතුල්ව, රෙදි

7. තබා තිබෙන බවද, උත්වහන්සේගේ හිස වට වෙළු රෙදිකඩ ඇඳුම් සමග නැතිව වෙන තැනක තනිම අකුලා තබා තිබෙන බවද

8. දුටුයේය. එකල පලමුකොට සොහොන් ගෙය ලඟට ආවාටු ඒ අනිත් ගෝලයාද ඇතුල්ව, බලා ඇදහූ

9. යේය. මක්නිසාද, “උනිහන්සේ මලවුන්ගෙන් නැඟිවිත්ව යුතුයයි” ලියනලද ලියවිල්ල ඒතාක්කල් ඔ

10. වූන් දැනගොගත්තෝය. එවිට ගෝලයෝ තමතමන්ගේ ගෙවලට

11. නැවත ගියෝය. කුමුත් මරියා සොහොන් ගෙය ලඟ පිටත හඬමින් සිටියාය. හඬන්නාවූ ඇ නැමී සො

12. හොන් ගෙය බලා, යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු තබනලද ස්ථානයෙහි සුදු වස්ත්‍ර හඳුනාලද දේවදූතයෝ දෙන්නෙක්, එකෙක් හිස ලඟද එකෙක් පාද ලඟද, ඉන්න බව දුටු

13. වාය. ඔවුන්, “භක්‍රිය, මක්නිසා හඬන්නිදයි” ඇට කීවෝය. ඇ,

“මාගේ ආමිනිවහන්සේ අහක්කොට ගෙන, කොතන තැබුවෝදයි නොදන්න නිසායයි” කීවාය.

14. ඇ වෙසේ කියා ආපසු හැරී, යෙසුස්වහන්සේ සිටින බව දුටුවාය. කුමුත් යෙසුස්වහන්සේ බව දැන

15. ගත්තේ නැත. යෙසුස්වහන්සේ, “භක්‍රිය, මක්නිසා හඬන්නිද? කවිඳු සොයන්නිදයි” ඇට කීසේය. ඇ

උගන්ගොව්වායයි සිතා, “ආමිනි, කුඩ විසින් උත්වහන්සේ ගෙනගෙන ලද්දෙනම්, උත්වහන්සේ කොතන තැබුවේදයි මට කිව්වැනව; එවිට මම උනිහන්සේ ඉවත්කොට ගෙන

16. ගම්බි” කීවාය. යෙසුස්වහන්සේ,
“මරියා” කියා ඇට කීසේක. ඇ
හැරී, “රබ්බොනිසි” උනිහන්සේට
කීවාය. රබ්බොනි ගනු ආවාරිති ගන

17. අතීති. යෙසුස්වහන්සේ, “මට අ
න තවත්තට එපාය; මන්තිසාද මා
ගේ පියානත්වහන්සේ උනට තවම
නොහැරගෙමි. නුමුත් මාගේ සහෝද
රයන් උනට ගොස්, ‘මම මාගේ පියා
නනිහන්සේද නුබලාගේ පියානත්
වහන්සේද, මාගේ දෙවියන්වහන්
සේද නුබලාගේ දෙවියන්වහන්සේද
උනට හනිමි’ ඔවුන්ට කියාපත්

18. හැසි” ඇට කීසේක. මන්දලා
ගෙහි මරියා ගොස්, තමා විසින් ස්වා
මිත්වහන්සේ දුටු බවද, උන්වහන්
සේ විසින් මෙසේ තමාට කී බවද,
ගෝලයන්ට දන්නුඩාය.

19. සතියගෙහි පලමුවෙනිවු එමද
සවස, ගෝලයෝ එක්ව සිටි තැන්හි
සුදෙව්වන්ට හසින් දෙරවල් වැසු
කල්හි, යෙසුස්වහන්සේ ඇතින් මැද
සිට, “නුබලාට සමාදානය මේවයි”

20. ඔවුන්ට කීසේක. උන්වහන්සේ
මෙසේ කියා, තවත්වහන්සේගේ
අත්ද ඇලයද ඔවුන්ට දක්වුසේක.
එවිට ගෝලයෝ ස්වාමිත්වහන්සේ

21. දැක සන්තෝසවුහෝය. යෙසුස්
වහන්සේ, “නුබලාට සමාදානය
මේවයි” ඔවුන්ට නැවත කියා, “පි
යානත්වහන්සේ මා එවුසේම, මම

22. නුබලා ගවමිසි” කීසේක. උන්
වහන්සේ මෙසේ කියා ඔවුන් දෙසට
නුග්ම ගෙලා, “සුඛාත්මය ඉවසාපල්
23. ලාය. ගම් කෙනෙකුගේ පච්ඡුබ
ලා මුදනවාහම්, ඒවා ඔවුන්ට මිදෙ

නු ලැබේ; ගම් කෙනෙකුගේ පච්ඡු
බලා බඳිනවාහම්, ඒවා බඳිනු ලැ
බේගයි” ඔවුන්ට කීසේක.

24. යෙසුස්වහන්සේ ආකල,
දෙලසගෙන් එකෙක්වූ දිදිමුස්නම්
තෝමස් ඔවුන් සමග සිටියේ නැත.

25. එහෙයින් අතින් ගෝලයෝ,

“ස්වාමිත්වහන්සේ දුටුවුගයි” ඔහුට
කීවේය. නුමුත් ඔහු කියනුයේ,
“උන්වහන්සේගේ අත්වල ඇත
ගැසු ලකුන නොදැක ඇතැහැසු ලකු
ගේ මාගේ ඇඟිල්ල නොබහා,
උන්වහන්සේගේ ඇලගෙහි මාගේ
අත නොබහා, නොඅදහමි” ඔවුන්
26. ට කීය. අවදවසකට පසු උන්ව
හන්සේගේ ගෝලයෝ නැවත ගේ
ඇතුලෙහි සිටියෝය; තෝමස්ද
ඔවුන් සමග සිටියෝය. දෙරවල් වැසු
කල, යෙසුස්වහන්සේ ඇතින් මැද
සිට, “නුබලාට සමාදානය මේවයි”

27. කීසේක. එකල උන්වහන්සේ,
“නුබෙ ඇඟිල්ල මෙහි දිගුකොට,
මාගේ අත් බලා, නුබෙ අත මෙහි
දිගුකොට මාගේ ඇලගෙහි බහා,
අවිස්වාස නොකොට අදහා ගනින්
28. හැසි” තෝමස්ට කීසේක. තෝ
මස් උත්තර දෙමින්, “මාගේ ස්වාමි
නි, මාගේ දෙවියනි” උන්වහන්
29. සේට කීය. යෙසුස්වහන්සේ,
“තෝමස්, නුබ මා දුටු බැවින් අදහ
ගත්තෝය; නොදැක අදහන්තෝවා
සනාවත්තගෝගයි” ඔහුට කීසේක.

30. මේ පොතේ කොළියනලද
වෙනත් බොහෝ ආශ්චර්‍යයන්
යෙසුස්වහන්සේ තවත් ගෝලයන්
31. ගේ ඉදිරිගේ කලසේක. නුමුත්
යෙසුස්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේ
ගේ පුත්‍රවූ ක්‍රිස්තුස්ගෙයි නුබලා අදහ
ගන්නා පිනිසද, අදහගෙන උන්ව
හන්සේගේ නාමයෙන් ජීවනය
ලබන පිනිසද, මේවා ලියනලද්දේය.

21. පරිච්ඡේදය. ඉන්පසු යෙසුස්වහන්
සේ තිබේරියස්නම්වූ මුද අද්දරදී,
ගෝලයන්ට තවත් නැවත දක්වූ
2. සේක. ඒ දක්වීම මෙසේ විය. සි
මොන් පේත්‍රස්ද, දිදිමුස්නම් තෝ
මස්ද, ගලිලයේ කානාහිවූ නානාහි
ගෙල්ද, සෙබදියෝ පුත්‍රයෝද, තවත්
ගෝලයෝ දෙත්තෙස්ද එක්ව

3. සිව්වැන්න. සීමොන් පේත්රුස්ද
 “මසුන් අල්ලන්නට ගමිනි” ඔවුන්ට
 කීයේය. ඔවුන්ද “අපිත් කුඩා සමග
 ගමුයයි” ඔහුට කීවේය. ඔවුන් එව
 ලේම පිටත්ව ගොස්, නැවට නැගු
 නෝය; කුමුත් ඒ රැහිගෙහි කිසිවක්
 4. ඇල්එළි නැත. පහන්වූකල
 රේසුස්වහන්සේ වෙරලෙහි සිටියේ
 ක; කුමුත් ගෝලයෝ රේසුස්වහන්
 5. සේයයි දනගත්තේ නැත. එකල
 රේසුස්වහන්සේ, “දැවෙනි, කුඩලා
 ලඟ කන්නට මොකවත් තිබේදැයි”
 ඔවුන්ගෙන් ඇසුයේය. ඔවුන්ද
 6. “නැතැයි” කීවේය. එවිට උන්
 වහන්සේ, “නැවේ දකුණු පැත්
 තෙන් දල දමමොත් අසුවේයයි”
 ඔවුන්ට කීයේය. ඔවුන් එසේ දල
 දමා, මසුන් බොහෝ බැවින් ආද
 7. ගත්ව නොහැකිවුවේය. එවිට
 රේසුස්වහන්සේ ප්‍රේමකල ගෝල
 යා පේත්රුස්ට කථාකොට, “ඒ ඥා
 මින්වහන්සේයයි” කීය. සීමොන්
 පේත්රුස් ඒ ඥාමින්වහන්සේයයි අසා,
 තමන් ඇඳුම් නැතුව සිටී බැවින්
 සළුව බැඳගෙන, මුදට පැත්තේය.
 8. අනිත් ගෝලයෝ මසුන් සමග
 දල ආදායන, ඔරුවෙන් ආවේය.
 මක්නිසාද, ඔවුන් වෙරලින් රියන්
 දෙසියකට වඩා දුර නොවී සිටියෝය.
 9. ඔවුන් ගොඩබැස්සකල, එහි ගීනි
 අතුරුද ඒ පිට මසුන් තිබෙන බවද
 10. ගෙවීද දුටුවේය. රේසුස්වහන්
 සේ, “කුඩලා දුන් ඇල්එළි මසුන්
 ගෙන් ගෙනෙල්ලායයි” ඔවුන්ට
 11. කීයේය. සීමොන් පේත්රුස් හැරී
 ගොස්, එකසිය පනස්තුන්දෙනෙක්
 මග මසුන්ගෙන් පිරිසු දල වෙරලට
 ආද්දේය. එපමන තිබෙද්දීත් දල
 12. ඉරුනේ නැත. රේසුස්වහන්සේ
 කථාකොට, “ඇවිත් කාපල්ලායයි”
 ඔවුන්ට කීයේය. උන්වහන්සේ ඥා
 මින්වහන්සේයයි දන, ගෝලයන්
 ගෙන් කිසිවෙක්වත්, “බබවහන්සේ

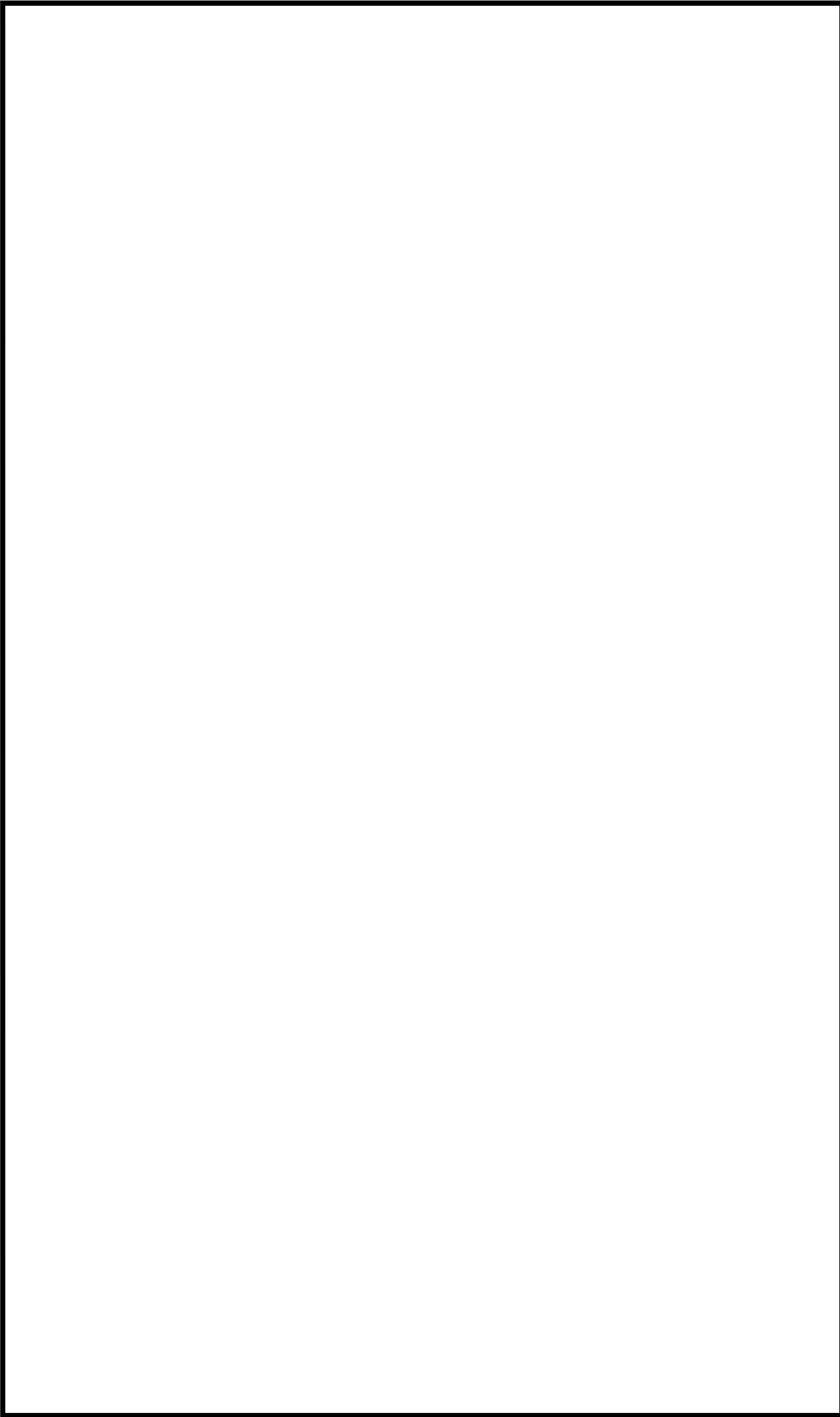
කවුදැයි” උන්වහන්සේගෙන් අහන්
 13. නව හතුවුවේය. එවිට රේසුස්
 වහන්සේ ඇවිත්, ගෙවි අරගෙන
 ඔවුන්ට දී, එසේම මසුන් දුන්සේක.
 14. රේසුස්වහන්සේ මලවුන්ගෙන්
 නැතිව, ගෝලයන්ට තමන් දන්වූ
 මේ තුන්වෙනි වාරයය.
 15. ඔවුන් කැපසු රේසුස්වහන්
 සේ, “ගෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්,
 මොවුන් මට ප්‍රේමවෙනවාට වඩා
 කුඩා මා කෙරෙහි ප්‍රේම වන්නේදැයි”
 සීමොන් පේත්රුස්ට කීයේය. ඔහු
 “එසේය, ඥාමිනි, මම බබවහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බබ
 වහන්සේ දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. උන්වහන්සේ, “මා
 ගේ බැටළු පැවියන් පෝෂ්‍යකරප
 16. නොකැයි” ඔහුට කීයේය. නැව
 තත් දෙවෙනි වර, “ගෝනාගේ
 පුත්‍රවූ සීමොන්, කුඩා මා කෙරෙහි
 ප්‍රේම ඇද්දැයි” ඔහුට කීයේය. ඔහු,
 “එසේය, ඥාමිනි, මම බබවහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බබ
 වහන්සේ දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. උන්වහන්සේ “මාගේ
 බැටළුවන් ප්‍රවේශමකරපන්නැයි”
 17. ඔහුට කීයේය. තුන්වෙනි වර,
 “ගෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්, කුඩා
 මා කෙරෙහි ඥාන ඇද්දැයි” ඔහුට
 කීයේය. තුන්වෙනි වර, “මා කෙ
 රෙහි ඥාන ඇද්දැයි” රේසුස්වහන්
 සේ ඔහුට කී බැවින්, පේත්රුස් දුකට
 පැමින, “ඥාමිනි, බබවහන්සේ
 සියල්ල දන්නාසේක; මම බබවහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බබ
 වහන්සේම දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. රේසුස්වහන්සේද
 ඔහුට කියනසේක්, “මාගේ බැටළු
 18. වන් පෝෂ්‍යකරපන්න. සැබව
 වත් සැබවක් කුඩම කියමි, කුඩා
 ගොවන කාලගේ කුඩා ඉහළම බැඳ
 ගෙන කැමති තැන්වල ආවිද්දේය;
 කුමුත් කුඩා මහළු කාලගේ කුඩා

අඟ දිගුකරන්නේය, වෙන එකෙන්
 සුඛේ ඉහළිය බැඳ, සුඛ නොකමැති
 නැතට ගෙන යනවා ඇතැයි” කී
 19. සේක. කවර මරනයකින් ඔහු
 දෙවියන්ගෙන් ගෞරවයට පමුණු
 වන්නෙදැයි පෙන්වමින්, මෙසේ
 කීසේක. මෙසේ කියා, “මා පස්සේ
 වරෙන්තැයි” ඔහුට කීසේක.

20. එකල පේරුස් හැරී, යෙසුස්
 වහන්සේ ප්‍රේවඩ්, ගුණිගෝපනය
 හිදී උන්වහන්සේගේ ලැපැත්තේ
 හාත්සිට “සමාමිති, ඔබවහන්සේ පා
 වාදෙන්නා කවුදැයි” ඇසුවා වූ ගෝ
 21. ලයා පස්සේ එනවා දක, “සමා
 මිති, මොහුට කුමක් වන්නෙදැයි”
 යෙසුස්වහන්සේගෙන් ඇසුරේය.
 22. යෙසුස්වහන්සේ “මම එනතුරු
 ඔහුගේ සිව්මට මම කැමතිනම්,

සුඛට මොකද? සුඛ මා පස්සේ
 23. වරෙන්තැයි” ඔහුට කීසේක. එ
 හෙයින් “ඒ ගෝලයා නොමිත්
 තේගයි” යන වචනය සඟෝදරයන්
 අතරේ පතලවී ගියේය. එසේ සුමුත්
 යෙසුස්වහන්සේ, “මම එනතුරු
 ඔහුගේ සිව්මට මම කැමතිනම්,
 සුඛට මොකදැයි” කීවා මිස, “ඔහු
 නොමිත්තේගයි” නොකීසේක.

24. මෙදේ ගැන සාක්ෂි දෙන්නාවූ
 මේ දේ ලිවූ ගෝලයා මෙය; ඔහුගේ
 සාක්ෂිය සැබෑයයි අපි දනිමුමි.
 25. යෙසුස්වහන්සේ විසින් කල
 වෙනත් බොහෝ කාරනා ඇත;
 ඒවා එකින් එක ලියනලද්දෙනම්,
 ලියනලද පොත් බරන්ට ලෝකයට
 බැරියයි සිතමි.

[[1]]. All men (all individuals) are sinners and fall short of God's perfect standard

Romans 3: 23 states that

For all have sinned, and come short of the glory of God;

[[2]]. Sin - which is imperfection in our lives - denies us eternal life with God. But God sent his son Jesus Christ as a gift to give us freely Eternal Life by believing on Jesus Christ, and on what He did for us.

Romans 6: 23 states

For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

[[3]]. You can be saved, and you are saved by Faith in Jesus Christ. You cannot be saved by your good works, because they are not "good enough". The work of Humans cannot meet the standard of God's Holiness by effort. God's good work of sending Jesus Christ to save us, and our response *of believing - of having faith* - in Jesus Christ, that is what saves each of us. When the New Testament informs us that Jesus Christ came to Earth for the purpose of dying for our sins, we need to remember the great conclusion of this event: After Jesus died, He rose again. He triumphed over death and took upon himself the sins of the entire world, at the time that He died and arose again. It is Jesus Christ who died in our place, so that we would not have to die for our sins. But what we chose to believe about God and His message does determine where we spend eternity.

It is up to each of us - personally and individually - to decide if we want to go to Heaven, and if we want to find inner peace and reconciliation with God. When we decide to believe in Jesus Christ and in his payment for us, for our sins, this is the beginning of the process that God begins in us, to transform us to have a better inner life, and an improved character.

From that time forward, we are different, and God begins to instruct us so that we can learn how to have personal growth and spiritual strength.

Ephesians 2: 8-9 states

8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:9 Not of works, lest any man should boast.

[[4].God did not wait for us to become perfect in order to accept or unconditionally love us. He sent Jesus Christ to save us, even though we are sinners. So Jesus Christ died to save us from our sins, and to save us from eternal separation from God.

Romans 5:8 states

But God commendeth his love toward us,
in that, while we were yet sinners, Christ died for us.]))

**[[5]]. God loved the world so much that He sent his one and only Son to die,
so that by believing in Jesus Christ, we obtain Eternal Life.**

John 3: 16 states

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that
whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

**[[6]]. If you believe in Jesus Christ, and in what he did on the Cross for us,
by dying there for us, and by placing your faith in his death and in
His resurrection in Jesus Christ, you know for a fact that you have
been given Eternal Life.**

I John 5: 13 states

These things have I written unto you that believe on the name
of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life,
and that ye may believe on the name of the Son of God.

**[[7]]. If you confess your sins to God, he hears you take this step,
and you can know for sure that He does hear you, and his response
to you is to forgive you of those sins, so that they
are not remembered against you, and not attributed to you ever again.**

I John 1: 9 states

If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins,
and to cleanse us from **all** unrighteousness.

This verse is a promise to each of us: when we confess our sins to God,
and pray to him in the name of Jesus Christ, God hears our prayers
and grants our request for His forgiveness. This restores the line of
communication and reconciliation between us and God.

What is a standard prayer to become a Christian ?

Dear God,

I pray that you would hear my prayer.

I understand that I do need you.

I ask you to forgive me of all of my sins.

Please come into my life, and change me.

Please help me to understand you.

Please give me great wisdom and the

desire to study your teachings.

Please help me to obtain accurate copies

of the New Testament and to be able to

study and understand them. I ask you

to do all of this in the name of Jesus,

Amen.

Lord God of Heaven,

Thank you for helping me to find this information.

I pray that you would help those who posted this.

I pray that you would help them to be able to continue.

Please give them the strength, resources and support
that they need and are able to use.

Please watch over them.

God, Please help me to know you and understand you better.

Help me to be kind to others, and encourage those
who are in my life. I ask these things in the name of Jesus,

Amen

What does the New Testament teach about itself ?

II Timothy 3:16

16 All scripture is given by inspiration of God,
and is profitable for doctrine, for reproof,
for correction, for instruction in righteousness:

What does the New Testament teach about the End of Days ?

13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning them which are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.

14 For if we believe that Jesus died and rose again, even
so them also which sleep in Jesus will God bring with him.

15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive
and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.

16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice
of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

17 Then we which are alive and remain shall be caught up together
with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be
with the Lord.

18 Wherefore comfort one another with these words.

I John 3:

18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.

19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before
him.

20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.

21 Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God.

22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his
commandments, and do those things that are pleasing in his sight.

23 And this is his commandment, That we should believe on the name of
his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment.

24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him.

And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

4:1 Beloved, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God:
because many false prophets are gone out into the world.

II Timothy 2:15

15 Study to show thyself approved unto God, a workman that needeth not
to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

What is the Christian Trinity ?

The Christian Trinity is One God

The Christian Trinity is composed of:

1. God the Father
2. God the Holy Spirit
3. Jesus Christ (Jesus the Messiah)

**The Christian “Trinity” is also called the “Triune God”
or - historically called - the “Godhead”.**

The Christian Trinity does *NOT* consist of:

1. Jesus 2. Mary 3. Joseph

or

1. God the Father, 2. Jesus and 3. Joseph

*Books you may want to read
to learn more about the Trinity:*

The Apostolicity of Trinitarianism: or, The testimony of history,
to the positive antiquity of the doctrine of the Holy Trinity.

By George Stanley Faber (2 Vol.)

George Stanley, 1773-1854

Some of these books are available
at Archive.org

Notes on the history of Versions

This text conforms to the T.R.

This text was issued prior to the Revision by W & H.

The Edition which you are reading here is a good edition, as are many, if they were produced earlier than 1904

Almost all recent translations used around the world - including Foreign Language Translations - have been made to conform to the Greek Text issued by W & H.

It is true that there were challenges in translation prior to that time.

Translation, including work in India (and much of Africa and Asia) was particularly challenging, because those in the UK (and in the US via the ABS) refused to translate certain words literally, insisting instead on the omission of certain terms that would give clarity and clear translation to verses and passages. This attempt to alter the words of the New Testament was a departure from the historic received Greek Text, that had produced Christians with very strong Spiritual Lives. The BFBS was a **Unitarian**

Bible Society, though Christians agreed to work with it, on the condition that the only task would be the publication of the **unchanged** historic text of the NT and OT.

However, Trinitarians often found changes that had been made to the text of the Bible in the interests of "interconfessional" goals. The result was that the text of the NT and OT was changed and altered. These controversies were known to exist as far back as 1837 when controversies arose when the ABS refused to print previously agreed upon prior translations for certain languages, including those in India.

[the work on "Baptizein" by Conant explains some of the controversy] It should be noted that even in the 1820s, the ABS had been caught printing Latin Vulgates, particularly outside of the USA, as documented in the report of the ABS for 1840 (among others).

The Earlier versions translated into the languages of the world were much more accurate, (which is why some desired to that those versions not be used).

The result of the controversies over versions for International or translated into foreign languages was the formation of a new large Bible society, the ABFS.

It was organized in the U.S. (for global work) around 1837. It accomplished much during its time in the 1800s. The ABU (American Bible Union) also was formed to publish accurate versions as originally agreed by the ABS.

After 1904, Bible Societies that refused to accept the **new** Text of W&H were NOT allowed to affiliate with BFBS (according to its own requirements for Auxiliaries).

This forced even the Foreign Bible Societies to adopt the Text of Westcott and Hort.

This change took place quietly in 1904 (Thanks to the BFBS - UK), and has been reflected in almost all versions and all languages published since 1910. [Mission groups and Seminaries today offer no training in the history of the texts used for translations, as this often endangers their funding].

In 1901 The ABS made the decision to implement its earlier agreement with W&H and publish the American Version of the (1881) R.V. The Charter of the ABS was changed to allow for the discontinuance of the requirement that only the KJV (AV - Authorized Version) could be published by the ABS.

This controversy is not about Versions in English, but rather about the collation of the Greek Text that is to be used for the Foreign Language versions.

Until Recently almost all translations of the NT had been re-commissioned with many changes, and the earlier accurate translations into Foreign Languages were omitted, discontinued and censored. The Changes between the earlier versions of the Foreign Language Translations and the ones produced in the past decades involve changes to thousands of words. We urge you to continue research into the versions of the Bible translated into your maternal language.

Please Note:

Permission to Print
is granted
(if the PDF File will cooperate)

Permission to Post and Repost
on your website is granted.

Do not always depend on
large “storage” websites.
For maximum convenience
and easy access,
Please keep copies of this
on your computer or
on other servers.

